

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/18, kesäkuu-elokuu 2018, 17. vuosikerta, irtonumero 2 €

Kansa vaatii: Sote-ryöstö estettävä !

On palattava marxiin ja leniniin s. 2
Rahantekoa ihmisten ahdingolla s. 3
Soten markkinamallin loppulähenee s. 5
Kostamus muistuttaa naapuriyhteistyöstä s. 6
Maailman eliitin rahat varoparatiiseissa (2) s. 9
Itämeren jännitteet lännen tekosia s. 14
Verenpunainen Varkaus (2) s. 16
Venäjän uusi vanha hallitus s. 15

Väki esiintyi "Aktiivimallia" vastaan Senaatintorilla 2.2.2018. Myös sote-kaappausta väki vastustaa tänään selvin luvuin.

Taistelu Sotesta jatkuu. Keskusta yrittää kaapata maakunnat ja Kokoomus sote-toimintojen yksityistämisen. Tällä lehmäkaupalla romutetaan kunnallinen demokratia ja luovutetaan edistynein terveystoimi suuryritysten voittojen välineeksi. Se rapauttaa ja siirtää valvonnan ja päättämisen kauas ihmisestä. Hyvää terveysjärjestelmäämme tulee edelleen kehittää, mutta ei tuhota. Ihmiset ovat selkeästi sanoneet vastustavansa sotea. Siksi hallituksen suunnitelmat tulee perua.

Sivut 3, 5, 7 ja 9

Irti Natosta puolueettomaan ulkopolitiikkaan

Myös Rauhanpuolustajat "antoi siimaa" Natolle eikä halunnut nähdä Nato-vastaisia tunnuk-sia YK:n päivänä 24.10.2016

Ulkopolitiikamme kulkee vaaralliseen suuntaan. Mitään näyttöä ei ole Syyrian Dumassa suorittamasta kaasu-iskusta. Oletettuun iskuun länsi vastasi ohjusiskulla, jota Suomi tukee. Kaasu-iskusta Suomen media puhuu tosiasiassa. Krimillä kansa äänesti kolme kertaa Ukrainasta eroamisen puolesta. Siitä huolimatta Venäjään kohdistetaan talouspakotteet, joihin Suomi osallistuu. Vastoin sopimuksia Nato työntyy Venäjän rajalle ja Suomen armeija harjoittelee Itämerellä Naton kanssa. Suomen on irtauduttava Nato-riippuvuudesta.

Katso sivut 2, 8, 14 ja 20

Vappuna todettiin: SOS-jengin politiikka selätettävä

Kansan äänen järjestöjen tunnukset iskivät asioiden ytimeen ja herättivät myös kysymyksiä.

Vappua vietettiin työn hengessä. Näytimme julisteita "Voittoisa työkanasa nojaa sosialismiin" sekä "Sote-kaappaus torjuttava". Taivoitteemme perustuvatkin sosialismin päämäärään. Marx puhui pääomien kasaamisesta rosvoamisella. Sote on sama asia. Vieraamme Venäjältä ja Nepalista kertoivat maansa työläisten taistelusta. Kalevi Wahrman arvioi 100 vuotta sitten Vapusta alkanutta taistelua. Yhteisen arvion työn kehittämisestä esitti Heikki Männikkö. Pekka Tiainen puhui Turussa "Rahanteosta ihmisten ahdingolla"

Katso sivut 3, 10 ja 11

Sivut 2-3

- Suomen irtaannuttava Venäjän vastaisesta rintamasta.
- On palattava Marxiin ja Leniniin
- Rahantekoa ihmisten ahdingolla
- Mihin kapitalisteja tarvitaan?

Sivut 4-5

- Kevään TES-kierros neuvoteltu
- Hurskaiden toiveiden loputon vaelus
- Puolueetko kansanliikkeitä
- Soten markkinamallin loppu lähennee
- Raha ei tapahda varkaiden säkkeihin ilmasta

Sivut 6-7

- Kostamus muistuttaa naapuri-ovusta
- Montako köyhää?
- Suomiko luokkayhteiskunta-on, on...
- Talouskasvun ihmeellisyydet

Sivut 8-9

- Autoista ja ilmastosta
- Riista- vai jatkuvan kasvatuksen metsä
- Keisarin uudet vaatteet
- Eliitti jemmaa rahat veroparatiiseihin (2)
- Autoilijat suurimpia rikollisia

Sivut 10-11

- SOS-jengin politiikka selätettävä
- Yhteisrintamassa uusliberalismia vastaan
- Tulee oppia sosialismin hajoamisesta
- Edessämme on samanlaisia tehtäviä
- Sodan vaaraa vastaan

Sivut 12-13

- Sota kypsä kapitalistisen maailman sisällä
- Muuttuuko #45:n herättämä vastarinta luokkataisteluksi?

Sivut 14-15

- Itämeren sotilaalliset jännitteet lännen tekosia.
- Syrjitty ja unohdettu Gaza
- Latvian nuoret lähtevät, kun eivät osaa Venäjää
- Matkailumainosta ja nimeksi asiaa
- Maduro voitti presidentin vaalit

Sivut 16-17

- Verenpunainen Varkaus - 100 vuotta luokkasodasta
- Venäjän uusi vanha hallitus
- Johdonmukaisuutta maailman tapahtumia arvioitaessa

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Rauhanpuolustajien outo tie
- Porvariston pyhä viha
- Erään rakkaustarinan historia

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Helsinki 18.6.2018

Suomen Irtauduttava Venäjän vastaisesta rintamasta

Länsimaat ovat käyneet jo vuosia Venäjän vastaista kampanjaa. Venäjää on syytetty muun muassa Ukrainan kriisistä sekä Krimin valtauksista. Näillä verukkeilla länsi asetti pakotteita Venäjää vastaan. Venäjän uhalla ja väitetyllä aggressiivisuudella on myös perusteltu Naton ja USA:n sotavarustelua aivan Venäjän rajojen tuntumassa. Suomi on epäviisaasti asemoinut itsensä lännen puolelle tässä vastakkainasettelussa.

Poliittinen johtomme lähti mukaan Venäjä-pakotteisiin vastoin omaa etuamme. Pakotteet ja Venäjän vastapakotteet ovat hydyttäneet kaupaa monella sektorilla, vaikka valtajulkisuudessa ei juurikaan puhuta asiasta. Tämä on Suomelle hyvin vahingollinen kehityssuunta. Venäjä on maamme rajanaapuri ja suurvalta, jonka kanssa olisi luontevaa harjoittaa vilkasta kauppaa ja muuta kanssakäymistä. Voimme hyötyä monin tavoin Venäjän läheisyydestä, mikäli emme omilla toimillamme sitä estä. Tämä edellyttää täysin toisenlaista lähestymistapaa ulkopoliitikassamme.

Nykyinen hallitus on jatkanut ja entisestään voimistanut edeltäjiensä katastrofaalista ulkopoliittikkaa. Kun Nato-jäsenyyden vastustus on kansan keskuudessa pysynyt ennallaan, on hallitus ottanut linjakseen kahdenkeskisten sotilaallisten suhteiden edelleen tiivistämisen USA:n kanssa. Hallituksen harjoittama USA:n miellyttäminen hinnalla millä hyvänsä on monen ongelman taustalla. Tilannetta ei ainakaan helpota pyrkimys näyttäytyä EU:n vastaan hangoittelemattomana mallioppilaana.

Venäjä-pakotteisiin alistuminen on erinomainen esimerkki tämän ulkopoliittisen linjan tuhoisuudesta. Isäntämaasopimuksen solmiminen Naton kanssa on niin ikään varoittava esimerkki nykylinjan vahingollisuudesta. Venäläisdiplomaatin karkotus Skripalin hämäräperäisen myrkytystapauksen vuoksi on tuorein esimerkki hallituksen lammasmaisesta ulkopoliitikasta. Tähtitieteellisen kalliit uudet hävittäjät tullaan hankkimaan USA:sta, koska tällä tavoin voidaan lujittaa maidemme välistä sotilaallista kytköstä.

Tilanne on käymässä hyvin vakavaksi, kun julkisuudessaakin jo puhutaan mahdollisen suursodan vaarasta. On selvää, etteivät USA ja Nato pelkän huvin vuoksi keskity sotalalustaan ja joukkojaan Venäjän rajojen tuntumaan. Kyse ei kuitenkaan todellisuudessa ole väitetyistä Venäjän uhasta. Kun katsotaan tosiasioita ja unohdetaan propagandan pintakuuhunta huomata, että Venäjän käyttäytyminen kansainvälisessä politiikassa on ollut itse asiassa hyvin maltillista, kun ottaa huomioon lännen Venäjän vastaisen retoriikan ja sotavarustelun.

Kyse on imperialististen valtojen tarpeesta vallata uusia alueita ja luonnonvaroja kapitalistisen talouden ylläpitämiseksi. Venäjällä on tunnetusti rikkaat luonnonvarat, ja niitä ulkovallat ovat turhautuneina himoineet lähes sadan vuoden ajan alkaen Neuvosto-Venäjän perustamisesta vuonna 1917. Neuvostoliiton hajottua oli lyhyt kausi jolloin lännessä ajateltiin Venäjän alistuvan lännen alusmaaksi ja raaka-ainevaras-toksi. Toisin kävi, Venäjällä on uutta itsetuntoa eikä se suostu alistumaan lännen saneluun.

Suomen ei tässä kiristyvässä tilanteessa ja mahdollisessa konfliktissa pidä missään tapauksessa asettua lännen puolelle. Kyse on kansakuntamme elinehdoista ja selviytymisestä. On hylättävä nykyinen tuhoisa ulkopoliittinen suuntaus. On palattava Paasikiven-Kekkonen ulkopoliitiikan linjalle. On ryhdyttävä rakentamaan luottamusta ja molempia hyödyttävää yhteistyötä Suomen ja Venäjän välillä.

Tulituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehti sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

On palattava Marxiin ja Leniniin (3)

Äskettäiseen DSL:n liittokokousseminaariin oli kutsuttu alustamaan Mikko Lahtinen aiheesta ”Hegemonistiset kamppailut ja työväenliikkeen toiminnan lähtökohdat ja tavoitteet. Luennossaan hän lähti liikkeelle Marxin kasvavasta merkityksestä. Alustaja nosti esiin kaksi teemaa. (1) Marx ennusti kapitalismille nopeaa kuolemaa ja proletaariselle vallankumoukselle nopeaa voittoa, joka ei ole toteutunut. (2) Kapitalismin lainalaisuuksiin perustuen Marx ennusti proletariaatille vääjäämätöntä kurjistumista, mikä sekään ei ole toteutunut. Vastapainona alustaja muistutti Manifestin tärkeimmästä teesistä ”kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen”. Sen hän esitti Marxin ja Engelsin ohjeena, jonka kautta työväenliike toteuttaa tehtävänsä (?). Näitä pohdintoja alustaja arvioi Antonio Gramscin ajatuksilla ja lanseerasi jopa käsitteen ”Gramscilainen haaste”.

Marx ja Engels kehittivät luokkataisteluteoriaa

Alustajan pohdinnat eivät kaikkia vakuuttaneet. Marx ja Engels olivat vaikuttajia ja tiedemiehiä. Ensimmäisinä maailmassa he yhdistivät dialektiikan ja materialismin ja löysivät yhteiskunnallisia ilmiöitä säätelevät yhteiskuntakehityksen lainalaisuudet. He todellakin odottivat porvarillisten vallankumousten vanavedessä proletaarista vallankumousta. Ensin he kytkivät vallankumouksen kypsymisen talouspuliiin. Kun tämä ei toteutunut, he ajattelivat vallankumousta kahdessa vaiheessa. Ensin synnytetään pikkuporvariston demokratia. Sen jälkeen vakiinnutetaan työväenluokan toiminta ja kehitetään vallankumousta sosialistiselle kehitysinjalle. He loivat ajatuksen liittolaispolitiikasta ja kehittivät vallankumouksen teoriaa. Venäjällä bolshevikit omaksuivat Marxin ja Engelsin ajatukset ja kehittivät niitä edelleen. Myöhemmin Marx ja Engels jo ymmärsivät, ettei aika ole kypsä proletaariselle vallankumoukselle. ”Taloustieteen arvostelua” esipuheessa Marx jo totesi: ”Mikään yhteiskuntamuoto ei häviä, ennen kuin kaikki sen puitteisiin mahtuvat tuotantovoimat ovat kehittyneet, eikä uusia tuotantosuhteita tule tilalle ennen kuin niiden aineelliset olemassaolon ehdot ovat varttuneet vanhan yhteiskunnan sylissä”.

Tästä voidaan tehdä selkeä johtopäätös. Marxilla ja Engelsillä oli täysin selvillä historian suunta proletaariseen vallankumoukseen, eivätkä he odottaneet nopeaa vallankumousta. He kuitenkin ymmärsivät paljon luokkataistelun strategiasta ja taktiikasta, miten proletaarinen vallankumous syntyy.

Samoin on laita ns. ”kurjistumisteorian.” Pääomaa kirjoitettaessa Marxilla ja Engelsillä oli jo hyvin selvillä se, miten myös yhteiskuntakehitys etenee useiden lainalaisuuksien yhteisvaikutuksena. Jos pelkästään kapitalistisen kasautumisen laki vaikuttaa yhteiskuntakehitykseen yksin, tapahtuu absoluuttinen kurjistuminen. Yhteiskunnassa toimii muita lainalaisuuksia mm. luokkataistelun laki, jotka vaikuttavat toiseen suuntaan ja kokonaisuutena yhteiskuntakehitys kulkee eteenpäin.

Kadotettu Marx ja Engels

Tiedonantajassa (17/2018) artikkelissa ”Marxin monet kasvot” Marko Korvela arvioi Kanadassa työskentelevän yliopistomiehen ja Marx-tutkijan Marcello Muston näkemyksiä. Hän kuvaa Mustoa tutkijana, joka ”piirtää tarkempaa ja monipuolisempaa kuvaa Marxista, kuin mitä kenties kukaan tutkija aiemmin”. Mitä Korvela mahdollisesti haluaa tällä sanoa? Kansan äänessä olemme tuoneet viime aikoina usein esiin näkemystä, jonka mukaan SKP:ssa dominoi ajatussuunta, joka yrittää ratkaista aikamme ongelmat pelkästään Marxin avulla. Halutaan unohtaa Marxin ja meidän aikamme välissä eletty työväenluokan vallankumouksen ja sosialismin ko-

kemus, teoreettisen työn saavutukset sekä työväenliikkeen strategian ja taktiikan kehitystyö ym. Tällainen ajattelu johtaa kestäättömiin ristiriitoihin. Marxin ja Engelsin historiallisia saavutuksia oliva mm. materialismin yhdistäminen dialektiikkaan ja tämän siirtäminen yhteiskuntakehityksen tutkimiseen ja ymmärtämiseen sekä yhteiskuntatutkimisen saattaminen tieteelliselle perustalle. Tämä kaikki muodosti perustan näkemykselle työväenluokan yhteiskunnallisesta vallankumouksesta ja siihen johtavasta strategiasta ja taktiikasta. Jos Marxin ja Engelsin keskeisimmät tieteelliset löydöt nyt hylätään ja yritetään korvata se uudella ”toisella Marxilla”, ei Marxista ja työväenliikkeestä jää mitään jäljelle.

Korvela ja Musto marxilaisia vai Marx-tutkijoita?

Korvela siteeraa Muston luentoja seuraavasti: ”Marx kirjoitti paljon kriittisiä arvioita aikansa sosialisteista kuten esimerkiksi Pierre-Joseph Proudhonista. Hänen mielestään Proudhon kiinnitti liikaa huomiota pelkästään jakopolitiikkaan, mutta jätti kapitalistisen järjestelmän tuotannollisen puolen huomiotta”. Varmaan tämän asian voi näinkin ilmaista. Mutta kun tullaan maapallon toiselta puolelta luennoimaan ja viitataan Marxiin ja Proudhoniin, niin odottaisi, että asiasta sanotaan se olennaisin. Proudhonhan ei vastustanut kapitalismia. Proudhonin kirjoituksissa Marx näki selkeän pikkuporvariston ideologin ja taloustieteilijän. Tässä nousee esiin se laadullinen uusi luokkakantaisuus, joka oli Marxin ja Engelsin taloustieteessä. Työväenluokan lähtökohdista Marx ja Engels nostivat talous- ja yhteiskuntatieteen tieteelliselle perustalle. Marx piti välttämättömänä paljastaa Proudhonin epä-tieteelliset opit, koska niillä pyrittiin vaikuttamaan työväenluokan keskuudessa. Jos Korvela ja Musto tässä yhteydessä ohittavat tämän kysymyksen, voi aivan oikeutetusti kysyä ovatko he marxilaisia vai pelkästään Marx-tutkijoita?

Historialla on suunta

Artikkelin mukaan Musto vastustaa yrityksiä yksinkertaistaa Marxia. Tällaisena hän pitää ”vulgääriä käsitystä historiallisesta materialismista erilaisten tuotantotapojen mekaanisena jatkumona”. Artikkelijatkaja: ”Tällaista ajatusta ei Marxilta löydy. Historialliset vallankumoukselliset murrosvaiheet ovat aina radikaalisti avoimia erilaisille ratkaisuille. Historialla ei ole määrättyä suuntaa tai päätepistettä, kuten esimerkiksi toisen internationaalin sosialidemokraattiset intellektuellit ajattelivat.”Tässä olisi tarpeen mainita keitä tarkoitetaan. Kyllä tämä kysymys on marxilaisten piirissä ymmärretty. Siinä Musto on oikeassa, että historian kulku on avoin erilaisille vaihtoehdoille. Jo kurjistumisteorian yhteydessä tuli esiin, että historian kulkuun vaikuttavat hyvinkin erilaiset lainalaisuudet, joiden johdosta yhteiskuntakehitys kokee jyrkkiäkin käänteitä ja mutkia.

Kaikista näistä tekijöistä huolimatta historialla, kuten kaikella kehityksellä, on suunta. Historiallisen materialismin perusajatuksia Marx esitti ”Kansantaloustieteen arvostelua” esipuheessa seuraavasti: ”Elämänsä yhteiskunnallisessa tuotannossa ihmiset asettuvat määrättyihin, välttämättömiin, heidän tahdostaan riippumattomiin suhteisiin, jotka vastaavat heidän aineellisten tuotantovoimiensa määrättyä kehitystasetta.”Tähän sisältyy mm. ”tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden laki”. Sen mukaan yhteiskunnallisen, poliittisen ja henkisen elämänprosessin määrää aineellisen elämän tuotantotapa. Ihmisyhteiskunnassa erotamme alkuyhteiskunnallisen, orjanomistuksellisen, feodalistisen, kapitalistisen ja sosialistisen tuotantotavan. Pieneläkin näiden tuotantotapojen analyyysillä kykenee huomaamaan, että historialla on suunta.

He todella aikovat romuttaa Marxin

SKP:n tilaisuuksissa on nähty vieraina Hannu Taanila. Hänen sanomansa tuli esiin jo Pääoma-seminaarissa 16.11.2013 (KÄ 6/13). Siellä Taanila hyvin kaunisessa puheenvuorossa syytti Neuvostoliittoa Marxin pahoinpitelystä ja vääristelystä sekä sensuroinnista. Hänen mukaansa Neuvostoliiton politrukkien kehittämä vulgääri-marxilaisuus on synynä siihen, että oikeaa Marxia tänään ei tunneta lainkaan. Huomionarvoista on, että DSL:n liittokokousseminaarissa puhunut Mikko Lahtinen esitti kielteisen kantansa ”Neuvostoliitossa kehitettyyn” dialektiseen- ja historialliseen materialismiin. Myös SKP:n Heikki Ketoharju torjui dialektisen ja historiallisen materialismin (KÄ 1/18 siv. 2). Ketoharju toteaa: ”Tuo jako dialektiseen- ja historialliseen materialismiin ei ole Marxin ja Engelsin, vaan eriden neuvostoliittolaisten teoreetikkojen kehittelemä. Mielestäni siinä sivuutetaan aika paljon sitä, mikä oikeasti on Marxin ja Engelsin löydöissä hedelmällistä.” Ja myös tämä kanadalainen Marx-tutkija Marcella Musto suhtautui kielteisesti dialektiseen- ja historialliseen materialismiin.

Paljastuuko toinen Marx?

Tässä olemme perimmäisten kysymysten äärellä. Marxilaisuus ja työväenluokan maailmankatsomus syntyivät, kun Marx ja Engels löysivät dialektisen- ja historiallisen materialismin. Vasta silloin kävi mahdolliseksi taloustieteen tutkiminen. Jos se hukataan, ei jää mitään jäljelle. Nyt monet luottavat siihen, että Marxin ja Engelsin ns. MEGA-kokoelman valmistuttua paljastuu ”toinen Marx”. Voimme olla täysin varmoja siitä, että mitään toista Marxia ei löydy. Marxin ja Engelsin todelliset tieteelliset löydöt ovat meillä jo käsissämme. Niiden ja työväenluokan tähänastisen luokkataistelukokemuksen turvin meidän tulee luokkataistelua kehittää. On palattava Marxiin, Engelsiin ja Leniniin.

Heikki Männikkö

Rahantekoa ihmisten ahdingolla

Massatyöttömyys ja massaulosotot synkistävät 100-vuotiaan Suomen tulevaisuutta. Tarvitaan korjaavat toimet epäkohtiin ja työtä paremman tulevaisuuden puolesta. Suomen kansanvallalle rakentuva itsenäisyys 100 vuotta sitten on ollut Suomen kansan kannalta valtavan tärkeä historiallinen saavutus. Suurin turvallisuusuhka Suomessa on sisäisen turvallisuuden uhka. Se koskee työttömyyttä, ulosoton ja perinnän uhkaa sekä kansalaisten suoranaista heitteille jättöä.

Sisäisen turvallisuuden uhka kulminoituu työttömyyteen, pienituloisuuteen, terveydestä johtuviin kustannuksiin ja kirottuun ulosotto- ja perintäbusinekseen, joka tekee rahaa kotimaisille ja ulkomaisille pääomille ahdingolla, jota aiheuttavat edellä luetellut tekijät ja yritysten usein tarpeettomat verohallinnon ajamat konkurssit tai muut erityiset syyt.

Ulosotto- ja perintävelkojat perustelevat toimintaansa velanmaksumoraalin puuttumisella. Tämä on rasminluonteista rehellisten ihmisten leimaamista. Perimäinen ongelma on velkojen joukkoon jalansijaa saanut moraaliton rahanteko ihmisten ahdingolla ja maksuvaikeudella. Tällöin velkojan moraalipi puuttuu eikä velanmaksumoraali.

Asiallinen velkoja on häviävä rahantekovelkojen puristuksessa kuten ihmiset, joita ollaan väärin velkomassa. Suuri osa ulosoton perinnästä tehdään ilman oikeuden tuomiota, joka vahvistaisi velan perusteen ja määrän. Tästä on seurannut ja seuraa jopa vuosikymmenten perintää, jossa velka ei koskaan keräy maksetuksi.

Ulosotossa peritään 4,2 miljardia

Kriisiä kuvaa, että nykyisin 500 000 ihmistä (10 % aikuisväestöstä) on vuosittain ulosotossa. Koko ajan on ulosotossa 230 000 henkilöä ja yli 370 000:lla ovat luottolainamerkinnot (8 %:lla väestöstä). Lisäksi ovat yritykset ja yhteisöt noin 10 % näistä määristä. Ulosotossa peritään 4,2 miljardia euroa. Tästä ulosotetaan vuosittain 1,1 miljardia euroa, mutta

saman verran tulee lisää eikä summa pienene.

On virheellinen kuvitelma, että tuo 4,2 miljardia olisi aarrearkku, joka tuottaa hyvää korkoa valtiolle. Todellisuus on, että ulosoton, oikeuslaitoksen ja poliisin kustannukset perinnästä ovat suuremmat kuin perityksi saadut verot ja muut julkisen vallan maksut, kun ei puhuta vain ulosoton suorista kustannuksista, vaan otetaan huomioon velkomisjärjestelmän kustannukset kattavammin.

Tilanne on vielä huonompi valtiontalouden kannalta, kun otetaan huomioon ulosoton negatiiviset seuraukset kuten työpaikkojen menetykset turhien konkurssien takia, ulosoton aiheuttama sosiaalikulustannusten lisääntyminen, kansalaisten työhalujen väheneminen. Lisäksi tekemisen pakeneminen harmaaseen tai mustaan talouteen moninkertaistaa vahingot ja menetetään luottamus oikeusjärjestelmän toimivuuteen. Ulkomaisten perintäyhtiöiden perimät määrät, korot ja palvelumaksut lisäävät norjalaisen ja amerikkalaisen pääoman tuottoja, mutta suomalaisten pienyritystajien ja pikalainoihin erehtyneiden tai väärin velkomisen kohteeksi joutuneiden kansalaisten päivä ei koskaan nouse, kun bonuksia ahnehtiva ulosotto kuristaa perhekunnat yhteiskunnan ulkopuolelle.

Yksistään terveysmaksuja on ulosotossa 400 000 kpl. Niitä myydään kansainvälisten perintäyhtiöiden perittäviksi suurimpana Lindorff, jonka pääpaikka on Turussa ja omistus ulkomailta. Tämä on silti vain jäävuoren huippu, sillä ulosottoasioita on vuoden

Kuva: Heikki Mannikko

Sipilän SSS-jengi lähti sopeuttamaan 10 miljardin edestä. Tälle sopeutukselle löytyi heti 30000 vastustajaa. Perintäyhtiöt ja veroparatiisit eivät silloin sopeutuksen piiriin kuuluneet. Nyt alkaa näyttää siltä, että ulosoton ja perinnän kriisi aletaan nähdä hädänalaisen ihmisen hyväksikäyttönä. Kuva "Vain kaksi kättä"- protestista 10.6.2015

mittaan vireillä 4,3 miljoonaa kappaletta.

Kiinteistöjä pakkohuuto-kaupataan yhä enemmän

Kiinteistöjä pakkohuutokaupataan noin 2 000 vuodessa, sekä asuntoja että maa- ja metsätiloja, kesämökejä ja elinkeinorakennuksia. Määrä on painunut 2010-luvulla. Tällä vuosikymmenellä pakkohuutokauppoja on nykyinen 20 000 asuntoa ja muuta kiinteistöä. Lisäksi myydään moottoripyöriä, autoja, veneitä ja muita kestokulutushyödykkeitä. Näissä viranomaisrealisoinneissa myös nettihuutokaupat keräävät huimia tuloja ja lyhyellä myyntiajalla takavarikoidut kohteet myydään hyvin usein alihintaan. Esimerkkejä löytyy useita kymmeniä prosentteja alihintaisista kaupoista ja viivästyskorot lisätään turhassa ulosotossa päälle!

Kun ulosotossa oleva saa lisää työtuloa, vero, ulosotto ja asumisen muiden tukien väheneminen vie siitä 90 %, 90 euroa 100 eurosta. 10 euroa jää. Kun ulosotto ei kata viivästyskorkoja ja ulosotto- ja muita palkkioita, pitkittyvästä ulosotosta

ei koskaan voi päästä eroon.

Ulosotto synnyttää siis törkeän tahallisesti uusia ulosottoja, joissa 15 vuoden vanheneminen käynnistyy aina uudelleen ja uudelleen. Kerran ulosottoon joutunut voi olla siinä kymmeniä vuosia. Kun ulosotto hakee varoja myös vanhemmilta ja lapsilta ja sisarusilta lastenlapset huomioon ottaen ulosoton vaikutus voi ulottua neljään sukupolveen. Suomen ulosottojärjestelmä on kovuudessaan ehkä ainoalaatuinen maailmassa.

Tuomioiden määrä moninkertaistunut

Oikeuslaitoksen ratkaisujen määrä on vuosittain noin 500 000, mistä käräjäoikeuksissa noin 450 000. Siitä noin 300 000 on velkaan liittyviä MAKSUVELVOITETUOMIOITA. Niiden määrä oli 1995 noin 50 000 kpl ja 2005 noin 70 000 kpl ja tänään 300 000 kpl. Määrä on kuusinkertaistunut. Lisäys 250 000:lla on puolet asiamaarista oikeuslaitoksessa ja lisäys on tapahtunut etenkin finanssikriisivuosina. Tämä on saanut aikaan oikeuslaitoksen resurssipulan.

Perintäyhtiöiden ykkönen

Suomessa on ulkomailta omistettu Lindorff, jonka Suomen pääpaikka on Turku. Ulosottojärjestelmä pumppaa ihmisten toimeentuloon saamia ja tarvitsemia varoja Lindorffille, jota on arvosteltu siitä, että se on kiertänyt verojen maksua Suomeen ja muille perintäyhtiöille.

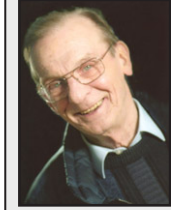
Kehotan käynnistämään toimet, joilla kunnat irtautuvat Lindorffin käytöstä. Kaikki ihmiset voivat ryhtyä karttamaan ostamista sellaisista yrityksistä, jotka käyttävät Lindorffia. Perintäyhtiöiltä tulee poistaa perintäoikeuksia. Lindorffin boikotoiminen ainakin toistaiseksi auttaa virheiden korjaamista. Näin me kansalaiset voimme kansalaisliikkeen keinoin tarttua asiaan, kun muutoin korjausta ei saada aikaan. Valtakunnanvoudin viraston ja Lindorffin kytkentä Turussa ja valtakunnallisesti tulee katkaista.

**Pekka Tiainen
1.5.2018 Turun vappu**

Oikeuslaitoksen kriisi

Yhteiskunnan todellisuus selvisi Marxille, kun hän Reinin lehden toimittajana näki, miten köyhille talonpojille, joiden oli otettava metsistä polttopuita ja pyydystettävä ansoilla jäniksiä, rätkittiin tuomioita salametsästyksessä ja puuvarkauksista. Oikeus, jonka piti olla yhdenvertainen, "maailmanhengestä" lähtevä, paljastui Marxille vallanpitäjien keinoksi hallita ja riistää. Tämän jälkeen Marxista tuli marxilainen. Olisiko tänään tästä opittavaa? Ainakin käräjäoikeuksien 450 000:sta tuomiosta 300 000 on velkaan liittyviä maksuvelvoitetuomioita, joita käräjäoikeudet eivät mitenkään kykene asiallisesti ratkaisemaan. Onko oikeus edelleen olemassa riistäjiä varten? (KÄ/toimitus)

MIHIN KAPITALISTEJA TARVITAAN?

Kauan – kauan sitten Marx selvitti, että kaikki tavarat ovat vain ihmisen työn yhdisteitä. Tavaraita ovat kaikki ne, jotka tyydyttävät jonkun ihmisen tarpeen riippumatta siitä synnyttäköön sen vatsa tai mielikuvitus. Hän sanoo, että jos tavaroista poistettaisiin kaikki niihin käytetty työ, jäljelle jäisi vain aineet sellaisina, kuin ne tavataan luonnossa. Vaikka havainto on vanha, aina se sykähdyttää.

On huikeaa katsella ympärillä ja miettiä kuinka kaikki ympärillämme oleva tavara, upeat rakennukset ja rakennelmat, kaikki teillä liikkuvat autot ja taivaalla lentelevät koneet läppäreihin ja kännyköihin saakka ovat pelkkiä työn yhdisteitä, pelkkää työtä. Kaikki tämä johtaa ensimmäiseen ajatukseen siitä, että ilman pakkatyöläisten yhteisiä ponnistuksia, tietoa, taitoa ja aherrusta noita tavaroiden ihmeellisyyksiä ei olisi olemassa.

Toinen ajatus on, että kuinkahan noiden tavaroiden valmistajat ovat kautta aikojen eläneet ja tul-

leet toimeen. Se tiedetään, että koko tähänastinen ihmiskunnan historia on luokkataistelujen historiaa. Harvat ovat koko ajan rikastuneet, kun toiset ovat tehneet työt ja taistelleet niukasta toimentulosta.

o o o
Marx löysi mm. kapitalismia ohjaavan ihmisestä riippumattoman luonnonlakien kaltaisen arvolain. Sen keskeisenä sisältönä ovat työnarvo, jossa on palkka ja lisäarvo. Työn arvo on se arvo, jonka työntekijät ovat luovuttaneet työvoimastaan vanhojen tavaroiden kulumisen korvaamiseen ja kokonaan uusiin tavaroihin. Osan luovuttamastaan työn arvosta työläinen saa palkkana elääkseen ja kasvattaakseen uutta työvoimaa. Toisen osan kapitalistit ottavat itselleen lisäarvona.

Työväenluokka ei tuotannossa omista muuta kuin työvoimansa. 2016 heitä oli 2,4 miljoonaa, 86,1 % palkkaa saaneista. Kapitalistien luokka omistaa pääomat, tuotannon välineet. Heitä oli noin 0,4 miljoonaa, 13,9 %.

Luvut kuvaavat luokkakajoa, vaikka tässä työväenluokassa on pieni väliryhmä, joka ei siihen kuulu, mutta pienituloisena on tavallisen palkkatyöläisen kaltainen. Myös kapitalistien luokassa on pienen pie-

ni joukko, joka ei omista pääomia, mutta tulojensa vuoksi (esim. muuttamat ay-johtajat) ovat heidän kaltaisiaan. Olkoon miten tahansa, niin työväenluokalla on yhteiskunnassa valtava enemmistö. Näiden kahden luokan edut ovat keskenään sovittamattomassa ristiriidassa.

Kun kansantalouden kokonaistuotannosta vähennetään kapitalistien ikioma pysyvä pääoma, saadaan kansantulo. Siinä ovat palkat ja lisäarvo. Molemmat joutuvat vielä uudelleen jakoon. Niistä vähennetään verot ja sosiaaliturvamaksut, sekä palkat, jotka ovat lähellä tai yli työn arvon. Uutta arvoa tuottamattomina suurpalkat on siirrettävä lisäarvoon. Kaiken tämän jälkeen jää sotu- ja julkisen talouden netto-osuus sekä nettopalkat ja kapitalistien anastaman lisäarvon netto.

o o o
Vuoden 2016 loppujaossa sotun ja julkisen talouden yhteenlaskettu netto-osuus koko lisäarvosta oli 91,6 miljardia, nettopalkat olivat 39,7 miljardia ja kapitalistien anastama lisäarvon netto oli 103,0 miljardia euroa. Tuon valtavan (259,4 % palkoista) lisäarvoanastuksen eteen todelliset kapitalistit eivät ole panneet tikkua ristiin. Siksi on aiheellista

kysyä; mihin kapitalisteja tarvitaan?

Lienee sanomattakin selvää, että jokainen arvonsa tunteva talouden tutkimuslaitos sanoo, että ei tuo pidä paikkaansa. Ilmeisesti he sanovat, että bkt:ssä ei yksinkertaisesti ole tuollaista summaa, eikä sille ole siinä tilaa. Luultavampaa kuitenkin on, että kaikki vaikenavat kuoliaaksi tiedot moisesta rosvouksesta.

Asia on niin, että he eivät osaa eivätkä haluaakaan sitä laskea. Tilastokeskuksella, joka on tässä asiassa virallisena tilastolähteenä, on muutamia sekä osaamisen että ymmärtämisen vaikeuksia. Nimittäin vuonna 2016 sen syllissä oli 209,9 miljardia ja viimevuonna 219,8 miljardia euroa, jonka olemassaoloa he eivät osaa selittää. He eivät tiedä, mistä se tulee tai mitä se on, siksi EU:n neuvosta he sanovat sitä kylmän rauhallisesti joksikin ihmehen taivaan lahjan saaduksi väli-tuotteeksi.

Ja mikä kummallisinta, tämä ei ole ainoa asia, jota Tilastokeskus ei osaa selittää. Se väittää ja taas kylmän rauhallisesti, että 1961–1975 syntyneet 1 069 572 lasta ovat kaikki elossa ja maassa vuonna 2040. Miten se on mahdollista, kun jo nyt heistä on moni kuollut ja lähtenyt maasta pysyvästi, sitä he eivät osaa

selittää. Siitä huolimatta he riemuiten ilmoittavat, että myös kaudella 1991–2005 syntyneet 959 991 lasta ovat elossa ja maassa.

Tällainen sekoilu ei ole satumaa vaan tarkasti harkittua petosta. Sillä halutaan todistaa, että kapitalistit ovat välttämättömiä, kun he omistavat kaiken, jolla kansantalous pyörii. Ilman heidän pääomiaan tuotanto ja koko elämä pysähtyy. Meiltä halutaan kaikin keinoin salata, että kaikki tavarat, pääoma on vain ihmisten työtä, jonka tuloksista kapitalistit ovat anastaneet ja anastavat itselleen valtavan osan joka ainoa päivä.

Pienet palkat ja kapitalistien anastama lisäarvo on luokkataistelulukysymys. Työväenluokalla, joka ei omista muuta kuin työvoimansa, on kaikki valta ja voima jos se niin haluaa. Työväenluokka, jonka osuus on yli viisi kuudesosaa koko väestöstä, on tänään hajallaan kuin varpusparvi, siksi se on riistetty luokka. Tiedon lisääntyessä se ajanoloon huomaa kapitalistien tarpeettomuuden ja vähinerin se muuttuu luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

Kevään TES-kierros neuvoteltu

Viimeisetkin työehtosopimukset alkavat olla tämän vuoden ja kierroksen osalta neuvoteltu ja hyväksytty. Ne noudattavat palkankorotusten osalta teknologiateollisuudessa syksyllä sovittua 3,2 prosentin korotusta, joka toteutetaan kahdessa erässä. Jälleen kerran jo ennestäänkin suuria ala- ja työpaikkakohtaisia palkkaeroja kasvatettiin TES:n prosenttikorotuksilla. Ainoa poikkeus oli rakennusala, jossa palkankorotukset toteutetaan senttimääräisenä. Vieläpä niin, että yleiskorotus on 30 senttiä ja taulukkopalkkoja korotetaan 40 senttiä, jolloin ne lähenevät käytännön palkkatasoa.

”Viennin mallilla” tarkoitettiin keskitettyä

KIKY-sopimuksen solmimisen yhteydessä ja sen jälkeen keskusteltiin työmarkkinajärjestöissä ns. Suomen mallista. Sillä tarkoitettiin sitä, että vientialojen (teknologia, paperi) palkankorotuksilla määritellään kaikkien muidenkin alojen korotukset. Elinkeinoelämän keskusliitto (EK) päätti sittemmin, ettei se enää tee keskitettyjä työmarkkinaratkaisuja. EK:n päätös ei kuitenkaan tarkoittanut sitä, että ajatuksesta olisi luovuttu.

Syksyllä -17 alettiin puhua ”viennin mallista”, jolla tarkoitettiin tismalleen samaa asiaa sillä erotuksella, että mitään laajaa keskitettyä ratkaisua ei tehdä, vaan neuvot-

telut hoidetaan alakohtaisesti.

Ensimmäisenä sopimus syntyi teknologiateollisuuteen, jälkeen kerran. Tämän vientialan palkankorotus on pohja, jota ei ole ylitetty. Prosentit ovat samat jokaisella alalla. Poikkeuksena, kuten jo todettiin, oli rakennusala, jossa palkankorotukset toteutetaan senttimääräisinä. Ne ovat suurin piirtein kustannusvaikutukseltaan samaa luokkaa.

Miten tämä on mahdollista? Siten, että EK ja työnantajaliitto teknologiateollisuus ry. (ja teollisuusliitto?) vahtivat haukan lailla, ettei yli 3,2 prosentin korotuksia tule. Vahtiminen näkyi erityisesti juuri rakennusosalalla, jossa työnantajat olivat valmiita aloittamaan koko alaa koskevan työsulun, estääkseen suuremmat palkankorotukset.

Ihmetystä herätti sovittelija, joka ei sovittelut

Ihmetystä on herättänyt myös valtakunnansovittelija Minna Helle, joka ilmoitti jo hyvissä ajoin ennen kuin yhtäkään sopimusta oli solmittu, si-toutuvansa ”viennin malliin”. Kaikesta muusta siis voitiin neuvotella, kunhan 3,2 prosenttia ei ylitetä! Mitähän olisi tapahtunut, jos joku olisi-kin yrittänyt sopia pienemmistä korotuksista? Olisiko Helle sanonut, ettei vähempi kuin 3,2 prossaa käy?

Vähintään yhtä paljon ihmetystä herätti valtakunnansovittelija Helteen ilmoitus siirtymisestä työnantajaliitto teknologiateollisuus ry: n palvelukseen kesken virkakauden! On epäilty, että hänet palkittiin palveluksistaan Suomen kapitalisteille. No, olkoon asia niin tai näin. Siirto on joka tapauksessa moraalisesti hyvin arveluttava. Meillä oli sovittelija, joka ei sovitellut puolueettomasti, vaan ilmoitti, että korotus on tämä, enempää ei tipu - ja siirtyi toisen osapuolen palvelukseen kesken virkakauden! Jos hän

Kuva: Heikki Männikkö

Palkoista päätettäessä työnantajien ja työntekijöiden liitot näyttävät pelaavan yhteen. Rahasta kuitenkin perimmältään on kyse tässäkin, kun 24.4.2018 eduskuntatalolla 2000 lastenhoitajaa vastusti uutta varhaiskasvatuslakia, joka selkeästi vähentää lastenhoitajien määrää.

olisi siirtynyt jollekin aivan muulle alalle, esim. marketin kassamyyjäksi, niin ei siinä mitään moraali-ongelmaa olisi syntynyt.

Kuka Helteen tilalle?

Valtakunnansovittelija valitaan vuoronperään työntekijä - ja työnantajapuolelta. Helle valittiin virkaan työntekijäjärjestöjen esityksestä. Seuraava sovittelija siis tulee valituksi työnantajien esityksestä. Toisella osapuolella, eli tulevassa valinnassa työntekijäjärjestöillä on kuitenkin

oikeus hyväksyä tai hylätä työnantajain esitys. Aika näyttää kuka tulee valituksi.

Teknologiateollisuus ry:n työmarkkinajohtaja Eeva-Liisa Inkeroinen ilmoitti alkuvuodesta eroavansa tehtävistään. Hän ei ole kertonut, mitä jatkossa aikoo. Minna Helle menee juuri Inkeroinen tilalle. Eihän vaan menossa ole tehtävien vaihto koplaus? Se olisi jo liian paksua.

Markku Nieminen
Pääluottamusmies

Hurskaiden toiveiden loputon vaellus

Suomessa on liian vähän puolueita. Kokoomus ja Kepu poikivat kansanliikkeistä ja Perussuomalaiset pullautti sinisen ministeripuolueen. Näistä tempuista huolimatta oikeistoideologia jatkaa vakaata vaellustaan kohti länttä ja vapautta. Kepun ja Perussuolaisten voimin saatiin aikaan Kilpailukyky loikka lomarahojen leikkauksineen ja palkaton työajan jatko.

Työttömiä saatettiin synnintuntoon Aktiivimallilla. Kun tehtävänsä tehnyt Sininen ministeriryhmä väistyy, niin paikan täyttävät SDP ja Vasemmistoliitto valmiina jatkamaan Kokoomuksen johtamaa oikeistopoliittikkaa. Miljoonajäsenisen SAK:n jäsenliitot ovat solmineet jälleen yksi toisensa perään maltilliset työllisyyttä tukevat palkkaratkaisut.

Oikeansuuntaista mutta riittämätöntä. Suomen Yrittäjien toimitusjohtaja Mikael Pentikäinen suositteli jäsenyrityksilleen ja työntekijöille siirtymistä ammattiliittojen työttömyyskassasta Loimaan kas-saan. Syöttinä on lupaus, että työnantaja maksaa työttömyysvakuutuksen. Pentikäisen tehtäväksi on annettu maltillisia palkkaratkaisuja suoltavan ammattiliittokonsernin kukistaminen. Suora tie olisi lopettaa ammattiliittojen jäsenmaksujen työnantajaperintä. Nykyiset demokraattiset liitot eivät itse kykene keräämään jäsenmaksuja. Työnantajaperinnän lopettaminen olisi samalla SAK:n suuruuden loppu, liian moni johtava ay-demari joutuisi vapaiden työmarkkinoiden tuulen riepoteltavaksi. Hädässään he turvautuisivat kammoksumaansa yleislakkoon ja sitä työnantajakapitalistit tässä viimeksi haluavat. Demarijohtoisella ay-liikkeellä on vielä käyttöä, kun työläisten eläkkeiden poissyöminen on tullut päiväjärjestykseen. Demariutta ei auta tappaa, sillä on tietämätöntä mitä tilalle tulee.

Kommunisteilla on vara valita kolmen vallankumouksellisen puolueen välillä. Teoreettinen avuttomuus vallitsee kaikissa niin sanotuissa kommunistisissa puolueissa. Jokainen kommunisti vie saman tietoisuuden siirtymään puolueesta toiseen, mikä hänellä on valmiina entisessä puolueessaan. Mikä silloin muuttuu tässä uudessa puolueessa, kun emme ole entisessä puolueessamme kenneet muuttamaan sen linjaa piirun vertaa kohti sosialistis-

ta vallankumousta. Marx on meille jumalankuva, jonka tekstejä kopioidaan, mutta teoriaa ei kehitetä nykyajan olojen mukaiseksi. Lenin, jonka nimenkin mainitseminen on tämän päivän kommunisteille arveluttavaa, kehotti jokaista puolueen jäsentä rikastuttamaan tietoisuuttaan kaikilta tieteen aloilta. Leninin mukaan Marx ja Engels laskivat vasta kommunistisen teorian kulmakivet, joiden päälle rakennus nousee. Kun nianarvoisa neuvosto-akateemikko Teodor Oizerman pilkkasi teoksessaan ”Marksizm i utopizm” Leninin vaatimusta mahdottomana toteuttaa. No Leninhan oli hieman yksinkertainen, mutta hän ainakin kartutti tietojaan hyvin monella alalla, eikä olisi meillekään pahitteeksi kartuttua tietojamme.

Puolueissa tärkeintä on johtavien tovereiden tahdon mukainen oikeassa oleminen. Keskustelua ei suvaita. Joskus vanhaan neuvosto aikaan puhuttiin tieteellisestä sosialismista. Tieteeseen kuuluu epäily ja kaiken kyseenalaistaminen. Stalinismista puhuminen on sallittua, sen porvarit ja muut demarit

hyväksyvät. Mutta hyvinvointivaltio käsitteestä, tästä demarien sosialismista kapitalismin ja veroparatiisien maailmassa pidetään tiukasti kiinni ”kun ihmiset ovat tottuneet siihen”.

Kommunistien vallankumouksellisuus palautuu aina vaaleihin. ”Milloin ihmiset heräävät puolustamaan etujaan?” Hyvin monet ovat jo havainneet, ettei vaaleilla muuteta mitään. Ne palvelevat vallassa olevaa porvaristoa. Vaalit nykyisessä tilanteessa tarkoittavat sitä, että saamme äänestää toisten asettamia ehdokkaita. Vaaleilla varmistetaan se, että valtasuhteissa ei tapahdu muutoksia. ”Ihmiset” ovat käyneet riittävästi koirakoulua oppiakseen sen, että puoluekannalla ei ole merkitystä, kun ”kommunisti” ja muu vasemmistolainen pääsee porvarillisen valtion eduskuntaan ja hallitukseen. Vasemmistoliiton tovereiden ollessa hallituksessa, sain monet kerrat kuulla jakaessani Tiedonantaja nimistä vallankumousjulkaisua lisälmen markkinoilla, että kommunistit ovat hallituksessa. ”Tietoa on helpompi horjuttaa kuin uskoa.” Adolf Schicklgruber.

Toveri Kiiskisen toivomusaloite: ”Lottovoittohaaveisiin käytetyt rahat työväenlehtien rahoittamiseen.” Mutta ovatko työväenlehdet lottohaaveiden veroisia vetovoimaltaan?

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 14.5.2018

Todellakin Marx ja Engels vasta laskivat kommunistisen teorian kulmakivet joiden päälle rakennus nousee. Se on hyvä muistaa, kun pikkuporvarilliset piirit hakevat Marxista ja Engelsistä tuleaa subjektiviisille harhoilleen Kommunistinen Manifesti julkais-

tiin 1848 Kommunistien Liiton ohjelmalliseksi asiakirjaksi. Edellisenä vuonna Engels laati ohjelman luonnoksen Katekismus-muodossa, mutta esitti, että sen olisi parempi olla muodoltaan Manifesti, jonka Marx ja Engels yhdessä laativat Engelsin luonnoksen pohjalta. Nämä julkaisu tulisi lukea yhdessä. Niistä selviää, että historiallisen materialismin, sekä tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden periaatteet olivat tuolloin tiedossa ja muodostivat näiden asiakirjojen perustan. Kuvassa venäjänkielinen Manifesti (1882) ja Kommunismien periaatteet (Kansankulttuuri 1973).

Puolueetko kansanliikkeitä?

Ihmiset yhä laajemmin ovat kyllästyneet puoluepoliittiseen kepillotteluun. Eikä ihme, sillä tietoisuuden kasvaessa, poliittinen teatteri avautuu uudella, vastenmielisellä tavalla jokapäiväiseen elämään.

Timo Soini sen oivalsi ensimmäisenä. Kansalle vastenmielisiä pitää vastustaa. Soini alkoi puhua perussuomalaisista kansanliikkeestä – ei perinteisenä puolueena. Harhautus oli täydellinen. Äänestäjät antoivat haisevan vastalauseen Soinin kutsumille, ns. perinteisille puolueille ja äänestivät perussuomalaisia. Soini unohti kertoa, ettei kansanliike ole vain sanoja tai pelkkää parlamentaarista äänestämistä.

Tänään eri puolueet ilmoittautuvat vuoronperään kansalaisliikkeiksi. Keskustan puheenjohtaja **Juha Sipilä** kutsui kansanedustaja **Harkimon** mukaan suureen keskustalaiseen kansanliikkeeseen. Kokoomuksesta riennettiin oitis tekemään heistä suurinta kansanliikettä. Myös demareiden **Antti Rinne** on muistuttanut heidän olevan kansanliike.

Suomalaiset puoluepamput ovat panneet merkille eurooppalaisen ilmiön, kuinka monessa maassa suosiota ovat kasvattaneet uudet, vanhoista puolueista irtautuneet erilaiset ryhmät, jotka kutsuvat itseään kansanliikkeiksi. Kova oikeistolainen politiikka ympäri Eurooppaa on vieraannuttanut ja suuttanut ihmiset pois poliitikasta. Oikeisto on ajautunut väijäämättä umpikujaan.

Poliittinen kansanliike on lähtöisin vasemmistolaisesta työväenliikkeestä - parhaana esimerkkinä vanha kunniakas SKDL. Aito, poliittinen kansanliike lähtee yhdessä tekemisestä, yhdessä vaikuttamisesta yhteiskunnallisiin asioihin. Laaja kansanliike toimii edustuksellisesti päätöksenteossa, kaduilla ja kansanjoukoissa, ei vain äänestyskopeissa.

Oikeistolainen sumutus uusista kansanliikkeistä tai puolueista, jotka innolla kehuvat olevansa

kansanliikkeitä, vailla ideologioita, on tuuleen huutelua, täyttä humpuukia. Hyvänä esimerkkinä Ranskan presidentti **Emmanuel Macronin** 2016 perustama ”kansanliike” Tasavalta liikkeellä. Uusi liike nosti Macronin presidentiksi, mutta Macron on osoittautunut kaikkea muuta kuin kansalaisen presidentiksi. Osoituksena valtavat massamielenosoitukset, kun herra ”kansanliike”, on rajusti hyökännyt tavallisten ranskalaisten oikeuksia vastaan, pyyhkien pöytää työläisillä ja heidän mielipiteiltään, arvoillaan.

Aave kummitelee Euroopassa, sanoi Karl Marx aikoinaan. Uusi aave kummitelee oikeistolaisen Euroopan yllä - vasemmistolaisten kansanliikkeiden aave. Esimakuna muun muassa espanjalainen Podemos ja muutamat muut, jotka ovat menestyneet ja ovat osoittautuneet todelliseksi kansanliikkeiksi.

Pelko on suuri vallassaolijoiden leireissä. Kaikki voitava tehdään, ettei vaan Suomeen nouse esim. uutta punavihreää liikettä, jonka toiminta perustuisi laajaan ja todelliseen vaikuttamiseen ihmisten elämän joka osa-alueella. Liikettä, jossa ihminen itse on kaiken keskiössä ja päättämässä omista ja lähiympäristönsä asioista, myös koko yhteiskunta huomioiden.

Siksi ei ole ihme, että Harkimon perustama Nyt – liike sai kohtuuttomasti palstatilaa eri medioissa. Oikeistolaisen ”kansanliikkeen” tehtävä on puheista huolimatta taata vanha valta, kun taas oikea kansanliike luo uutta, uudistaen yhteiskuntaa ihmisten hyvinvoinnista huolehtien – ihmisten ja luonnon parhaaksi. Se taas on myrkyä oikeistolalle.

Punainen leka

Soten markkinamallin loppu lähenee

Valtamedia on jo yli kolme vuotta toittanut hallituksen propaganda sote-uudistuksesta. Päivittäin uutisissa ja ajankohtaisohjelmissa väitetään, että sote- ja maakuntauudistus tulee voimaan sinä ja sinä päivänä. Vain päivämäärä vaihtuu tiheään. Näin siitä huolimatta, että hallitus ei ollut antanut edes esitystä eduskunnalle. STM:n ja hallituksen sote-asiantuntijoita ei mediaan yleensä päästetty.

Sote-laki kaatui taas

Eduskunta hylkäsi SOS-hallituksen esityksen viime vuoden keäkuussa - useat valiokunnat totesivat ehdotelman kelvottomaksi. Hallitus vatui tai "sipilöi" tekelettä 9 kuukautta ja esitteli «korjatun» version. Valtiovarainvaliokunta, sosiaali- ja terveysvaliokunta (StV) ja perustulakivaliokunta (PeV) totesivat, ettei se kelpaa.

Hallituksen valinnanvapauslaki-esityksessä on perustuslakivaliokunnan (PeV) tuoreen 1.6. lausunnon mukaan ainakin 15 perustuslain vastaista pykälää. Ja lisäksi on vakava törmäys EU-pykäliin. PeV vaatii lakiin muutoksia, täsmennyksiä ja täydennyksiä sekä EU-pykälien noudattamista. PeV lausunto on sitova.

Sosiaali- ja terveysvaliokunnan (StV) tehtävänä on tehdä lakiin PeV:n muutokset ja ottaa huomioon muutkin lausunnot sekä hallituksen tulevan vastineen PeV:n lausuntoon. Lopullisen kantansa valiokunta ottaa vasta StV:n tekeillä olevan mintintöluonnoksen tutkittuaan. Tilanne on nyt täysin avoin.

Hajoaako kokoomuksen ja Keskustan lehmäkauppa ?

Tätä kirjoitettaessa hallitus vakuuttaa, ettei se laadi uutta esitystä eduskuntaan – se vain antaa valiokunnille vastineen PeV tuomioon. Sitä ei päättä hallitus vaan eduskunta. Asiaa pätkäillään par'aikaa. Lisäksi avoin kysymys on lakihankkeen EU-notifioinnin laiminlyönti - selvitys onko valinnanvapauslaki EU-valtiontukisäännösten vastainen, erityisesti maakuntien liikelaitosten konkurssisuoja ja verokohdeltelu vuoksi; kuten PeV arvioi. Laki levinnee siihen ja kilpailutilanne julkisen ja yksityisen toimijan välillä on poistettava. Kokoomuksen ja keskustan lehmäkauppa hajoaa kuin tuhka tuuleen! Säännösten tulkinta kuuluu EU-komission toimivaltaan. KHO:n mukaan lainsäätäjällä tätä toimivaltaa ei ole: ainoa oikeudellisesti kestävä keino on tehdä lakihankkeesta ennakoilmoitus (notifiointi) komissiolle ja pyytää sen lausuntoa; tai poistaa laista markkinaehtoinen kilpailutilanne. Hallitus on nämä tehtävät laiminlyönyt: PeV

Kuva: Heikki Männikkö

katsoo, että EU-valtiontukisääntelyä ei huomioida perustuslain kannalta. "Jos ilmoitus laiminlyödään, tulee Korkeimman hallinto-oikeuden (KHO) viime kädessä viedä asia EU-tuomioistuimen ratkaistavaksi. PeV ottaa asiaan lopullisen EU-kantansa vasta perehdyttyään hallituksen tai StV:n "perusteelliseen harkintaan". Hallituksen tavoite oli luoda markkinaehtoinen bisness-järjestelmä, eli käytännössä yksityistää sote-palvelut. Se kaatui vuosi sitten perustuslakiin. Nyt EU-valtiontukisäännöt upottavat businessmallin tai ainakin siirtävät sitä vuosia.

Suomen terveydenhoitoa ihaillaan maailmalla.

Kansainvälisissä vertailututkimuksissa erikoissairaanhoidomme on kustannustehokkuudessa maailman huippua ja perusterveyshoitokin puutteistaan huolimatta hyvällä tasolla. Jos Vanhasen, Kataisen, Stubbin ja Sipilän hallitukset eivät olisi tuhlanneet miljardeja "leveiden hartioiden" politiikkaan eli suuruuden ekonomian ihannointiin, rahat olisi voitu käyttää terveydenhoitoimme ongelmien ratkaisemiseen ja nyt meillä olisi koko maailman tehokkain järjestelmä. Tuoreen sosiaalibarometrin mukaan sosiaali- ja terveysjohtajien, järjestöjohtajien sekä sosiaalityöntekijöiden arvot sote-uudistuksesta ja sen tavoitteiden toteutumisesta heikkenevät jatkuvasti. Ennakkotiedot paljastavat sote-johtajien luoton uudistukseen heikentyneen vuodessa. Nyt vain 15 % uskoo, että valinnanvapauden lisääminen kaventaasi hyvinvointi- ja terveyseroja. Vastaajien enemmistö arvioi, ettei kustannusten hillitsemisen onnistu, sen sijaan sote-palveluiden integraatio heikkenee. Sosiaalityöntekijöistä peräti 74 % arvioi lähipalvelujen turvaamisen epäonnistuvan. Hiljan tehdyssä tut-

kimuksessa 90 % suomalaisista piti terveyspalvelujamme hyvinä.

Suomalaiset haluavat torpata soten alasajon

Alma-Median kyselyssä vain 18 % äänestäjistä kannatti sote-ryöstöä. Vastustajia on yli kaksi kertaa enemmän. Kokoomuksen kannattajien enemmistö ja keskustan äänestäjien niukka vähemmistö vastustaa soten yksityistämistä. Uudistusta vastustetaan eri syistä. Sote ja maakuntamalli naitettiin 2015 tehdyssä lehmäkaupassa. Kokoomus sai valinnanvapautensa ja keskusta lääninhallinnon takaisin. Soten markkinamalli on siksi suuri kysymys. Sote-ryöstö torpataan tai se lykkääntyy vuosia. Jos vain keskustasta saisi lehmäkaupassa maakuntansa, kokoomus kaataisi koko vehkeilyn. Petteri Orpo julkisti kaksi vuotta sitten, että "ilman valinnanvapautta ei tule maakuntauudistusta". PeV ei tällä kertaa kaatanut sote-huollon uudistusta, mutta se kaatuu toisessa käsittelyssä – tai jo sitä ennen.

Hallitus kaatuu, kun sote-käihinä jatkuu

"Nyt on tärkeintä muistaa se, että Suomelle tärkeintä on uudistuksen aikaansaaminen – viedään tämä nyt vaan bolshevistisella rauhallisuudella maaliin", sanoi Sipilä keskustan puoluekokouksessa. HS:n puoluegallupin mukaan hallituspuolueiden - Sipilän termein bolshevikkien (enemmistön) kannatus on 37,2 %. Mensheviikkien (vähem-

mistön) kannatus on 62,8 %. Liekö kansakoulun ja peruskoulun alasteen prosenttilaskun preppauskursseja kansalaisopistoissa (latojan huom.) ???

Sote-ryöstön karilleajo näyttää koko ajan varmemmalta, mikä painaa keskustan ja kokoomuksen kannatusta voimakkaasti alaspäin. Sinisen takiaispuolueen kannatus ei paljoa pysty laskemaan, koska sitä on vain runsas prosenttiyksikkö. Suomen Sammon eli sote-huollon ryöstön kannattajien rivit harvenevat. Rintamasta poistuivat kokoomuksen kansanedustajat Harry Harkimo, Elina Lepomäki, Susanna Koski sekä keskustan Paavo Väyrynen. Helsingin, Vantaan, Espoon ja Kauniaisten kaupunginvaltuustoissa kaikki kokoomuksen kansanedustajat vastustivat sote-ryöstöä. Tampereen valtuusto päättää asiasta tämän lehden painopäivänä.

Jos Sote- ja maakunta-uudistus" palaa eduskuntaan ensi talvena, perustuslakivaliokunnan kokoomuksen, kepun ja sinisen takiaispuolueen sekä kokoomuksen pääkaupunkiseudun (ja ehkä Tampereenkin sote-sotkua vastustavien) edustajien on hankala kääntää takkia, joten heidän on ehkä sairastuttava kausiflunsaan tai äänestyspäivänä mentävä Lapin hangille. Sama pätee perustuslakivaliokunnan hallitustuolueiden 10 edustajaan: heidän on vaikea tehdä lehmänkäänöstä valiokunnassa ja täysistunnossa. Toivottavas-

ti seuraava hallitus ei taas aloita uutta sote-sopan keittoa.

Sote-sodassa draamaa ja suuria tunteita

PeV kielsi viime vuonna hallituksen pilotoinnit ennen kuin laki ne sallii. PeV moittii myös tänä vuonna hallitusta kovin sanoin varaslähdön ottamisesta sote- ja maakuntalainsäädännön täytäntöönpanon valmistelussa. Valiokunnan mukaan täytäntöönpanossa on edetty, vaikka lainsäädäntöä ei ole.

Soten hylyn jälkeenkin hallitus ajoi eduskunnassa 100 miljoonan euron lisäpanostuksia valinnanvapauden kokeiluun. Hallitus oli jo 15.5. etukäteen myöntänyt rahaa pilotointiin 10 hakijalle. Professorit Juha Lavapuro, Tuomas Ojanen sekä Pauli Rautiainen katsovat, että hallitus on alkanut toimeenpanna pilotteja ennen valinnanvapauslain hyväksymistä. Toimeenpano alkoi viimeistään silloin, kun ministeriö julkaisi pilottirahojen saajia. Varaslähtö on jo toinen. Rautiainen väläytti jutun käsittelyä ministerivastuuasiana valtakunnanoikeudessa. Työ ja rahat voivat mennä haukan pyrstöön. Hallituksen laittomuuksiin syylliseksi leimattiin ministeriön virkamiehet.

"Ukko vaihtoon!"

Juha Sipilä julisti taas keskustan puoluekokouksessa: "Tulos tai ulos -periaate on voimassa". Hallituksen astuessa virkaansa Sipilä ilmoitti, että ellei hallitus sadassa päivässä saa askelmerkkejä valmiiksi isoille asioille koko hallituskaudeksi, niin "ukko vaihtoon". Sipilä tarkoitti työllisyyttä, talouden kilpailukykyä ja uudistuksia kuten sotea. Sipilä vastasi syksyllä 2015 Ylen Pääministerin haastattelutunnilla kysymykseen, onko vanha lupaus voimassa: "Jos tuloksia ei synny, ukko vaihtoon". "Tulos tai ulos" on Sipilän hokema.

100 päivää tuli täyteen 5.9.2015. Sote-esitystä ei syntynyt. Nyt on kulunut yli 1 000 päivää. Soten askelmerkkejä aletaan taas etsiä - kuten kesäkuussa 2015. Synnytyksen käynnistyksiä on yritetty - vain supistuksia on saatu aikaan. "Ukko vaihtoon" ja muitakaan lupauksiaan Sipilä ei ole pitänyt.

Juhani Tanski

Raha ei tipahda varakkaiden säkkeihin ilmasta

Ilman tutkimistakin asia on yksinkertainen. Elämme kapitalistisessa markkinatalousyhteiskunnassa, jossa ristiriidat ja vastakkainasettelu ovat väistämättömiä lainalaisuuksia. Kun varallisuus kasvaa ja kasaantuu yhä harvempien käsiin, on se pois suurelta kansanosalta - työväenluokalta. Kun varallisuutta kasvatetaan, syntyy ristiriitoja - vastakkainasettelua.

Raha ei tipahda varakkaiden "säkkeihin" jostain ilmasta. On harhaanjohtavaa sanoa, ettei joidenkin rikkautuminen ole muilta pois. Pitäisi katua sijaan sijaan muka olla onnellisia, kuinka jotkut ovat älykkyydellään, osaamisellaan, ahkeruudellaan, sitkeydellään jne. pystyneet luomaan omaisuuksia - omaisuuksia, jotka hyödyttävät meitä kaikkia. Jätetään kertomatta rahan kiertokulku ja keilitä se on pois - työläisiltä, julkiselta taloudelta ja näin suoraan heikoimassa asemassa olevilta.

Tutkimuksessa, mikä meitä erottaa ja jakaa, annettiin ymmärtää arvoviristiriitojen ja keskustelujen repivyyden alkaneen jakaa kan-

saa. Nähtiin kuinka varsinkin tutkijat ja toimittajat rohkeammilla ulostuloillaan ruokkivat vastakkainasettelua. Voi olla niinkin, mutta toisaalta todettiin ihmisille olevan tärkeitä arvoja oikeudenmukaisuus ja tasa-arvo. Tutkimus osoitti ihmisten ymmärtävän ketkä ovat heikoimmasa asemassa olevia, pienituloiset, opiskelijat, pätkätyöläiset, vanhukset jne.

Kapitalistiselle markkinataloudelle on elinehto pitää yllä noita edellä mainittuja väestöryhmiä ja eri ansiotasoisia työläisiä. Elinehdon toteuttamiseksi oikeisto, joka on tuon järjestelmän "uskollinen soturi". Nyt kysytään, miksi enemmistö ihmisistä sitten äänestää itseään

vastaan? Heidän arvot kun ovat aivan toisia kuin kovaa markkinataloutta ajavien tahojen!

Tutkimuksessa todettiin löytävän kaksi voimakkaasti yhteistä arvopohjaa – 80% suomalaisista kun kannattaa maanpuolustusta ja kansallisuustunnetta. Näitä arvopohjia jaksaa oikeisto pitää yllä. Vasemmistolaisesta työväenliikkeestä taas väännetään kuvaa rauhaa ja rakkautta jakavana maailmanparantajana, jopa maanpuolustustamme uhmaten. Tärkeää on myös syleillä koko maailmaa ja tietysti oman kansan kustannuksella, omaa kansallisuutta murentaen. Ehkä myös toisenlaisen yhteiskunnan luominen koetaan uhkana ja siksi on turvallista tukeutua ns. pienempään pahaan eli oikeistopuolueisiin.

Hannu Tiainen
Kihniö

Kuva: Heikki Männikkö

Eroa Sipilä todella äläkä tule koskaan takaisin.

Kostamus muistuttaa Suomen ja Neuvostoliiton hyvistä naapuruussuhteista

Noin 40 kilometrin päässä Suomen ja Venäjän rajalta sijaitseva Kostamuksen kaupunki on elävä muistutus Suomen ja Neuvostoliiton välisistä hyvistä naapuruussuhteista ja taloudellisesta yhteistyöstä. Maanteitse matkaa kaupunkiin on Kajaanista 160 kilometriä. Alueen rautamalmiesiintymä löydettiin jo vuonna 1946. Suomen ja Neuvostoliiton hallitusten välinen pöytäkirja Kostamuksen rikastamokombinaatin rakentamisesta yhteistyönä allekirjoitettiin lokakuun viimeisenä päivänä vuonna 1973. Tuolloin sovittiin, että suomalaiset osallistuvat kombinaatin teollisuuskohteiden, kaupungin sekä maanteiden rakennustyöhön ja suunnitteluun. Rakentaminen sovittiin toteutettavaksi kolmessa vaiheessa siten, että ensimmäisen vaiheen jälkeen kombinaatin tuotanto voidaan käynnistää. Suomalaisen rakennusyritysten ja neuvostoliittolaisen ulkomaankaupparjestön urakkaneuvottelut käynnistyivät samana vuonna ja niiden kuluessa tehtiin erillissopimus maanrakennusurakasta, johon kuului Suomen rajalta Kostamuksen kaupunkiin ja teollisuusalueelle johtava maantie. Nämä työt valmistuivat vuonna 1975. Rautatieyhteyden rakentaminen Kontiomäeltä Vartiuksen raja-asemalle aloitettiin helmikuussa 1974 ja se valmistui vuonna 1976.

Silloinen maamme presidentti Urho Kekkonen vauhditti hanketta vuoden 1976 kesäkuisella virallisella vierailullaan Moskovassa ja Finn-Stroi sai tehtäväkseen valmistella ja neuvotella kaikki Kostamukseen liittyvät tarjoukset. Se antoi Suomen tarjouksen marraskuussa 1976. Seuraavan vuoden maaliskuussa saatiin päätökseen tekniset neuvottelut ja huhtikuussa päästiin yksimielisyyteen urakkahinnasta. Valtioiden välinen Kostamus-sopimus allekirjoitettiin Kremlissä 18.5.1977. Sopimuksen allekirjoittivat Neuvostoliiton silloinen pääministeri Aleksei Kosygin ja presidentti Urho Kekkonen. He muurasivat myös Kostamuksen kaivoskombinaatin peruskiven syyskuussa 1978 ja toukokuussa 1982 kombinaatti tuotti ensimmäisen erän malmirikastetta. Kostamus lienee ainoita kaupunkeja ulkomaila, missä on Kekkosen patsas.

Kostamuksen rakentamisella oli erittäin suuri työllistävä vaikutus Suomelle ja ennen kaikkea Kainuulle ja Pohjois-Savolle. Vuoden 1976 kesän alussa maassamme oli yli 120 000 työtöntä ja Kainuun työttömyysaste oli yli 20 prosenttia. Ensimmäisen rakennusvuoden lopulla Kostamuksessa oli yli tuhat rakentajaa ja huippuvuotena 1979- 1980 lähes 5 000 työntekijää. Tuolloin sanottiin jokaisen Kostamuksen työntekijän antavan työtä vähintään kahdelle ihmiselle Suomessa. Kostamukseen vietiin Suomesta lähes kaikki suomalaisen tarvitsemat rakennusmateriaalit, koneet ja laitteet. Työmaan muonituksesta huolehti Kainuun Osuusliike, joka hankki tarvitsemansa elintarvikkeet ja raaka-aineet pääasiassa oman maakunnan alueelta.

Alkuperäinen kasautuminen nykyisellä Venäjällä

Karl Marx kirjoitti Pääoman 1. osan lopussa alkuperäisestä kasautumi-

sesta ja totesi sen olevan kapitalistisen tuotantotavan esihistorian. Porvaristo on kaikkialla hankkinut tarvitsemansa pääomat häikäilemättömillä keinoilla ja niitä hankkiessaan luonut tarvitsemansa palkkatyöväen luokan. Marxin mukaan alkuperäistä kasautumista kaunistellaan kertomalla se menneen ajan taruna. "Kaukaisessa menneisyydessä oli toisaalta ahkera, lahjakas ja ennen kaikkea säästäväinen valiojoukko ja toisaalta laiskottelevia, kaikkensa ja vielä enemmän tuhlaavia heittiöitä. Jumaluusopin syntyinlankeemuksen legenda kertoo meille tosin, miten ihminen kirottiin syömään leipänsä otsansa hiessä, mutta taloudellisen syntyinlankeemuksen historia paljastaa meille, kuinka löytyy ihmisiä, joille se ei suinkaan ole tarpeellista. Yhdentekevä. Niin tapahtui, että edelliset kasasivat rikkautta ja jälkimmäisellä ei ollut lopulta muuta myytävää kuin nahkansa."

"Prosessi, joka luo pääomasuhteen, ei siis voi olla muuta kuin työmiehen erottamisprosessi työnsä edellytysten omistamisesta, prosessia, joka toisaalta muuttaa yhteiskunnalliset elinyhdykkeet ja tuotantovälineet pääomaksi, toisaalta välittömät tuottajat palkkatyöläisiksi. Niin sanottu alkuperäinen kasautuminen ei siis ole muuta kuin tuottajan ja tuotantovälineiden historiallista eroamisprosessia. Se näyttää "alkuperäiseltä", koska se muodostaa pääoman ja sitä vastaavan tuotantotavan esihistorian." (Pääoma I, s. 641)

Valtiolla on kaikkialla ja kaikkina aikoina ollut suuri rooli alkuperäisessä kasautumisessa. Niin myös Venäjällä. Kun joulukuussa 1991 päätettiin Neuvostoliiton purkamisesta, maan teollisuus oli erittäin keskittynyttä ja 10 000 – 30 000 työntekijän valtionyritysten määrä oli valtava. Venäjän aloitettua kapitalismin palauttamispro-

sessin silloisen presidentin Boris Jeltsinin johdolla, suuret sosialistiset valtionyritykset muutettiin kapitalistisiksi osakeyhtiöiksi presidentin asetuksen n:o 721 mukaisesti. Puolessatoista vuodessa teollisuus osakeyhtiöitettiin.

Merkittävää osaa Venäjän yksityistämisessä näyttelivät yksityistämiskupongit, voucherit. Jokaiselle venäläiselle annettiin 10 000 ruplan nimellisarvoinen yksityistämiskuponki, jolla sai ostaa yritysten osakkeita yksityistämishuutokaupoissa. Niistä ensimmäiset järjestettiin joulukuussa 1992 ja viimeiset kesäkuussa 1994. Tehtaiden johtajat, jotka jo alun perinkin olivat saaneet kuponkeja enemmän, ostivat monissa tehtaissa kansalaisten vouchereita. Erityisen hyvässä asemassa yksityistämisessä olivat tuotavien yritysten johtajat. Koska tavallisilla ihmisillä ei useinkaan ollut käsitystä kuponkien todellisesta arvosta, he myivät niitä pilkkahintaan saadakseen edes jonkinlaisen elannon, monien tehtaiden jättäessä palkat maksamatta. Yksityistämiskupongit kertyivät joidenkin yksityisten ihmisten käsiin, jotka monesti olivat nuoria jo Gorbatsovin ajan yhteisyrityksissä toimintansa aloittaneita liikemiehiä tai valtion hallinnossa toimineita ja jotka tajusivat niiden arvon.

Neuvostovarallisuuden yksityistämistoimet olivat taitavasti ohjattuja näytelmiä ja kaikki huutokaupat olivat pelkkää keplottelua. Niissä pieni sisäpiiri kaappasi haltuunsa kaikkien tärkeimpien yritysten osakkeet. Osanottajat tunsivat toisensa ja olivat ennalta sopineet hinnat ja sen, mitä kukin ostaisi. Ennakolta sovitut kaupat naamiottiin näyttämään lainoilta "osakkeita lainoja vastaan" -sisäpiirioperaatioilla. Esimerkiksi jo ensimmäisessä yksityistämishuutokaupassa oligarkki Vladimir Potanin perustama Onexim-suurpankki sai 714 miljoonalla silloisella Suomen markalla haltuunsa 38 prosenttia maailman suurimpiin kuuluneen Norilskin nikelikombinaatin osakkeista. Kaksi kertaa enemmän tarjonnut toinen pankki jätettiin kylmästi tarjouksilpailun ulkopuolelle.

Kostamus tänään

Myös Kostamuksen kaivoskombinaatti muutettiin maaliskuussa 1993 Karelski Okatysh Oy:ksi ja vuonna 1999 siitä tuli osa venäläisen oligarkin Aleksei Mordashovin lähes kokonaan omistamaa Severstal -konsernia. Se on Venäjän toiseksi suurin kaivos- ja metallurgia alan yhtiö. Pääosa Kostamuksen pelleteistä toimitetaan jatkojalostetaviksi Severstalin metallurgiseen kombinaattiin Tsherepovetsiin Vologdan alueelle. Lisäksi niitä vie-
dään muun muassa Suomeen, Iso-Britanniaan, Hollantiin, Turkkiin ja Kiinaan. Karelski Okatysh on Venäjän kolmanneksi suu-

Kostamuksessa Kekkonen ja Kosygin neuvottelevat edelleen. Voitonpäivän juhlayleisö pisti tanssiksi Kosyginin ja Kekkosen patsaalla Kostamuksessa.

rin rautamalmipellettien tuottaja, sen osuus on 20 % Venäjän vuosituotannosta.

Kapitalistisen tuotantotavan ehdoton laki on lisäarvon tuottaminen eli voitonteko. Myös Karelski Okatysh on viime vuosina pyrkinyt parantamaan tehokkuuttaan ja kilpailukykyään kansainvälisten markkinoiden vaatimusten sekä globaalin kilpailun nimissä. Se on tehnyt laiteuudistuksia ja henkilöstövähennyksiä. Karelski Okatysh työllistää Kostamuksen 30 000 asukkaasta enää vain noin 4000 ihmistä. Neuvosto aikaan kombinaatti työllisti enimmillään jopa 10 000 kaupunkilaista. Yhtiö aloitti maaliskuussa 2007 rautamalmin louhinnan 5 kilometriä jalostamolta pohjoiseen sijaitsevalta Gorpanskyn malmiolt. Vuonna 2015 aloitettiin irtomaan poisto Juzhnyj-Gorpanskyn esiintymältä. Tarua vai totta, mutta eräs kostamuslainen kertoi malmia riittävän vielä sadaksi vuodeksi.

Toinen merkittävä työllistäjä kaupungissa on autojen johdinsarjoja ja muuta elektroniikkaa valmistava AEK. Vuodesta 2003 lähtien se on ollut osa suomalaista pörssiyhtiö PKC Groupia. Alkuvuodesta 2017 intialainen Motherson Sumi Systems Limited osti PKC Groupin koko osakekannan. Yritys työllisti viime vuonna vajaat 900 henkilöä. Kapitalismin lakien mukaisesti tulossa saattaa kuitenkin olla työntekijämäärän vähentäminen. Karjalan tasavallan päämies Artur Parfenchikov pitää PKC Groupin fuusiota intialaisyhtiön kanssa hyvänä asiana, koska se hänen mukaansa edesauttaa tuotannon modernisointia. (vesti.karelia.ru , 5.2.2018)

Ensi vaikutelma kaupungista on vähän kaksijakoinen. Aluksi luulet tullessi johonkin 1970 – 80 luvulla rakennettuun suomalaislähiöön ja pian sen jälkeen luulet tullessi johonkin neuvostokaupunkiin. Vastoin yleistä käsitystä neuvostoliittolaiset rakensivat suurimman osan Kostamuksen kaupungista omin voimin ja omin tarvikkein. Myös kaivoksen ja rikastamon laitteet olivat neuvostoliittolaisia. Kostamus on monikanallinen kaupunki. Kaupunkipiirissä asuu yli kolmeakymmentä eri kansallisuutta olevaa ihmistä. He ovat paitsi karjalaisia, myös muualta entisistä neuvostotasavalloista kaupunkia rakentamaan ja kaivoskombinaatille töihin tulleita.

Vierailin Kostamuksessa viimeksi Voiton päivän aikaan.

Heti aamusta siellä järjestettiin veteraanitapaaminen Sotien uhrien muistomerkillä. Puoliilta päivin lähti liikkeelle Kuolematon rykmentti -kulkue ja siihen osallistui tuhansia ihmisiä. Marssi päättyi Druzhba -kulttuuritalon vieressä olevalle Leninin aukiolle, jossa järjestettiin juhlatilaisuus. Silmiin pistävää oli se, ettei juhlassa pidetty pitkiä puheita. Armeijan ja kaupungin edustajat onnittelivat musiikkiesitysten välissä veteraaneja ja muuta juhlayleisöä. Venäläiseen tapaan osa juhlaväestä pisti tanssiksi Kosyginin ja Kekkosen patsaalla sodan aikaisten laulujen tahdissa. Samassa paikassa järjestettiin myöhemmin iltapäivällä puhallinorkesterin konsertti. Ja kuinka ollakaan, sielläkin tanssittiin. Venäläiset osaavat juhlaa.

Kostamuksesta löytyy nykyään matkailijoille monia majapaikkoja. Itse suosin aivan kauppakeskuksen vieressä sijaitsevaa Guest Rooms -hostellia. Se sijaitsee kerrostalon ensimmäisessä kerroksessa, huoneet ovat tosi siistejä ja hinta ei päästä hui-maa. Kalliimpi Hozjajushka -hostelli sijaitsee kauppakeskuksen toisella puolella, Lazarevin bulevardilla. Hinnaltaan edullinen Gostevoy Dom -vierastalo on noin kolmen kilometrin päässä Kontokissa. Siellä hintaan sisältyy myös aamupala. Jo Suomesta kaupunkiin tultaessa, parin kilometrin päässä keskustasta on Fregat -lomakylä. Huoneiden lisäksi sieltä on saatavissa mökkejä. Useimmissa mökeissä on omat saunat, toisissa sähkölämmitteiset ja toisissa puulämmitteiset. Vaativille matkailijoille kaupungista löytyy muutama vuosi sitten valmistunut Hotel Nord. Huonevaraukset onnistuvat netin kautta suurimpaan osaan näistä majapaikoista.

Ruokapaikoista suosikkini on Lazarevin bulevardilla sijaitseva Okej -ravintola. Siellä saa vatsansa täyteen pikkurahalla. Monissa suomalaisten suosimissa ostospaikoissa, kuten auton varaosaliikkeissä on myös suomenkieliset kyltit. Kostamuksessa järjestetään kansainvälinen kamarimusiikkifestivaali 19. - 22. heinäkuuta. Toki siellä kannattaa käydä muulloinkin.

Asko Julkunen

Kostamus projektin historian lähteet: Maailma ja me – lehti 8/1977 ja 7/1978. Se oli Suomi-Neuvostoliitto-Seuran ja Uutistoimisto Novostin (APN) kuukausilehti.

Myös Kostamuksessa juhlitaan 9.5. voitontähtä venäläiseen tapaan. Voitonpäivän Kuolematon rykmentti -kulkue Kostamuksessa. Kuva Antikaisen kadulta. Pietarissa kansaa osallistui "Kuolematon rykmentin marssiin 1,5 miljoonaa. Suomen YLE-uutiset ei asiaa noteerannut.

MONTAKO KÖYHÄÄ?

Suomessa on Tilastokeskus. Se tuottaa maan viralliset tilastot. Monet niistä ovat oikeita, tosia ja siksi korvaamattoman hyödyllisiä. Mutta niiden lisäksi on monia oleellisen tärkeitä tilastoja, jotka ovat pelkkää puuta heinää jopa tarkasti harkittuja temppuja ja tietoisia valheita.

Tarkkaan harkitusta temppuilusta Hesari julkaisi (25.5) köyhyystilaston. Juttunsa se on perustanut Tilastokeskuksen tietoihin. Sen mukaan 2015 köyhiä oli 896 tuhatta, 2016 oli 849 tuhatta. Tavoitteena on päästä 770 tuhanteen. Ilmeisesti siinä onnistutaan, sillä köyhyysraja laskutapa on salatiedettä, jota tavallisen ihmisen on täysin mahdotonta ymmärtää. Ensinnäkin sitä, miten se yleensä voidaan määritellä jonkun euromäärän perusteella ja miksi köyhyysraja lasketaan muiden tulojen (mediaanitulon) perusteella, on mahdoton käsittää.

Todella salatiedettä

Jos esimerkiksi 2015 yhden aikuisen kuukauden nettotulo oli 1190 euroa ja kahden aikuisen 1785 euroa kuukaudessa tai sitä vähemmän, silloin he olivat köyhiä. Kun tulot olivat 1191 tai 1786 euroa kuukaudessa, he eivät enää olleet köyhiä. Jokainen näkee jo pelkällä otsaluulla,

että tällaisessa menetelmässä ole mitään tolkkua. Kaiken lisäksi tulojen mediaanitulo on supistunut joten seuraavana vuonna köyhyysraja laski 0,4 %. Se tarkoitti, että köyhien määrä tilastoissa laski peräti 47 tuhannella, 5,2 %. Että näin!

Eikä tässä ole kaikki. Erilaisia tuloryhmiä pitäisi verrata vähintäänkin elinkustannusindeksiin. Vuonna 2016 köyhyysraja laski 0,4 %, vaikka elinkustannusindeksi kasvoi 0,4 %. Näin köyhyysrajan olisi pitänyt kasvaa yksineläjän osalta vastaavasti, vähintään 7,68 euroa, 0,64 %, pyöreästi 1199 euroon. Se olisi merkinnyt, että köyhien määrä olisi kasvanut vähintään 945 tuhanteen. Virallisen laskentatavan ja tämän mukaan köyhien määrä ei olisi laskenut vaan kasvanut 96 tuhannella.

Tässä elinkustannusindeksi on kasvanut vain vajaat 0,4 %, mutta 2010–2016 kasvu on 1,5 %, joten köyhyysraja ja köyhien tilastollinen määrä olisi paljon korkeam-

pi, jos se perustuisi elinkustannusindeksiin.

Itse asiassa koko köyhyysraja-politiikka on todella syvältä. Vuoden 2016 verotilastojen mukaan tulonsaajista 0,8 miljoonaa, 18,6 % kaikista tulonsaajista sai nettona keskimäärin 2773 euroa. Yli 3,4 miljoonaa, 72,0 % sai nettona keskimäärin 1201 euroa kuukaudessa. Nämä 90,7 % tulonsaajista sai keskimäärin 1524 euroa kuukaudessa. Kun kahden hengen köyhyysraja on määriteltä 1786 euroon, niin voi ja on aiheellisesti kysyä, montako köyhää on Suomessa?

EU-jäsenyys toi katastrofin

Väestön tulot ovat tavattoman pienet, siitä ei pääse mihinkään, eikä tulevaisuudessa ole näköaloja paremmasta. Kaikki muuttui presidentti Mauno Koiviston ja erityisesti hänen nimittämänsä pääministeri Harri Holkerin ja valtionvarainministeri Erkki Liikasen kaudella. Silloin valmisteltiin EU:n liittymistä vapauttamalla pääomaliikkeet. Sen seurauksena ulkomailta otettiin päätähui- maavat määrät lainoja. Yritykset ja kansa velkaantuivat. Tässä saumassa tuli pääministeriksi Esko Aho, jonka hallitus päätti tavaroiden ja palvelusten vapaasta liikkumisesta.

Näin oli täytetty EU:n ennakkoehdot ja katastrofi oli valmis.

EY:n VASTAINEN KANSANRINTAMA

N:o 1. 1994

EU-Suomi olisi halpatyövoiman ja suurtyöttömyyden maa

Helsingin Esplanadilla pödetystä tilaisuudessa monet puhujat totesivat, että EU-Suomessa juuri nuoret tulisivat oomaan halpatavaraa.

Lehti sisältää:

- Sivu 2: Velkapaineemme kasvaa EU:ssa
- Sivu 3: EMU - palkat ja sosiaaliturva kellumaan
- Sivu 4: EU-hanke romuttaa sosiaaliturvan
- Sivu 5: Arvonlisävero on EU-vero
- Sivu 6: Jokamiehen oikeudet
- Sivu 7: EU johtamassa kylmään sotaan
- Sivu 8: Laskisoodirektiivi

Kesällä 1994 EY:n Vastainen Kansanrintama muistutti, että EU-Suomessa vain palkat, sosiaaliturva ja työllisyys joustavat. Näin on todella käynyt. Sanoimme myös EU:n johtavan kylmään sotaan. Miten on käynyt?

Tuonnin rajun kasvun seurauksena 50 000 yritystä lakkasi olemasta ja lukemattomat maatilat pistivät hampaansa naulaan. Työtuntien määrä romahti ja työelämään vakiintuivat uudet pätäkä- ja määräaikaiset työt. Näin syntyi järkyttävä joukkotyöttömyys ja köyhyys maassa muuttui arkipäiväksi. Sen seurauksena myös eläke- ja sosiaaliturvaa on pala palata vähennetty.

Vähin erin paremman tulevai-

suuden näköalat katosivat ja pikkuhiljaa ihmiset mukautuivat jatkuvaan kurjistumiseen. Vähin erin kansa on tottunut pieniin tuloihin ja näköalattomuuteen. Sitä on tukenut Tilastokeskus harhaanjohtavilla tilastoillaan, mutta ennen kaikkea sitä ovat tukeneet hiljaisuudella ja saamattomuudellaan vasemmisto, demarit ja ammattiyhdistysliike.

Kai Kontturi

Suomiko luokkayhteiskunta – on, on...

Jääkiekossa kuten muissakin pallopeleissä, joissa on kaksi joukkuetta ja kaksi maalia, niin radiossa ja tv:ssä selostajat huutavat toistaen kurkkua suorana – maali, jos sellainen tulee pelissä omille tai suosikille. Jo ennen pääministeriksi tuloaan Juha Sipilä lanseerasi politiikkaan oikein ympyräkielellä todistellen, kuinka keskustan pitää pelata, että se saa asiansa maaliin.

Suuremmassa sote-pelissä hallitus jallittaa ja harhauttaa

Sipilän ikioma peliteoria on levinnyt kaikkien käyttöön. Poliitiikka on muutettu peliksi, jossa on kaksi joukkuetta, on hallitsevien ja hallittujen joukkueet. Hallitus edustaa hallitsevia ja hallittuja oppositio, joka puolustaa maalia. Kuten pelissä yleensä niin tässä hallituksen joukkue hyökkää. Elämää suuremmassa sote-pelissä se jallittaa kaikin tavoin, se väärentää, valehtelee ja harhauttaa saadakseen sote-pallon maaliin.

Kautta aikojen politiikassa on kähmitty, peloteltu, lahjottu, jallitettu ja tehty lehmänkauppoja. Jokaisen on pakko myöntää, että hallitsevat ovat onnistuneet suorastaan loistavasti. Surkeaa on se, että hallitsevien onnistuminen on ollut mahdollista vain hallittujen avustuksella, olemalla joskus jopa aloitteellinen. Se näkyy räikeimmillään hallitsevien yritysveroasteen alentamisessa, jota ovat ratkaisevasti tukeneet hallittujen sekä demarit että vasemmisto.

Kaksi joukkuetta: työläiset ja kapitalistit

Juha Sipilän maaliin peli -idea, mikäli se on Sipilän, sisältää sudenkuopan. Siinä Sipilä tunnustaa, että nykymaailmassa on pikkuseuroja, mutta vain kaksi joukkuetta; hallitsevat kapitalistit ja hallitut työläiset. Suomi on luokkayhteiskunta, jossa kapitalistien ja palkkatyöläisten edut ovat sovittamattomassa ristiriidassa.

Tulonsaajia on yhteensä 4,3 miljoonaa. Työväenluokkaisia, joiden edut eivät ole ristiriidassa keskenään oli 90,7 %. He ansaitsivat 1861 e/kk. Pieniä ja keskisuuria, pk-

kapitalisteja ja heidän kaltaisiaan on 9,2 %. He ansaitsivat 7003 e/kk. Todellisia suurkapitalisteja on 0,1 % ja he ansaitsivat 65257 e/kk.

Palkansaajia oli yhteensä 2,9 miljoonaa. Työväenluokkaisia palkansaajia, joiden edut eivät ole ristiriidassa keskenään on 86,1 % kaikista. He ansaitsivat keskimäärin 1 911 e/kk. Pk-kapitalistit ja heidän kaltaisiaan on 13,7 % palkansaajista. He ansaitsivat keskimäärin 5 712 e/kk. Todellisia suurkapitalisteja on 0,2 % palkansaajista. He saivat palkkaa keskimäärin 21 149 e/kk.

Kapitalistit ovat muodostuneet yhteiskuntakehityksen jarruksi

Lienee sanomattakin selvää, että kaikessa palkkatyössä pienituloisista suurituloisiin on marginaalisia kapitalisteista riippumattomia ryhmiä. Niinpä tulojen perusteella ja toisaalta pääomien jatkuvan keskittymisen vuoksi voi karkeasti arvioida (1) että vaikka kapitalistien, heidän kaltaisten ja riippumattomien joukko supistuu, heitä kuitenkin olisi palkansaajista viidesosa ja (2) että kokonaan palkkatyöstä riippuvaisten määrä, työväenluokan koko, olisi ainakin neljä viidesosaa työvoimasta. Näiden kahden luokan välillä on etujen sovittamaton ristiriita.

Nyt Sipilän olisi aika erota. Suomen kansa on sanonut kielteisen kantansa sote-kaupaukselle. Sipilä on kävelevä katastrofi.

Kuva: Markku Huhtala

Aktiivimallin osalta ammattiliitot yrittivät selvittää "koiran lailla verjästä, kuten tekivät taitetun indeksinkin osalta. Todellakin liitot jallittivat hallituksen tapaan ja koko homma onnistui liittojen tuella. Näin on, että aktiivimallia ei ole vielä kukaan kumottu ja taistelua sen puolesta piti jatkaa.

Yhteiskunnan mitassa sillä ei mitään merkitystä, ovatko määrälliset suhteet täsmälleen oikein. Vain sillä on merkitystä, miten ihmiset ymmärtävät oman luokka-asemansa eli sen, että kapitalismissa luokka-asema määräytyy ihmisen halusta riippumatta tuotantosuhteiden perustella. Pääsääntö

on, että tuotantopääomien omistaja kuuluu kapitalistien luokkaan ja palkkatyöstä riippuvainen kuuluu työväenluokkaan. Taloudellinen ja tuotannollinen kehitys on johtanut siihen, että kapitalistit ovat jo nyt muodostuneet yhteiskunnallisen kehityksen jarruksi. Siksi suoraan elämää suurempi kysymys on,

kuinka palkkatyöläiset tiedostavat, että he ovat yhteiskunnan riistetty luokka. Luokka, jonka on muututtava luokaksi itseään varten. Tuotantosuhteiden on muututtava. Kapitalistinen tuotantopääomien yksityisomistus on lakkautettava.

Kai Kontturi

Talouuskasvun ihmeellisyydet

Vuonna 2008 alkaneen talous- ja finanssikriisin edessä eduskunta-puolueet nostivat kädet pystyyn. Maamme talouden sukeluttaminen laitettiin yksissä tuumin ulkoisen kriisin syyksi. Kriisiin vedoten leikkauksista taloutta kurjistetaan ihmisten elämää kaikin tavoin. Kaiken lisäksi eduskunta oli syytön suomalaisten yli varojen elämiseen. Toki oppositioissa vuorollaan olleet puolueet kaatoivat muodon vuoksi syyn talouden ahdinkoon edellisille hallituksille.

Maailman talous alkoi kuitenkin hiljalleen elpyä ja elpyminen saapui lopulta myös tänne pohjolaan. Kuinka ollakkaan, hallitus ja media alkoivat hellyttävästi yksissä tuumin hehkuttaa Sipilän hallituksen erinomaisia toimia, jotka alkoivat purra. Ne nostivat Suomen viennin kasvuun ja taloukskasvun nousu-uralle. Harvassa olivat uutiset ja hallituksen ulostulot, joissa kasvun mahdollistajana on maailman talouden voimakas elpyminen. Sipilän hallitus kylmän rauhallisesti ryöstää kunniaa itselleen talouden noususta. Kapitalistinen talous ei olisi kapitalistista, ellei myös tarvittaessa vedota talouden lainalaisuuksiin.

Viimeksi 24.4. Nordea va-

roitteli vaaroista, jotka uhkaavat, jos palkankorotuksilla aletaan leikkiä. Valtiovarainministeri Petteri Orpo on aiemmin tuonut julki samanlaisia ajatuksia. Kunnille ei edelleenkaan heru helpotuksia ja keppiä jaellaan eri yhteiskuntaryhmiin säälimättä jne.

Sipilän hallituksen ja median hehkuttama taloukskasvun ihme näyttää valuvan hiekkaan, kun työtätekevät ja vähäväkiset alkavat ehdotella vienosti suupielistään, että eikö siitä ihmeestä lohkeaisi hie- man meillekin. Ääni muuttuu kellossa. Todetaan vaivautuneina, kuinka nyt pitää kaikkien edelleen laittaa suu sakkii myöten. Hyvät ihmiset, taloutta pitää tasapainottaa, sormea

heristäen opetetaan talouden aakosia. Unohtaan auliisti kertoa, miten johtajien palkat ovat nousseet yhtiöpäisessä ja miten ennätysosinkoja jaetaan surutta.

Saa nähdä, käykö tulevien eduskuntavaalien edellä kuten kävi viimeksi. Valtiovarainministeriö tekee vavahduttavan talousennusteen, jonka mukaan ollaan syösymässä todella syvälle. Yhdenkään puolueen ei pidä sortua puhumaan jakovarasta, vaan tehdä lista leikkauksista ja säästötoimenpiteistä. Ja nykyiset hallituspuolueet muistavat sanoa, kuinka kohtuuttomilla vaalilupauksilla vedetään matto Sipilän hallituksen mahtavalta talousihmeeltä.

Ja kansa pyörittelee päätään, on tämä talous ihmeellistä. Olipa lama tai nousukausi, niin aina yksi on varmaa: syyttömiä talouden heilahteluille rangaistaan.

Akseli

Autoista ja ilmastosta

Muutama vuosi sitten keskusteltiin ilmastokysymyksissä siitä, mikä polttoaine olisi parasta autoille. Autofirmat suosittelevat dieselajoneuvoja ja sitten tulivat hybridit. Ongelmana on vain, että kaikissa niissä muodostuu hiilioksidipäästöjä, jotka pahentavat kasvihuoneilmastoa ja huonontavat maailmanlaajuisesti ilmastoamme. Mukana ei ole autojen materiaaleista tulevat päästöt. Kuljetukset ja autot vastaavat neljänneksen ilmasto-ongelmistamme.

Kuva Pietarin erään lähiön ostarilta. Kuvasta ei näy autojen todellinen määrä, joka Pietarissa on silminnäkijän mielestä ”räjähtänyt” käsiin. Autolla kaupungissa kuljetaan työmatkat, jotka saattavat normaalisti kestää 2-3 tuntia. Selkeästi on olemassa jokin ristiriita, joka on korjattava.

Todellisuus on kuitenkin ottanut pitkiä harppauksia eteenpäin tekniikan alalla ja ilmaston aiheuttamien tuhojen vuoksi. USA:ssa on Volkswagen laittanut syrjään 300 000 dieselautoa firman värien pakokaasupäästöjen vuoksi. Samaan seik-

kaan vetosivat Hampurin päättäjät heidän kieltäessään dieselautot tietyillä kaupungin alueilla. Sama on tapahtumassa Kaliforniassa, jossa kuvernööri laittaa myös dieselautot pannaan. Hän päätti myös, että talojen katoille on laitettava aurinko-

Riista- vai jatkuvan kasvatuksen metsä

Otsikon metsänhoitotavoista hyötyisivät luonnon ja sen monimuotoisuuden lisäksi ilmasto, metsästäjät, kalastajat, sienestäjät, marjastajat ja muut luonnossa liikkujat. Vaikka ns. riistametsän tarkoitus (Metsästäjä 2/2018) nähdään muunakin kuin luonnon monimuotoisuutena, niin se toteuttaa jatkuvan kasvatuksen tapaa uudistaa metsää ja siinä riistalajien hyvinvointia. Se murtaa avohakkuiden uhkaa luonnon monimuotoisuudelle ja parantaa vesistöjen tilaa.

Noin 150 vuotias metsäntutkimuksemme on edistynyt tai taantunut pisteeseen, jossa nähdään taas metsä muunakin kuin puuntuottajana. Metsäjäitit ja muut institutionaaliset metsänomistajat kuten valtio, kunnat ja kirkko ovat avohakkuineen ja maanmuokkauksineen joutuneet puolustuskannalle. Vesien ja niiden kalastojen tila on myös alettu näkemään metsänhoidollisten toimien kohteina, jotka rehevoityvät, happamoituvat ja muuttuvat vähähap- pisiksi, monille eliöille elinkelvottomiksi.

Irti avohakkuista

Metsäteollisuuden hallitsemasta metsän tutkimuksesta on viimeisen 40:n vuoden aikana siirrytty pienin askelin ”lakisääteisistä” avohakkuista pienempiin aukkoihin, jopa omistajien tahdon mukaisiin maisema- ja marjametsiin. Etelä-Suomen metsät

olivat jo 20-luvulla tyhjentyneet järeästä tukkipuusta ja Keski- sekä Itä-Suomen saloilla alkoivat valtavat avohakkuut 30-luvulla, jotka saivat tukea metsäteollisuuden rahoittamasta tutkimuksesta (mm. väitöskirjatytöt), joka jatkui aina 70-luvulle. Eduskunta metsälakeineen edesauttoi metsäluontomme köyhtymistä ja vesistöjen humuspitoisuuden kasvua.

Metsävuosi

Mitä me metsistämme haluamme, minkälaisina haluamme kokea ne? Suomen Luonnonsuojeluliiton 80. toimintavuosi, joka on kuluvaa vuosi, on teemoitettu ”metsävuodeksi”. Ovathan metsät vesistöjen ja soiden ohella pinta-alamme hallitsijat ja luonnollisuudessaan riippuvaisia toinen toistensa tilasta. Hallituksen päätös lisätä hakkuita, puuraaka-aineen hankintaa noin viidenneksel-

lä ei tue luonnon monimuotoisuuden tavoitteita, ei myöskään ihmisen ja muiden eliöiden metsäkokemuksia. Avohakkuin ja aurauksin toteutetut viidenneksen lisärasitteen vesistöjen humuskuormaan, joka on kuin paskanen nauru purojen ja muiden vesistöjen puhdistajille.

Monimuotoiseen metsään

Pohjois-Karjala on maamme metsärikkainta seutua. Sen luonnontilaa tullaan kokemaan, sen antimia maistamaan. Runsas 100 vuotta sitten A.K. Cajanderin uraa uurtava tutkimustyö viitoitti tietä metsien

kennopaneelit. Useampi kaupunki tulee tekemään samanlaisia päätöksiä tulevaisuudessa.

Autoilun aikakausi on pian ohi

Dieselin hinta tulee nousemaan yhdessä bensiinin hinnan kanssa. Auton taloudellinen rasite alkaa jo olla sitä luokkaa, että huonompikin matematiikassa ymmärtää, että sat-saus uuteen hybridautoonkin on vain väliaikainen ratkaisu. Jäljelle jää sähköllä toimivat autot. Vaikka Tesla ei tullutkaan ökyrikkaiden suosikiksi, koska moni luuli, että sillä ei pääse tarpeeksi pitkälle tarpeeksi nopeasti. Ilmasto tuhoavat fossiilautot voivat jatkossa maksaa jopa 9 000 euroa vuodessa omistajalleen. Siinä missä bensa-auto maksaa 2 euroa/peninkulma, maksavat sähköautot 40 senttiä ja henkilö, joka tuottaa oman sähkönsä aurinkokennojen avulla, maksaa 20 senttiä samasta matkasta. Esimerkiksi Nissan leaf voi varastoida aurinkoenergiaa akkuunsa ja käyttää sitä illalla auringon laskettua talon käyttöön ja samalla säästetään rahaa. Uusia ratkaisuja tulee jatkuvasti, muutos

on väistämätön.

Kehitys on liian hidasta

Parisissa 2015 pidetty ympäristökokous asetti tavoitteeksi pitää hiilidioksidipäästöt alle 2 %:n globaalilla tasolla. 1,5 % on jo mennyt. Kaksi järjestöä MI ja CEM perustettiin viemään asioita eteenpäin. MI (Mission innovationin) tehtävänä on nopeuttaa ympäristöalalla teknisiä keksintöjä. CEM:in työnä on kestävien ja puhtaiden energiamuotojen saamisen helpottaminen ja kehittäminen. Ne ovat aloittaneet toimintansa, mutta asiat etenevät hitaasti. USA, Ruotsi, Intia, Kiina ja Meksiko ovat investoineet runsaasti uusiutuviin energiamuotoihin ja uusia työpaikkoja luodaan nopeassa tahdissa.

Hiilidioksidia on varastoitava, mutta minne ?

Ympäristöongelmien suurimpia vaikeuksia on hiilidioksidin varastointi. On vain kolme tapaa varastoida. Ensinnäkin, on annettava metsien kasvaa ilman jättimäisiä avohakkuita. Metsät sitovat paljon hiilidioksidia, avohakkuut lisää-

vät sen määrää. Toiseksi, jos lämmittämme talomme pyrolyysin avulla, saamme lopputuloksena biohiiltä, jolla voimme lannoittaa pellot ja kukkatarhat. Kolmanneksi, vanha, kunnon ekomaanviljely, joka parantaa maan laadun eikä heikennä sitä samalla tavalla kuin keinolan- noitteet, jotka itse asiassa huonontavat maata tuhoamalla pieneliöt. Nykyään voidaan eri tekniikoilla ottaa haltuun kaikki ulosteet hyödyn- tämään maan laadun parantamista. Maailman pinta-alasta 10 % on viljelysmaata, jonne hiilidioksidi voidaan varastoida!

Vastassamme ovat suur-yritykset

Kaikkien näiden mahdollisuuksien edessä on oltava halu lopettaa haitallinen toiminta ja vähentää se minimiin. Kyseessä on valtatekijät ja politiikka. Vastassa ovat vanhat jättimäiset energiayritykset ja öljy-yhtiöt, jotka ehkä avistavat uusien tuulien tuoman sanoman: muutos on tuleva. Meidän on taisteltava hyvien pyrkimysten puolesta.

Esa Salomaa

Kestävämpää hyvinvointia

Kliseinen, (marxilainen) sana lisäarvo ja sen tuottaminen määrittää metsien ja luonnon olomuotoa. Tuoton täytyy tulla siitä itsestään tai välillisesti oheis- tai luontopalveluista kuten retkeilystä (turismi) tai lehtivihreän puhdistamasta ilmasta ja yleisestä hyvinvoinnista. Turistivirrat eivät saavu tänne kokemaan puu-

peltoja, kaupunkien sileäksi leikat- tuja nurmikoita, vieraslaji-istutuksia tai rikkipoljettua historiamaisemaa. Kun tämän Pohjois-Karjalassa ja ennen muuta Lieksassa ymmärrämme, niin alamme rakentaa kestävämpää hyvinvointia osana luontoa, jolla on historia, eikä vain kielteinen.

Hannu Ikonen
Lieksa

Keisarin uudet kemiat

Huhtikuun toisella viikolla ympäri maailmaa jännitettiin, syttyykö kolmas maailmansota neljän ydinasevallan kalistellussa miekkojaan Syyrian edustalla. Onneksi ohjusiskut jäivät suhteellisen pieniksi vastoin Yhdysvaltain vastanimitetyn turvallisuuspoliittisen neuvonantajien John Boltonin toiveita. Kansainvälisten pelisääntöjen rikkomisesta kärkeästä huomauttelevien maiden tekemä ja Suomenkin tukema hyökkäys oli muun muassa YK:n riippumattoman ihmisoikeusasiantuntijan Alfred de Zayasin ja Saksan liittopäivien tiedepalvelun mukaan selvästi kansainvälisen oikeuden vastainen sotarikos.

Iskuja perusteltiin väitteellä, jonka mukaan Syyrian hallitus olisi 7.4. käyttänyt kemiallisia aseita Dumas- sa. Väite oli kuitenkin monella tavoin epäuskottava. Todisteeksi esitettiin sosiaaliseen mediaan ladattuja videoita, jotka kuitenkin kuvaavat ilmeisen lavastettuja tapahtumia: niissä esimerkiksi näkyy lähes vahingoittumaton kaasusäiliö lähes vahingoittumattoman sängyn päällä, vaikka annetaan ymmärtää, että se on pudotettu helikopterista ja lävistänyt katon. Videot tulivat White Helmets -järjestöltä ja muu tieto Syyrialais-amerikkalaiselta lääkäri-seuralta (Syrian American Medical Society). Molemmat järjestöt ovat Syyrian sodassa asettuneet vahvasti Al-Qaidan paikallisten filiaalien ja muiden ei-maltillisten aseryhmien puolelle, ja ne saavat miljoona-avustuksia Yhdysvalloilta.

Entisen brittiläisen tiedustelu-upseerin James Le Mesurierin perustamaa White Helmets -järjestöä avustavat lisäksi suurilla summilla Britannia ja muutamat muut Nato-maat. Näiden järjestöjen ja aseryhmien kannalta tilanne oli huolestuttava, kun presidentti Trump ilmoitti 29.3. Yhdysvaltojen vetäytyvän Syyriasta hyvin pian samalla, kun Syyrian armeija oli lähes onnistunut pyrkimyksissään häätää

Damaskosta pommittaneet aseryh- mät kaupungin lähituntumasta. Siksi disinformaation levittäminen kaasuhyökkäyksestä oli niiden kannalta kovasti hyödyllistä. Vastaavasti tässä tilanteessa Syyrian hallituksen kannalta taistelukaasun käyttö olisi ollut sulaa hulluutta.

Jo 9.4. sodan molemmilla puolilla toimiva Syyrian Punainen Puolikuu ilmoitti, ettei mitään kaasuhyökkäystä ollut tapahtunut. Sen työntekijöitä oli Dumas- sa väitetyn hyökkäyksen aikana eikä järjestön sairaalaan tuotu ainutakaan taistelukaasusta kärsivää ihmistä. Myöhemmin Duman siirryttyä Syyrian hallitukselle väitetyllä hyökkäyspaikalla ja sen läheisyydes- sä olevassa maanalaisessa sairaalas- sa on vierailut useita länsimaisia toimittajia, muun muassa brittiläisen The Independent -lehden palkittu sotakirjeenvaihtaja Robert Fisk. He ovat haastatelleet paikallisia ihmisiä ja sairaalan henkilökuntaa. Kaikki ovat kertoneet, ettei mitään kaasuhyökkäystä tapahtunut.

Sairaalassa kyllä suihkutettiin ihmisiä kuten White Helmets -videossa näytetään, mutta nämä ihmiset eivät kärsineet kemiallisen ase- en vaikutuksesta, vaan säikähdyksestä, jonka aiheutti White Hel- mets -miesten ”kaasua”-huuto. Tais-

telukaasujen käyttöä tukevat haas- tattelut taas on tehty pääasiassa Pohjois-Syyriassa sijaitsevassa Idli- bissä, minne Saudi-Arabian rahoit- tamat Duman asemiehet ja heidän perheensä on evakuoitu.

Vaikuttaa siltä, etteivät USA:n, Ranskan ja Britannian hallituk- setkaan uskoneet perustelujensa kestävyYTEEN, sillä ohjusiskut teh- tiin juuri ennen Kemiallisten aseiden kieltojärjestön OPCW:n asian- tuntijoiden saapumista Syyriaan tut- kimaan Duman tapausta. Vielä pa- ri päivää ennen iskuja sotalaivojen jo asettueissa lähelle kohteita puo- lustusministeri Jim Mattis totesi, et- tei Yhdysvalloilla ole riippumatonta näyttöä kemiallisten aseiden käytös- tä ja että varsinaista todistusaineis- toa vasta etsitään.

Kaikesta huolimatta suoma- lainen poliittinen ja mediaeliitti puhuu Duman kaasuisesta sel- vänä tosiasiana. Onko kysymys ”Keisarin uudet vaatteen” -ilmiöstä? Järjen ääni on paras vaihtoehto, sillä kukaan ei halua, että häntä luultai- siin typeryukseksi, joka ei näe suurilla länsimailla olevan oikeutuksen vaat- teita. Häntähän voitaisiin pitää vaika ”animal-Assadin” tai ”Hitler-Pu- tinin” kannattajana.

3.5.2018
Olli Tammilehto

PS. Lähetin tämän kirjoituksen 39 sa- nomalehteen. Minun tietojeni mu- kaan yksikään niistä ei ainakaan tä- hän mennessä ole julkaissut sitä.

Artikkeli otettu Olli Tammilehdon blogista.

Oikeita metsiä saa Pohjois-Karjalastakin hake- malla hakea. Kuva Pienen Ritojärven suojelu- metsistä.

Maailman eliitti jemmaa rahansa veroparatiiseihin (2)

Suomen veroalet

Sosiaalidemokraatti **Paavo Lipponen** pääministerikaudella Suomes-
ta poistettiin varallisuusvero. Kes-
kustalaisen **Matti Vanhasen** pää-
ministerikaudella alennettiin perin-
töveroa. Kokoomuslaisen **Jyrki Ka-
taisen** pääministerikaudella pie-
nennettiin yhteisöveroa. Maassam-
me on noudatettu hallitusten koos-
tumuksesta huolimatta jo vuosi-
kymmeniä kaikkein rikkaimpia ih-
misiä suosivaa veropolitiikkaa. Mi-
kään ei ole estänyt veroparatiisit-
leistään kärehtäneitä maineikkai-
ta suomalaisia kuten vuorineuvos
Casimir Ehrnroothia, nokianeuv-
os **Jorma Ollilaa** ja veroparatiisi-
ministeri **Anne Berneriä** kannatta-
masta ja edistämästä pienituloisten
suomalaisten sosiaali- ja terveyden-
huollon menojen leikkaamista se-
kä työläisten palkkojen alentamista.

Sosiaali- ja terveysalan ulkoistaminen

Suomessa on uutisoitu yksityisten
hoitoalan yritysten aggressiivises-
ta verosuunnittelusta ja kokoomus-
poliittikkojen kytköksistä näihin yhtiöihin. Suomalainen sosiaali- ja
terveysalan yksityissektori on kan-
sainvälistynyt merkittävästi viime
vuosina. Attendo, Mehiläinen ja Ter-
veystalo ovat siirtyneet jo kansain-
väliseen omistukseen. Kansainväli-
sillä suuryhtiöillä ei ole tapana mak-
saa veroja kohdemaassaan.

**Sairaanhoitaja-lehden mu-
kaan Mehiläinen omisti v. 2016**
sairaaloiden, lääkärikeskusten, ter-
veysasemien ja ulkoistettujen ter-
veysasemien lisäksi 112 asumispal-
veluysikköä, joista 63 ikääntyneille,
40 mielenterveyskuntoutujille ja yh-
deksän vammaisille. Mehiläisen pal-
veluksessa työskenteli tuolloin kes-
kimäärin 4 502 työntekijää. Sen lii-
kevaihto oli v. 2016 yhteensä 590,1
miljoonaa euroa. Sananvaltaa Me-
hiläisessä käyttivät Jersey veropa-
ratiisissa toimiva sijoitusyhtiö Tri-
ton ja yhdysvaltalainen sijoitusyhtiö
KKR. Joitain vuosia sitten kävi il-
mi, että Mehiläinen oli maksanut 40
miljoonan tuloksestaan vain alle 1 %
veroja Suomeen.

Alan toiseksi suurin yritys oli v. 2016 Attendo. Sen mahtiomis-
tajana toimi ruotsalainen pääoma-
sijoitusyhtiö (68 %) Nordstjärnan.
Attendolla oli 140 hoiva- ja palve-
lukotia ympäri Suomea. Se työllisti
4 127 työntekijää. Yhtiön liikevaihto
oli v. 2016 yhteensä 250,7 miljoo-

**Veroparatiisilla tarkoitetaan valtioita tai alueita, joissa on kevyt
verotus tai joissa ei veroteta lainkaan, alhainen valtiollinen sään-
tely ja tiukka pankkivalvonta. Brittiläinen taloustoimittaja Nicholas
Shaxson määrittelee veroparatiisin väljemmin paikaksi, "joka
pyrkii houkuttelemaan liiketoimintaa tarjoamalla poliittisesti vakaat
puitteet ja sellaiset rakenteet, jotka helpottavat henkilöiden tai yhtiöiden
mahdollisuuksia kiertää toisten oikeudenkäyttöalueiden sääntöjä tai lakeja." On syytä muistaa, että kaikki mikä on laillista
kuten aggressiivinen verosuunnittelu, ei ole kuitenkaan mitenkään
hyväksyttävää. Kansan äänen edellisessä numerossa (2/18) julkai-
simme Matti Laitisen artikkelin "Maailman eliitti jemmaa rahansa
veroparatiiseihin" ensimmäisen osan. Oheisa artikkelin toinen osa.**

Kuvat Heikki Mannikko

**Suomen poliittinen eliitti suojelee taloudellista eliittiä, näiden siirtäes-
sä maassamme tuotettua vaurautta verottajan ulottumattomiin vero-
paratiiseihin. Kuva 2.2.2018 "Aktiivimallia vastaan" protestista.**

naa euroa. Finnwatchin selvityksen
mukaan tämänkin sote-yhtiön omis-
tusketju kulkee luxemburgilaisen ty-
täryhtiön kautta Jersey veroparati-
isiin.

**Suomen Terveystalo mainos-
taa itseään Suomen suurimpa-
na terveyspalveluyrityksenä.** Sen
työterveyshuollolla on 170 toimi-
paikkaa 100 paikkakunnalla. Sen
palveluksessa olevat 7 000 tervey-
denhuollon ammattilaista palvele-
vat jo yli 16 000 työnantajaa ja noin
500 000 työntekijää kautta Suomen.
Sen liikevaihto oli v. 2016 yhteensä
336,7 miljoonaa euroa. Terveysta-
lon omistaa Bridgepoint -pääoma-
sijoitusyhtiö. Se on eurooppalai-
nen, yksityinen pääomasijoitusyhtiö,
joka on keskittynyt oman selvi-
tyksensä mukaan sijoittamaan hy-
vin johdettuihin yrityksiin houkut-
televilla sektoreilla. Vuonna 2017
Bridgepoint osti Evacin, maailman
johtavan meri-, offshore- ja raken-
nusalan integroitujen jätteen-, jätte-
veden- ja vedenkäsittelyjärjestelmien
toimittajan. Bridgepoint omistaa
Suomessa myös veronvälittelyä har-
rastavan A-Katsastus Oy:n. Bridge-
point hallinnoi useita sijoituksiaan
Luxemburgin veroparatiisiin perus-
tetun tytäryhtiönsä välityksellä.

**Neljännän suuren hoivapalve-
lujen tarjoajan, Esperin Caren,** pal-
veluksessa työskenteli v. 2016 Suo-

nessa yhteensä 1 126 työntekijää.
Sen hoivayksiköissä oli 3 500 asukas-
paikkaa. Sen liikevaihto oli v. 2016
yhteensä 60,8 miljoonaa euroa. Sen
osake-enemmistö kuului brittiläiselle
Intermediate Capital Groupille, jo-
ka toimii Lontoo Cityssä.

**Attendon, Esperin Caren, Mehi-
läisen ja Terveystalon tuloista val-
taosa koostuu suoraan tai välillis-
esti verotuloista.** Kunnat ostavat
niiltä palveluita. Kela maksaa yksi-
tissektorin palveluista vuosittain
200 miljoonaa euroa. Niitä yhdis-
tää myös se, että niitä hallitsevat ve-
roparatiiseista käsin operoivat pää-
omarahastot. Ne ovat jääneet myös
kiikkiin aggressiivisesta verosuun-
nittelusta.

**Suomessa on meneillään mil-
jardiluokan sosiaali- ja terveys-
alan yksityistämisen ja ulkoistamisen
hanke.** Samaan aikaan merkittävä
joukko keskeisiä poliittisia vaikutta-
jia on siirtynyt yksi toisensa jälkeen
keskeisille paikoille yksityisiin so-
siaali- ja terveysalan yrityksiin. Kun
sote-palvelut ulkoistetaan kansain-
välisen pääoman käsiin tällä tavoin,
vastuu ja laskun maksajan rooli jää-
vät edelleen kätevästi yhteiskunnan
kontolle.

**Suomalainen talous viihtyy
veroparatiiseissa**

Suomen valtion omistamalla ener-

giayhtiö Fortumilla on Luxembur-
gissa 11 yritystä, Stora Ensolla ja Ko-
neella kummallakin neljä omaisuus-
denhallintayhtiötä samassa veropa-
ratiisissa. Toimittaja Jyri Hännisen
mukaan Ehrnroothien suku on luon-
nut Luxemburgiin mosaiikkimaisen
yritysverkoston pääasiassa verotuk-
sellisten syiden vuoksi. Vauraat suo-
malaiset veropakolaiset ovat kätke-
neet verottajan mukaan Liechten-
steiniin yhteensä 50-60 miljoonaa
euroa. Tässä kunnostautuivat mm.
Casimir Ehrnrooth, Bertel Paulig ja
rakennusyrittäjä Pauli Lappalaisen
perikunta.

**Finnwatch arvioi 15.11.2016
julkaistussa selvityksessään** Suo-
men menettäneen monikansallisten
yritysten aggressiivisen verosuun-
nittelun seurauksena vuosittain
430–1400 miljoonaa euroa yhteis-
överotuloja. Määrä vastasi 10–31
% Suomen 4,5 miljardin euron yh-
teisöverotuloista v. 2015. Finwat-
chin selvityksen mukaan kahdeksal-
la suomalaisella työeläkeyhtiöllä ja –
laitoksella on veroparatiisien kautta
sijoitettuna ainakin 37 miljardia eu-
roa. Varma, Ilmarinen, Keva ja Lä-
hi-Tapiola ovat mukana kymmenis-
sä eri yhtiöissä Luxemburgissa. Elä-
keyhtiöt eivät maksa veroja, mutta
eläkkeensaajilta sen sijaan peritään
niitä. Suomalainen poliittinen eliitti
suojelee Suomen paatunutta talou-
dellista eliittiä näiden siirtäessä es-
tottomasti vaurauttaan veroparati-
iseihin verottajan ulottumattomiin.

**Suomeen rekisteröidyistä ve-
roparatiisientokoneista 18 oli v.
2014 Finnairin käytöstä.** Konei-
den kotipaikaksi oli merkitty Irlanti,
Caymansaaret tai Bermuda. Tallink-
Siljan seitsemän matkustaja-alusta
on liputettu Kyprokselle. Emoyhtiö
vuokraa laivoja käyttöönsä Tallinkin
Kyproksella sijaitsevista tytäryhtiöis-
tä. Varat siirtyvät näin kätevästi Kyp-
rokseen, jossa liikevoitoista ei tarvit-
se maksaa veroja. Neste Oilin tytär-
yhtiö Neste Shipping on myös ulos-
liputtanut kolme öljytankkeriaan.
Nesteelläkin on omat tytäryhtiönsä
Sveitsissä, Guernsey veroparatiisi-
saarella ja Hollannissa.

**Amerikkalaista elämänta-
paa edistävän perheravintola
McDonald'sin Suomessa toimivis-
ta 83 mäkärästä** emoyhtiö pyörit-
tää vain 13. Loput toimivat franchi-
sing-lisenssillä, jolloin riskinkantaji-
na toimivat suomalaiset yrittäjät. He
maksavat McDonald'sille rojaltimak-
sua, joka maksetaan verottomana
Sveitsiin yhtiön Euroopan pääkont-
toriin. Tietokoneiden käyttöjärjes-
telmiin ja sovellusohjelmiin erikois-
tunut Microsoft siirsi v. 2009–2011
USA:n senaatin raportin mukaan yli
15 miljardia euroa varojaan Bermu-
dan, Irlannin ja Singaporen veropa-
ratiiseihin.

**Veronkierto on osa kan-
sainvälistä kapitalismia**

Vuonna 2003 Porto Alegreassa pide-
tyssä Maailman sosiaalifoorumin ko-
kouksessa perustetun kansalaisjär-
jestö Tax Justice Networkin (TJN) ar-
vion mukaan maailman rikkaimmil-
la ihmisillä on varallisuutta veropa-
ratiiseissa eri arvioiden mukaan 11
000 miljardia euroa. On arvioitu, et-
tä jopa puolet maailman varallisuus-
desta on sijoitettu veroparatiiseihin.
James S. Henry arvioi v. 2012 tuoksi
vaurauden määräksi 21 000–32 000
miljardia dollaria. TJN:n selvityksen
mukaan nykyiset tutkimukset vii-
taavat veroparatiisien aiheuttamiin

maailmanlaajuisiin verotustappioi-
hin, jotka ovat vähintään 500 miljard-
ia dollaria vuodessa. Tämä käsittää
yli 20 % menetyksen yritysten vero-
menoista. TJN:n tutkijat A. Cobham
ja P. Jansky havaitsivat v. 2017, että
USA:ssa päämajaansa pitävät moni-
kansallisten yhtiöiden veronkierto
aiheutti v. 2012 noin 130 miljardin
dollarin suuruisen verotulojen me-
netyksen. Vuonna 1994 tuo summa
oli 12 miljardia USD. Veronkierto,
verosuunnittelu ja verotuksen vält-
tely näyttävät olevan nykyisin olen-
nainen osa kansainvälistä kapitalis-
mia.

**TJN on tutkijoista ja aktivis-
teista muodostettu painostusryh-
mä,** jonka huolena on veronkierron,
verojen välttämisen ja veroparati-
isien haitallinen vaikutus maailman
talouteen. Ryhmä katsoo verojen
olevan olennainen väline luotaessa
sosiaalisesti oikeudenmukaisempaa
yhteiskuntaa.

**Veroparatiisit on suljetta-
va**

Maailman talouseliitin ja sitä kuuliai-
sesti palvelevan poliittisen eliitin it-
sekkyyden ja häikäilemättömyyden
ovat suurimmat syyt asevarusteluun,
sotiin, ympäristöongelmiin, nälänhä-
tiin ja yhteiskunnalliseen eriarvoi-
suuteen. Tälle porukalle keskittyy
valta maailmassa sekä kansallisel-
la että kansainvälisellä tasolla. Sen
hallinnassa ovat parlamentit, tuo-
tantoelämä, kaupankäynti, koulu-
tus, rahoituslaitokset, viihde, media
tieto- ja viestintäteknikkajärjes-
telmät, logistiikka, kuljetus ja luon-
nonvarat. Vastuun päätöksensä ja
toimiensa seurauksista se on ulkois-
tanut yksittäisille valtioille ja niiden
veronmaksajille. Tämän valtaeliitin
valta ei katoa mihinkään, ellei ka-
jota rohkeasti kapitalistisen yhteis-
kunnan perusrakenteisiin.

**Veroparatiisijärjestelmä on
maailman taloudellisen ja poliitti-
sen eliitin hanke,** jota hyödyntäen
nämä voivat napata yhteiskunnan
tarjoamat edut maksamatta niistä.
Tämä sama ylimielinen joukko on
valmis alentamaan työläisten palk-
koja, heikentämään ihmisten perus-
turvaa ja yksityistämään itselleen
verovarilla hankitut yhteiskuntien
kansallisomaisuudet. Veroparati-
seja on vaikea hävittää niin kauan,
kuin OECD:n jäsenmaat, etenkin kun
Iso-Britannia ja USA sekä EU-maat
suojelevat veroparatiisijärjestelmää.

**Huumekauppa, laitton ase-
kauppa ja ihmiskauppa eivät lo-
pu,** jos emme puutu tähän kapita-
listisen eliitin rakentamaan varjota-
lousjärjestelmään. Kansainvälinen
rikollisuus on suurliiketoimintaa, jo-
ka hyödyntää voittoja maksimoides-
saan veroparatiiseja ja niiden tarjoa-
mia asiantuntijapalveluita. Häikäi-
lemättömille ihmisille on ihan sama
myyvätkö he kananpaskaa, ihmisiä
tai huumeita, kunhan he saavat sii-
tä maksimaalisen tuoton.

Matti Laitinen

Lähteet:

Tax Justice Network: Briefing Tax
avoidance and evasion - The scale of
the problem; Nicholas Shaxon: Aar-
resaaret, veroparatiisit, Into 2016;
Finnwatchin arvio 15.11.2016; Jyri
Hänninen: Veroparatiisit ja Suomi,
HS-kirja 2014; EVAC:in lehdistötie-
dote 9/2017; Mehiläisen, Attendon,
Terveystalon ja Esperin Caren esitteet.

Autoilijat suurimpia rikollisia

**Kuolonkolarit vähentyvät vuosi
vuodelta. Liikenne on koko lail-
la turvallista. Jopa hoitovirhei-
siin kuolee enemmän kuin lii-
kenteessä. Kaikesta huolimatta
viranhaltijoiden ja virkavallan
silmäikkuna ovat autoilijat, ny-
kyajan jahdatut lainsuojattomat.**

Poliisi aikoo uutisen mukaan sa-
kottaa tiellä liikkuja 60 000 enem-
män kuin viime vuonna. Silmät kii-
luen asetellaan ansoja, uusia laittei-
ta hankitaan, jotta ajolahdista saa-
daan kaikki irti. Teiden kunnossapi-
dot ovat sivuseikkoja, eikä niiden
laiminlyönteihin syyllistyneitä etsi-
tä ja saateta vastuuseen. Huonois-
ta teistä aiheutuvia kolareita ja au-
tojen vahinkoja pistetään tylästi au-
toilijoiden piikkiin. Voimaan astuva

uusi katsastuslaki rankaisee kovalla
kädellä vanhoilla autoilla ajavia. Ajo-
kielloissa ja hylkäämisissä on tietä-
västi odotettavissa rajua kasvua. Uu-
delleen käynnit rokottavat köyhiä
autoilijoita, joiden on pakko liikkua
omilla kulkuneuvoilla, kiitos maa-
seudun joukkoliikenteen alasajon.

**Jos on autoilijoista tehty lähes
kriminaaleja, ovat he myös val-
tion rahastusautomaatteja.** Pie-
nestä rikkeestä kolahtaa kova sak-
ko. Autojen verotusta on kiristetty,
muun muassa paketti – ja lava-auto-
jen kohdalla. Iiro Viinasen -90 luvulla
väliaikaiseksi tarkoitettu ajoneuvo-
vero kummittelee yhä auton omista-
jien riesana. Autoilijoita on aina jah-
dattu. Nyt siitä eräiden toimesta ol-
laan tekemässä "kansanhuvia", jossa

kilpaillaan kuka keksii parhaat kei-
not saada autoilijoita "kiikkiin", sa-
kottaa eniten, kehittää uusia maksu-
ja jne. Samaan aikaan yhä kiihtyväl-
lä tahdilla kulkuyhteyksiä vaikeute-
taan vuoroja lakkauttamalla.

**Kaiken huippuna me vanhoil-
la autoilla pakotetut ajajat tu-
hoamme maapallon ilmastoon.** Ei
ole takaa-ajetun lainsuojattoman
autoilijan rooli hääppönen, mutta
taas kerran sydän kylmänä on rat-
tin taakse lyöttäydyttävä. No, mat-
ka taittuu mukavasti, kun muistelee
lapsuutta, jolloin leikittiin rosvoa ja
poliisia kuten nyt 2000 luvulla ar-
maan maani maanteillä.

Hannu Tiainen

Kansan äänen Vappu luokkataistel

SOS-jengin politiikka on selätettävä

Ulkomaiset vieraamme olivat mukana vappumarssilla. Edessä keskellä Manik Lama Nepalista sekä Jelena ja Sergei Skvortsov Venäjältä.

Uusliberalismin aikaa: Lastenhoitajat protestoivat

Äskettäin lastenhoitajat marssivat (25.4.2018) ulos työpaikoiltaan. Eduskuntatalolla pidettyyn protestiin osallistui 2000 lastenhoitoalan työntekijää viidestä eri ammattiliitosta. Protestin syynä oli uusi varhaiskasvatuslaki, joka mm. vähentää lastenhoitajien määrää. Uuden lain mukaan henkilöstöstä tulisi olla vähintään 2/3 korkeakoulututkinnon suorittaneita. Väki katsoi, että käsitelyssä oleva laki ei korjaa varhaiskasvatuksen ongelmia, vaan vähentää varsinaisen hoitotyön tekijöitä. Päättäjille väki huusi: "Jos haluatte laatua, lain täytyy kaatua."

Uusliberalismin aikaa: Työläiset "aktiivimallia" vastaan

Samoin SAK:lainen väki protestoi "aktiivimalli-lakia" vastaan 2.2.2018 Senaatintorilla 12 000 osanottajan voimalla. Lain mukaan työttömyyskorvausta leikataan, jos työtön ei kolmen kuukauden kuluessa ole tehnyt vähintään 18 tuntia palkkatyötä, hankkinut yrittäjänä vähintään 241 euroa tai osallistunut työllistämispalveluihin vähintään 5 päivänä.

Laki koettiin hyvin loukkauksena, sillä työpaikkojen puute ei ole työttömän vika. Syksyllä lakia käsiteltäessä SAK antoi ainoastaan sitä vastustavan lausunnon. Aktiivikansalaisen toimesta alulle pantu kansalaisaloite lain kumoamiseksi keräsi nopeasti 140 000 allekirjoitusta. SAK oli pakotettu kutsumaan koolle aktiivimallia vastustavan mielenosoituksen. Muuta ei SAK asian eteen tehnyt. Teollisuusliiton valtuusto valtuutti liittohallituksen järjestämään toimia lain kumoamiseksi. Poliittisessa lakossa aktiivimallin kumoamiseksi oli 200 000

eri alojen duunaria. Lakia ei edelleenkaan ole kumottu ja työtä sen kumoamiseksi jatketaan.

Kansa sote-kaappausta vastaan

Näihin esimerkkeihin rinnastaen on vuosikaudet käyty kamppailua sote-uudistusta vastaan. Sillä pyritään yksityistämään yhteiskunnalliset sosiaali- ja terveysalan toiminnot tuottamaan voittoja kapitalisteille. Toteutuessaan tämä on suurin poliitikkojen tuella suurpääomalle suoritettu yhteiskunnallisen omaisuuden ryöstö. Se kuuluu globaaliin julkisen omaisuuden ryöstöohjelmaan ja se on kapitalisteja tukevalle hallitukselle ennen kaikkea ideologian kysymys.

Kapitalismin markkinaliberalismin vaihe

Kapitalismi on olemassaolonsa ajan kärsinyt säännöllisistä talouspulista ja kriiseistä, jotka ovat kärjistyneet myös sodiksi. Niin ensimmäinen kuin toinenkin maailmansota sekä edelleen meneillään oleva Syyrian sota olivat tämän kapitalismin yleisen kriisin seurauksia.

Kapitalistisen tavaratuotannon alkuaajoista Marx käytti sanontaa "Alkuperäinen kasautuminen". Silloin pääomia hankittiin rosvoamalla. Ryöstettiin siirtomaita, kirkkojen ja feodaalien omaisuutta ja kaapattiin vihollismaiden kaupapaivoja. Kapitalismin alku perustui ryöstöön. Edelleenkin, jos tällaiseen kasautumiseen tarjoutuu mahdollisuus, markkinamekanismissa kapitalistit toimivat samalla tavalla. Sosialismin hajoamisen yhteydessä kansan omaisuus ryöstettiin kapitalisteille lyhyessä ajassa.

Kapitalismin keynesiläisyyden vaihe

Kapitalismi luotti markkinoiden kaikkivoipaisuuteen kuin passi sar-

viinsa ja puhdas markkinatalous sai sanella kehityksen ehdot. Kuitenkin niin vain kävi, että tämä markkinaliberalismi kärsi vuosisadan haaskirikon ja ajautui 30-luvulla liikatuotantopulaan. Varastot olivat täynnä hiiltä, mutta kaivosmies kärsi kylmästä, kun hänellä ei ollut rahaa ostaa hiiltä.

Kriisistä ei selvitty muutoin kuin ottamalla käyttöön uudet talouspoliittiset menetelmät. Valtion annettiin puuttua talouselämän ohjaukseen. Maynard Keynesin ohjelman mukaisesti laman oloissa lisättiin kysyntää järjestämällä esimerkiksi työllisyystöitä julkisen velan avulla. Sitä sitten maksettiin pois korkeasuhdanteen aikana. Tälle ns. keynesiläiselle taloudenhoidolle löytyy myös toinen tärkeämpi syy. Sota oli lähellä ja kansa tuli saada suojelemaksi sodalle. 30-luvulla myös Neuvostoliiton kehitys oli nopeaa ja teki maailman työläisiin vaikutuksen. Siksi oli pakko löysätä kapitalistisen markkinaliberalismin ohjaksia.

Keynesiläisyys sai työväenliikkeestä vipuvoimaa

Sodan jälkeisinä vuosikymmeninä reaaliosialismin ja kansainvälisen työväenliikkeen voima riitti pakottamaan kapitalistiluokan toteuttamaan politiikkaa, joka teki oikeutta myös työkansalle. Tähän voimaan perustuen tätä keynesiläistä talouspolitiikkaa toteutettiin USA:ssa ja läntisessä Euroopassa 1930-luvulta 1970 luvulle. Kykenimme monissa länsimaissa luomaan talousjärjestystä, joka teki oikeutta myös tavalliselle työkansalle. Kehitettiin koulutusta, terveydenhoitoa, sosiaali- ja perusturvaa ym. Siksi tästä ajasta puhuttaessa käytämme vieläkin käsitettä hyvinvointivaltion kehittäminen aika.

Markkinaliberalismista uusliberalismiin

Silloin eräät työväenliikkeen edustajat mukautuivat ajatukseen, että luokkataistelusta on siirrytty neuvottelujen aikaan, jossa kaikki työn ja pääoman väliset ristiriidat hoidetaan sovittelun kautta. Toisin kävi. Keynesiläisyydestä poiketen 70-luvulla puhkesi talouspula (öljykriisi), jolloin korkea työttömyys ja inflaatio esiintyivät samanaikaisesti.

Markkinatalouden kriisi koettiin maltillista talouspolitiikkaa harjoittaneiden hallitusten politiikan seuraukseksi. Vaikka Englannin pääministeri Margaret Thatcher hyökkäsi ay-liikettä vastaan ja Charter leikkasi toimeentuloa korkean inflaation yhteydessä, kansa antoi vaaleissa tukensa tälle kovalle politiikalle. Tämä keikaus onnistui myös siksi, että Neuvostoliitto ja reaaliosialismin yhteisö koki samanaikaisesti tunnetun takaperoisen kehityksensä. Tämä nosti valtaan uudelleen lähes globaalisti markkinaliberalismin. Siksi nykyisen kovan markkinaliberalismin kutsumanimeksi on muotoutunut uusliberalismi.

Meidän taktiikka

Suomessa toimii tänään useita kommunistisia ryhmiä. Venäjällä ja Euroopassa tilanne ei ole yhtään parempi. Aiemmin maailmassa kom-

munistiset- ja työväenpuolueet perustivat toimintansa yhteiseen marxilais-leniniläiseen maailmankatsomukseen ja kapitalismin vastaiseen luokkataistelutaktiikkaan. Kaikki tämä katkesi uusliberalismin vastavallankumoukseen 1980-luvulla. Siitä meidän on noustava ylös. Kaikilla kansoilla on vastassa oma kansallinen kapitalistiluokka, joka kuitenkin on osa globaalia uusliberalistista kovaa kapitalismia.

Miten sitä vastustamme?

Tähän meille antaa suunnan kommunistisen- ja työväenliikkeen luokkataistelukokemus. 1930-luvulla kehitimme fasistisen kapitalismin vastaisen yhteisrintaman. Sodan jälkeen meillä oli yhteinen imperialismin vastainen taistelu. Suomesa rakensimme yhteistyöjärjestö SKDL:n. Suomen kommunistit määrittivät 1970: "SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopolija ja poliittista taantumusta vastaan työtätekevien demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi". Kansan äänen järjestöjen piirissä olemme edelleenkin määritelleet taktiikkasemme rakentaa laaja uusliberalismin vastainen yhteisrintama.

Vallankumouksen kaksi vaihetta

Marxilaiset ovat Marxista ja Engelsistä saakka katsoneet, että vallankumouksessa on kaksi vaihetta: (1) Demokraattinen vaihe ja (2) sosialistinen vaihe. Uusliberalismi on "fasistista kapitalismia", jossa kaikki työtätekevät väestöryhmät ja myös pienet ja keskusuurit yrittäjät joutuvat jollain tavalla vastakkain suurkapitalistien etujen kanssa.

Uusliberalismia ei voi reformien kautta korjata, vaan se tulee muuttua. Siksi tavalliset ihmiset voivat osallistua uusliberalistisen politiikan vastaiseen työhön. Siitä esimerkkinä oli mm. äskeinen lastenhoitajien protesti ja tapelu aktiivimallia vastaan. Tavoitteenamme onkin uusliberalistisen politiikan kumoaminen, joka on samalla työtä toimeentulon ja demokratian puolesta.

Miksi ensin on demokraattinen taistelu?

Miksi emme esitä suoraan kapitalismin kaatamista? Yhteiskuntakehityksen nykyvaiheessa ihmiset eivät ymmärtäisi sanomaamme eivätkä kokisi tällaista ehdotusta realistiseksi. Uusliberalismin seuraukset kykenemme selkeästi osoittamaan ja hakemaan niille demokraattista vaihtoehtoa.

Joukkotyö synnyttää poliittisen kokemuksen, joka on välttämätön silloin, kun joudutaan ottamaan yhteiskunnallista vastuuta ja kun siirrytään poliittisessa kehityksessä seuraavaan vaiheeseen eli siirrytään sosialistiselle kehitysuralle. Sosialistiseen vallankumoukseen tarvitaan joukkoliike ja poliittinen tieto. Tämä muodostuu demokraattisessa joukkoliikkeessä, kun käydään ensiksi kiinni kovan kapitalismin ytimeen eli uusliberalismiin.

Tiedämme, että kapitalismin vaihe, joka tekee oikeutta jollain tavalla myös työläisille, ei muuta vielä

Kansan äänen järjestöt viettivät Vappua kessä. Järjestöjemme vieraaksi saapui toina olemme näyttäneet vapunvietossa tunmiin" sekä "Sote-kaappaus torjuttava". Enuttua, että jokaisen päiväkohtaisen tavoitvoitteemme työkansaa edustava sosialistporvareille ja kapitalisteille, että tavoitetaa, että hallituspiirien suunnitteleman sotahallitusvallan vaarallisimpana suunnitelma puhui aikanaan pääomien alkuperäisestä kasaamisesta. Tämä on aikanamme samapitalistit ovat valmiita tekemään. Venäläis(Skvortsov) ehdimme poiketa yhteisessä muistomerkillä. Loppujen lopuksi sää suosa säässä yhdessä ulkomaisten vieraidemtelevan työkansan vappujuhlassa" Kaisanivappujuhla vietettiin Hermannin kerholla esittivät tervehdyksensä ja kertoivat lyhyesesta taistelusta. Avauspuheessaan Kalevta alkanutta taistelua. Kansan äänen järjestöjen kehittämisen tavoitteista esitti vappujanlauluja esitti Duo Tulitsa. Kun selvisi, sov ja Duo Tulitsan toinen jäsen ovat syntvasta lounaaseen, esittivät he yhdessä "Tulaulettiin Kansainvälinen.

kapitalismin luonnetta. Se nähtiin sodanjälkeisinä vuosikymmeninä. Luokkataistelu säilyy ja suurkapitalisti pyrkii aina valtaan takaisin. Siksi demokraattisesta vaiheesta tulee siirtyä sosialistiseen vaiheeseen, jossa varmistetaan, että kapitalisti ei saa koskaan enää valtaa takaisin. Kehityksen demokraattisessa vaiheessa tulee kyetä vakuuttamaan ihmiset sosialismin välttämättömyydestä.

Tämä taktiikka perustuu työväenliikkeen vuosisadan kokemukseen. Kommunistit tietävät, että tilanne saattaa hyvinkin nopeasti muuttua. Tästä demokraattisen rintaman taktiikasta voidaankin tilanteen muuttuessa hyvin nopeasti siirtyä toteuttamaan uudenlaista taktiikkaa.

Uusliberalismin vastaisen kansanrintaman periaatteista

Joudumme vastaamaan kysymyksen, millaista voisi olla rintamapolitiikka, joka toimii uusliberalismin kumoamiseksi. Viime vuosina olemme saaneet kokoon isoja uusliberalistisen hallituspolitiikan vastaisia protesteja. Tällaisia olivat mm. äskeiset protestit "Aktiivimallin" ja varhaiskasvatuslain kumoamiseksi. Näiden liikkeiden mm. "Joukkovoima hallituspolitiikkaa vastaan" monet toimijat ovat kuitenkin sitoutuneet sosialidemokraatteihin ja Vasemmistoliittoon. Oman asemansa vuoksi ne eivät uskalla tavoitella uusliberalismin kumoamista. Siksi protesteissa esitetyt tavoitteet jäävät keskeneräisiksi. Siksi nämä liikkeet tulee politisoida yhdeksi uusliberalismin vastaiseksi voimaksi, joka suuntautuu nykypo-

Helsingin vappumarssissa nähtiin runsaasti perinteisten vasemmistöjärjestöjen järjestölippuja. Ne korostivat mm. järjestön pysyvyyttä.

lun ja kansainvälisyyden hengessä

kansainvälisyyden ja luokkataistelun hen-
nereita Nepalista ja Venäjältä. Viime vuosi-
nuksia "Voittoisa työkan-
sainvälisellä banderollilla haluamme muis-
tutemme takana tekee työtä lopullinen ta-
minen yhteiskunta. Se on myös muistutus
a ei ole unohtettu. Toinen juliste muistut-
te-kaappauksen koemme uusliberalistisen
nana, jota tulee rankasti vastustaa. Marx
-ryöstöillä ja rosvoamisella suoritetusta
asia ja muistuttaa siitä, mitä kaikkea kas-
ten vieraidemme kanssa (Jelena ja Sergei
muistotilaisuudessa kansallisella punaisten
osi meitä ja saimme marssia sateettomas-
me kanssa ja olimme mukana myös "Tais-
emen puistossa. Kansan äänen järjestöjen
. Siellä vieraamme Venäjältä ja Nepalista
esti maansa työläisten kapitalismin vastai-
i Wahrman arvioi 100 vuotta sitten Vapus-
töjen yhteisen tilannearvion luokkataiste-
luheessa Heikki Männikkö. Venäläisiä kan-
tettää venäläinen vieraamme Sergei Skvort-
syneet Tulan kaupungissa 200 km Mosko-
lan hymnin". Lopuksi perinteiseen tapaan

Kuvat: Heikki Männikkö

litiikan muuttamiseen.

**Lähtökohtana tulee esi-
merkiksi sote-kysymyksessä olla
vain julkisen terveydenhuollon
kehittäminen.** Jos kapitalistit on-
nistuvat toteuttamaan sote-kaap-
pauksen, meille jää vaatimus, että
terveyspalvelut otetaan takaisin yhe-
teiskunnan haltuun korvauksetta.
Vastaavasti tulee lähteä siitä, että
kun energian myynnin ja siirron
maksujen korottamisesta on tul-
lut hinnankorotusautomaatti, tulee
muodostaa yksi yhteiskunnan omis-
tama energiayhtiö, joka hoitaa ener-
gian myynnin ja siirron ja harmo-
nisoi hinnat kuluttajille.

**Samaan tapaan tulee muo-
dostaa yksi yhteiskunnan omis-
tama kansan pankki,** jossa eläkeläi-
set ja palkansaajat voivat riskit-
tömästi säilyttää vähäiä rahojaan ja
hoitaa asioitaan. Vesi ja maaperän
rikkauudet tulee ottaa yhteiskunnan
haltuun ja hyödyntää yhteiskunnan
toimesta. Samoin ehdoton vaatimus
tulee olla, että kaikki väylät mm. Val-
tion Rautatiet sekä Alkoholin myyn-
ti säilytetään yhteiskunnan vastuul-
la. Verotuksen suhteen tulee kun-
nalliserotuksessa palata progressii-
viseen verotukseen.

**Tämänkaltaiset vaatimukset
toteutettuina** turvaavat uuslibe-
ralistisen talouden vastapainona
yhteiskunnan demokraattista kehi-
tystä ja voivat olla eri tavoin ajatte-
levien väestöpiirien yhteisiä tavoit-
teita. Vain tämän tyyppiset poliittiset
päälysrakenteen muutokset tur-
vaavat yhteiskunnan demokraattis-
ta kehitystä ja ovat ainoa ja vält-
tämätön tie yhteiskunnan muutok-
seen.

Heikki Männikkö

Yhteisrintamassa uusliberalismia vastaan

100 vuotta sitten toukokuun ensimmäistä päivää vietettiin petty-
nein mielin. Luokkasota, jota käytiin paremman elämän toivossa, oli-
tiin häviämässä valkoisille porvareille. Suomen porvarit pelkäsivät
niin voimakkaasti uudistuvan hallinnon syntymistä, jossa työväen-
luokan asema olisi turvattu, että olivat valmiit myymään Suomen it-
senäisyyden Saksan alusmaaksi. Ulkomaankauppa ja myös luonnon-
varat alistettaisiin Saksalle, jopa saksalainen kuningas oli tarkoitus
valita Suomen hallitsijaksi. Sota oli myös osa silloista maailmanpo-
liitiikkaa. Saksan häviö maailmansodassa pelasti Suomen joutumas-
ta sen alusmaaksi.

Saksalaisten koulutettujen sotavoi-
mien maihinnousuilla hajotettiin
punaisten rintamat Etelä-Suomes-
sa ja ratkaistiin sotilaallinen voit-
to Mannerheimin valkokaartille. Tä-
män seurauksena Mannerheimin
hyväksymänä käynnistettiin raaka
valkoisten terrori, johon menehtyi
kymmeniä tuhansia ihmisiä myös
niitä, jotka eivät olleet osallistuneet
taisteluihin, naisia ja lapsia.

Luokkasota pakotti kehit- tämään lainsäädäntöä

Luokkasotaan johti prosessi, joka oli
jatkonut pidempään ja oli osa työ-
väenluokan kansainvälistä taistelua
etujensa parantamiseksi. Ammatti-
yhdistysliike kehittyi ja työväenjär-
jestöjä syntyi. Oli saavutettu yleinen
äänioikeus ja kahdeksantuntin työ-
päivä. Työväen voimin eduskunnas-
sa säädettiin valtalaki, joka faktises-
ti oli itsenäisyysjulistus, mutta joka
Suomen porvareiden ja Kerenskin
johtaman Venäjän hallinnon toimes-

ta väkivaltaisesti kumottiin.

**Vaikka luokkasota kostoineen
oli väkilukuun suhteutettuna jul-
mimpia sisällissotia historiassa,**
oli sillä myös myönteistä vaikutusta.
Jotkut oikeistolaisetkin näkivät syyt
yhteiskunnallisen tilanteen kärjisty-
miseen, joten pyrkivät välttämään
tilanteen uudelleen tulehtumista.
Säädettiin esimerkiksi työsopimus-
laki ja työsääntölaki v.1922; työeh-
tosopimuslaki 1924 ja työriitojen
sovittelulaki 1925. Ongelmana oli
vaan, että näitä ei juurikaan käytän-
nössä noudatettu. Ja nyt uuslibera-
listisen kapitalismin voimistuessa
ollaan palaamassa samaan tilantee-
seen, jossa ei noudateta työntekijöi-
den oikeuksia ja suojaksi säädettyjä
lakeja ja sopimuksia.

30-luvun mustaa aikaa

1920-30 luvulla valkoisten sorto, jo-
ka oli ottanut fasisin muodon
jatkui. Työväen järjestöjä ja AY-jär-
jestöjä vainottiin sekä lakkautettiin.

Manik Lama: Nepalin Kommunistinen puolue Tulee oppia sosialismin hajoamisesta

Esitän kiitoksen, että saatoin viet-
tää täällä vapun sekä marssia yh-
dessä teidän, Venäjän sekä Ir-
nin tovereiden kanssa. Tapasim-
me Juha Kieksin kanssa Koreassa
viime vuonna tilaisuudessa, jossa
oli edustajia eri kommunistisista
puolueista kaikista maanosista.
Siellä saatoimme keskustel-
la kommunistisen liikkeen tilas-
ta maailmassa. Vappuhan on pe-
räisin USA:sta ja Chicagosta vuo-
delta 1886. Siellä tapahtuneessa
verilöylyssä surmattiin työläisiä
porvarillisen hallituksen toimes-
ta. Tämän tapahtuman muistoksi
vietämme vappua.

Maailmassa on hyvin sekava tilan-
ne: Euroopassa, Korean niemimaal-
la, Lähi-idässä ja muualla. Syynä
siihen on USA:n imperialismi. Hil-
jattain USA:n, Ranskan ja Britanni-
an imperialistit hyökkäsivät viatto-
mien ihmisten kimppuun Syyriassa.
Tässä imperialistien hyökkäyksessä
kuoli tuhansittain viattomia siviile-
jä, lapsia ja naisia. Meidän tehtävä
on yhdistää imperialistien vastai-

set ja kommunistien voimat maail-
massa imperialismia vastaan. Nepa-
lissa joudumme taistelevaan par-
lamentaarista kapitalismia vastaan.
Nepalin puolue luo yhteistyösuh-
teita mm. Intian Maolaisiin kommu-
nisteihin, Perun kommunisteihin ja
Korean Demokraattiseen Kansan-
tasavaltaan. Tavoitteemme on, et-
tä kaikki kommunistit voisivat toi-
mia yhdessä yhtenäisenä, koska ka-
pitalistit toimivat yhtenäisenä ja Na-
to on yhtenäinen. Kapitalistiset voi-
mat aiheuttavat tehokkaasti vahin-
koa maailmassa. Meidän tulee sik-
si yhdistyä yhteiseksi voimaksi. On
tärkeää opiskella ja ottaa oppia sii-
tä, miksi Neuvostoliitto ja Itä-Euroo-
pan sosialistinen järjestelmä hajosi-
vat ja hyödyntää sitä tietoa omassa
toiminnassamme. Nepalin kommu-
nististen puolueen puolesta haluan
lopuksi kiittää kaikkia järjestäjiä ja
osanottajia.

**Eläköön kansainvälinen solidaa-
risuus!**

Sodan vaaraa vastaan

**Voimme kuvitella miltä tuntuu,
kun marssitetaan oman haudan
reunalle ammuttavaksi. Sen tun-
teen veivät mennessään ne ihmi-
set, jotka tämän kohtalon joutuivat
kokemaan. Tätä ei soisi kenel-
lekään. Yksi tehtävämme onkin
vaalia tietoa ihmisistä, jotka ko-
kivat nämä ihmisluonteen raaim-
mat ilmenemismuodot. On myös
tärkeää muistaa niitä, jotka tais-
telivat paremman ja oikeuden-
mukaisemman maailman puolesta.
Yhtä tärkeää on myös jatkaa
edeltäjämme käymää taistelua.**

Tarvittiin toinen maailmansota ja
voittoisa Neuvostoarmeija, jotta
Suomen luokkasodan ja kansan-
murhan hirmutekoja päästiin kun-
nolla tutkimaan ja vapauttamaan

kommunistien toiminta julkiseksi.
Meidän on jatkettava taistelua so-
taa ja fasismia vastaan sen kaikissa
muodoissa. Eräs tärkeä tehtävä on
tiedon kerääminen, tallentaminen
sekä sen tutkiminen. Tietoa täytyy
kerätä niin menneiltä ajoilta kuin
nykyhetkestäkin.

**Meidän on valpastuttava, kun
sodan vaara kasvaa maailman
joka kolkalla.** Maamme puolus-
tusministeri Jussi Niinistö ja hänen
Ruotsin kollegansa Peter Hultqvist
kävivät äskettäin allekirjoittamas-
sa Yhdysvalloissa aihesopimuksen.
Yhdysvaltain puolustusministeri
James Mattisin totesi julistuksen
vievän maiden välisen sotilaallisen

Kuva: Heikki Männikkö

Kansainvälisessä hengessä Hermannin kerhon vapputapaamisessa ti- laisuuden päätteeksi laulettiin kansainvälinen.

Vasemmistolaisia muilutettiin, kyy-
ditettiin ja pahoinpideltiin. Poliitti-
sia vankeja oli vankiloissa. Ulkopo-
liitikassa nojattiin "länteen" ja ihan-
noitiin Saksaa ja sen nousevaa natsi
nationalismia, unelmointiin rodul-
lisesti "suomalaisesta" suursuomes-
ta. Naapuri Neuvostovenäjä näytet-
tiin ikaikaikaisena vihollisena ja demo-
nisoitiin kouluissa sekä tiedotusvä-
lineissä.

Neuvostoliiton voitto pa- lautti järjestyksen

Neuvostoliiton ja liittoutuneiden
voitto natsi-Saksasta, jonka liittolai-
sena myös Suomi soti naapuriaan

vastaan, palautti Suomessa parla-
mentarismia ja antoi työväenjärjes-
töille demokraattiset toimintaoikeu-
det. Mielenkiintoisena yksityiskoh-
tana tehtiin sodan jälkeen työväen
vapusta palkallinen vapaapäivä. Sa-
malla, kun laajan kansanrintaman
voimin taistelu uusliberalistisen po-
liitiikan muuttamiseksi voimistuu ja
ihmisten etujen polkeminen lopete-
taan, korostuu Vapun merkitys työ-
väenluokan taistelu- ja juhlapäivä-
nä. Edetään yhtenäisenä rintama-
na uusliberalismia vastaan punali-
put hulmuten.

Kalevi Wahrman

Sergei Skvortsov: Neuvostoliiton kommunistinen puolue Edessämme on samanlaisia tehtäviä

**Kunnioitetut toverit. Tunnem-
me toisemme jo pitemmän ai-
kaa. Tänä meillä oli mahdol-
lisuus osallistua teidän tilaisuus-
teen että myös Suomen vasem-
mistovoimien yhteiseen tilaisuus-
teen. Arvostamme korkealle suh-
teitamme Kommunistien liittoon.
Toteankin, että Kommunistien
Liitto on läheisin yhteistyökump-
panimme ulkomailla. Yhteistyöm-
me on jatkunut jo kymmenisen
vuotta ja panemme tyytyväisyy-
dellä merkeille, että meillä ei ole
ollut minkäänlaisia aatteellisia
ja poliittisia erimielisyyksiä. Tä-
män saatoimme myös todeta ei-
len käymissämme keskusteluissa.**

Maidemme kommunistien välinen
yhteistyö on puolueidemme välistä
yhteistyötä huomattavasti vanhem-
paa, sillä se liittyi aikanaan maidem-
me kommunistien yhteistyöhön vii-
me vuosisadan alussa. Me muis-
tamme ja arvostamme korkealle
myös sitä yhteistyötä, jota harjoitet-
tiin maittemme ja kommunistien vä-
lillä toisen maailmansodan jälkeen.

Valitettavasti uusissa historiallisissa
olosuhteissa sosialistinen järjestel-
mä ei kestänyt Neuvostoliitossa ei-
kä muissa sosialistisissa maissa. Mut-
ta nyt on alkanut uusi vaihe, ja mei-
dän on mietittävä sitä, miten voim-
me tehostaa yhteistyötämme näis-
sä uusissa olosuhteissa. Eilen meil-
lä oli mahdollisuus tarkastaa kellom-
me ja tulimme siihen yhteiseen joh-
topäätökseen, että meidän molem-
pien puolueidemme edessä on ole-
massa samankaltaisia tehtäviä. Vaihd-
damme tietyistä kokemuksista yhteis-
työstämme ja näissä kokemuksissa
on olemassa sekä kielteisiä että en-
nen kaikkea myös myönteisiä piirtei-
tä. Näitä jälkimmäisiä erityisesti ar-
vostamme yhteistyössä Kommunis-
tien Liiton kanssa. Haluaisin päättää
tämän lyhyen puheenvuoroni perin-
teiseen tunnukseen.

**Eläköön vappu!
Eläköön työtätekevien kansainvä-
linen solidaarisuus!**

yhteistyön uudelle tasolle. Jälleen
poliittinen johtomme on sysännyt
maatamme kohti sodan kauheuksia.
Toivotaan heidän epäonnistuvan ai-
komuksissaan, ettei nykyiset ja tule-
vat sukupolvet joutuisi uudelleen

kärsimään sodan hirveyksiä. Ei ole
sanoja, joilla voisi kuvailla maamme
johdon toimien typeryyttä.

**Janne Rahikainen 12.5.2018
Puustellinmetsä, teloitettujen
työläisten muistokivellä**

Kuva: Heikki Männikkö

Vappuna Punaisten Kansallisella muistomerkillä vas. Juhani Tanski, Jelena Skvortsov, Sergei Skvortsov, Ville Rahikainen ja Janne Rahikainen

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 6)

Ensi vuonna tulee 80 vuotta Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan 23.8.1939 solmiman hyökkäämättömyyssopimuksen eli ns. Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoitteena oli ohjata Saksa ja Japani hyökkäämään Neuvostoliittoon ja jotka tämän vuoksi jarruttivat Hitlerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa. Neuvostoliitto teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen kollektiivisen liiton toisen maailmansodan ehkäisemiseksi. Silloiset Englannin, Ranskan, USA:n sekä eräiden muiden maiden hallitukset olivat uskomattoman sokeita näkemään, mihin Hitler-Saksa suuntasi maailman kehitystä. Julkissa propagandassa tapahtumaan liittyvät asiat on tänään käännetty pääläelleen. Neuvostoliitto leimataan Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Sota kypsyi kuitenkin kapitalistien tavoitteissa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti hyökkäyksen kohteeksi ja välikappaleeksi Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä sodan synnyttäneiden kapitalistivaltojen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tätä asiaa sekä sen merkitystä ymmärretään tänäänkin hyvin huonosti. Siksi Kansan ääni paneutuu kysymykseen tässä artikkelisarjassa. Sarjan edelliset osat ilmestyivät Kansan äänen numeroissa 4-6/17 sekä 1-2/18. Tässä osassa (6) käsittelemme tilanteen kiristymistä Euroopassa ja Aasiassa sekä Neuvostoliiton ponnisteluja Hitlerin vastaisen kolmiliiton muodostamiseksi ja sen kohtaamia vaikeuksia.

Englanti ja Ranska kuvittelevat olevansa turvassa

Englannissa uskottiin nyt Münchenin lehmäkaupan sekä Englannin ja Saksan hyökkäämättömyysjulistuksen jälkeen Saksan aggression suuntautuvan itään. Ranskassa alettiin myös uskoa maan olevan turvassa Hitlerin kanssa 6.12.1938 allekirjoitetun hyökkäämättömyysjulistuksen jälkeen. Englanti ja Ranska tavoittelivat Eurooppaa, jossa neljä vahvaa valtiota yhdessä määräisi maanosan kehityksen. Tässä vaiheessa ei vielä yleisesti tiedetty, että kolme viikkoa Münchenin lehmäkauppojen jälkeen Hitler antoi ohjeet koko Tšekkoslovakian miehityksestä. Samanaikaisesti suunniteltiin Saksan johtaman Suur-Ukrainan perustamista.

Puola yrittää hyötyä tilanteesta

Itävallan valloituksen yhteydessä Puola tuki Hitleriä. Palkkiona tästä se havitteli itselleen Liettuaa. Tämän esti silloin Neuvostoliiton jyrkkä ilmoitus, että Neuvostoliitto ei voi jäädä sivustakatsojaksi, jos Liettuaan hyökätään. Münchenin lehmäkaupan yhteydessä Puola esitti myös uhkavaatimuksen Tšekkoslovakialle Tesinin alueen luovutuksesta. Puolan 30.9.1938 tekemään tiedusteluun auttaako Saksa Puolaa, jos maa joutuu selkkaukseen Neuvostoliiton kanssa, vastasi Saksa hyvin myönteisesti. Heti tämän jälkeen esitti Ribbentrop 24.10.1938 Puolan ja Saksan ongelmien yhteisratkaisua. Esityksen mukaan (1) Danzig yhdistettäisiin Saksaan, (2) Saksan ulkopuolella kulkeva autotie ja rautatie rakennettaisiin Puolalle kuuluvan Pomorzen kautta, (3) Saksan ja Puolan hyökkäämättömyyssopimusta jatketaan 25 vuotta, (4) Maat toimivat yhdessä juutalaisten karkottamiseksi ja ajavat yhteistä politiikkaa Neuvostoliiton suhteen Antikomintern-sopimuksen pohjalta. Kuitenkin jopa Puolan porvarien ja tilanherrojen taantumushallitus ymmärsi esi-

tyksen olevan testi, joka osoittaa, missä määrin Puola on myöntäväinen politiikkaan, joka johtaa maan antautumiseen Saksalle. Neuvotte-
lut päättyivät tuloksetta.

Keväällä 1939 maaliskuun alussa hitleriläiset tekivät päätöksen koko Tšekkoslovakian miehittämisestä, jonka jälkeen Saksan käsissä olisivat Unkari, Romania ja Jugoslavia. Puolan suhteen Hitlerin suunnitelmat muuttuivat. Kun aiemmin oli ollut tarkoitus ottaa Puola mukaan Neuvostoliiton vastaiseen sotaan, niin nyt suunniteltiin Puolan jakoa t. valtausta. Saksan joukot valtasivat koko Tšekkoslovakian 15.-16.3.1939. Münchenin sopimuksen mukaisesti Englanti ja Ranska olivat sitoutuneet takaamaan Tšekkoslovakian uudet rajat. Tässä tilanteessa ne eivät tehneet yhtään mitään Tšekkoslovakian auttamiseksi.

Neuvostoliiton asema vaikea Münchenin jälkeen

Münchenin sopimuksen seurauksena Neuvostoliiton asema muuttui vaikeaksi. Se oli täysin eristetty. Ranskan ja Tšekkoslovakian kanssa tehdyt sopimukset oli mitätöity. Neuvostoliiton politiikalle merkittävän Kansainliiton toiminta kävi ole-mattomaksi. Neuvostoliiton ulkopoliitiikan pääkohdat esiteltiin silloin NKP:n keskuskomitean toimintaselostuksessa puolueen 18. edustajakokoukselle 10.3.1939. Siinä varoitettiin länsivaltoja, että heidän vaarallinen pelinsä saattaa koitua heidän omaksi poliittiseksi tappiokseen. Toimintaselostuksessa painotettiin Neuvostoliiton kannattavan rauhanomaisia ja läheisiä ystävyys-suhteita kaikkiin maihin, jotka vastavuoroisesti noudattavat samanlaisia suhteita Neuvostoliittoon, eivätkä loukkaa maan etuja tai alueellista koskemattomuutta.

18.3.1939 Neuvostoliitto lähetti Saksalle jyrkkäsanaisen nootin, jossa todettiin Saksan toimien olevan väkivaltaisia ja aggressiivisia. Siinä neuvostohallitus ilmoitti,

ettei voi hyväksyä Tšekkoslovakian liittämistä Saksan valtakuntaan. Pian Münchenin jälkeen Ranska ja Englanti saivat huomata, että Saksa ei tavoitellut pelkästään Neuvostoliiton eristämistä vaan yhtä suuressa määrin Ranskan ja Englannin aseman horjuttamista Euroopan kysymysten ratkaisemisessa. Vuoden 1939 keväällä kävi selväksi, että Hitler ei aikonut ollenkaan hyökätä itään vaan ensi kädessä länteen. Chamberlainin ja Daladier'n politiikka, jota he Münchenissä toteuttivat, kärsi täydellisen vararikon.

Englanti ja Ranska näkevät tullessa petetyiksi

Keväeseen 1939 tullessa Natsien Saksa vahvisti asemiaan Euroopassa nopeaan tahtiin. Hitler ei enää edes peitellyt sitä, että ei aio ollenkaan ottaa huomioon Ranskan ja Englannin näkemyksiä Euroopan asioista päätettäessä. Siinä vaiheessa hitleriläiset olivat jo ottaneet seuraavaksi uhriksen Puolan. 7.4.1939 Mussoliniin Italia valloitti nopealla iskulla Albanian. Ranska ja Englanti hätäntyivät, koska 15.3.1938 Saksa miehitti Münchenin sopimuksesta piittaamatta Tšekkoslovakian kokonaan ja 22.3.1938 Liettuan Klaipedan. Saksa oli kolmen viikon kuluessa tehnyt kolme aggressiota. Ranska ja Englanti tiesivät nyt tullessa petetyiksi, mutta pyrkivät edelleen sopimukseen Hitlerin kanssa. Pelotellakseen Hitleriä ne antoivat jonkinlaiset turvallisuustakuut Saksan uhkaamille Euroopan pikkuvaltioille. Englannin ja Puolan yhteinen tiedonanto annettiin 6.4.1938 keskinäisestä avunannosta. Ei kuitenkaan ollut selvää, mitä se käytännössä merkitsi. Ranskan hallitus vahvisti olevansa valmis täyttämään Ranskan ja Puolan liittolaissopimuksesta johtuvat velvoitteensa ja antamaan Puolalle apua, jos sen kimppuun hyökätään. 13.4.1938 Englanti myönsi Romanian ja Kreikalle yksipuoliset turvallisuustakuut. Samana päivänä Ranska antoi samanlaisen julkilausuman yksipuolisista turvallisuustakuista Kreikalle ja Romanian.

Neuvostoliitto tekee uuden esityksen

Vasta näiden em. tapahtumien jälkeen Englannin hallitus esitti neuvostohallitukselle, että se antaisi Puolalle ja Romanian samantyyppiset yksipuoliset turvallisuustakuut, kuin Englanti ja Ranska olivat myöntäneet Puolalle, Kreikalle ja Romanian. Tämä esitys pakotti neuvostohallituksen miettimään jälleen kysymystä, millä toimenpiteillä voidaan ehkäistä fasistien uudet aggressiot. Oli aivan selvää, että toisen maailmansodan ehkäisemiseksi oli luotava sellainen voimaryhmittymä, jota vastaan Hitler ja Mussoli-

Tilanne kiristyi Euroopassa. Samaan aikaan Japanilaisten 6. A tunkeutui Halhin-Gol-joella Mongolian alueelle. Neuvostoliitolla oli 1936 solmittu avunantosopimus Mongolian kanssa. Kesä-elokuussa 1939 neuvottelujen Saksan vastaisen kolmiliiton rakentamisesta ollessa kiivaimmillaan, Neuvostoliitto siirsi syrjäiselle alueelle kuorma- ja säiliöautoilla tarvittavan kaluston. Kesä-heinäkuun aikana käytiin raja- ja ilmatais-teluja. Mongolialaisten ja Neuvostoliittolaisten yleishyökkäys Japanin 6.A:n joukkoja vastaan alkoi 20.8.1939. Japanin 6.A lyötiin lopullisesti 30.8.1939. Yritys muodostaa Hitlerin tueksi itäinen rintama torjuttiin. Kuvassa Zukov keskustelelee joukkojen kanssa Halhin Golin rintamalla.

ni eivät lähtisi koettelemaan voimiaan. Englannin Neuvostoliitolle nyt tekemä esitys ei ollenkaan vastannut tällaisia vaatimuksia, eikä luonnut minkäänlaista yhteenliittymää hyökkäyssodan estämiseksi. Se ei myöskään edellyttänyt minkäänlaista sotilaallisia konventioita, joissa sovittaisiin, miten hyökkäyksen sattuessa osapuolet antavat toisilleen ja hyökkäyksen uhrille sotilaallista apua. Kaikilla argumenteilla arvioituna Englannin ehdotus oli hyödytön tilanteessa, jossa yhdessä joudutaan torjumaan hyökkääjää. Neuvostoliitto oli pakotettu hylkäämään Englannin tekemän esityksen.

Neuvostohallitus suhtautui kuitenkin Euroopassa syntyneeseen vaaralliseen tilanteeseen hyvin vakavasti. Vaikka Espanjan, Itävallan, Tšekkoslovakian, Albanian, Klaipedan ym. kohtalo oli osoittanut Ranskan ja Englannin kyvyn reagoida Saksan aggression täysin olemattomaksi, niin silloisessa kireässä tilanteessa Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton liitto oli ainoa keino lyödä hyökkääjää ja ehkäistä sotaa Euroopassa. Siksi Neuvostoliitto vastauksena Englannin ehdotukseen valmisteli ja esitti 17.4.1939 vielä yhden esityksen Englannille ja Ranskalle Saksan vastaisen Liiton muodostamiseksi. Sen mukaisesti (1) Ranska, Englanti ja Neuvostoliitto sitoutuvat Saksan aggression tapahtuessa antamaan toisilleen sotilaallista apua, (2) Sitoutuvat antamaan kaikkea- myös sotilaallista apua kaikille Itämeren ja Mustan Meren välillä sijaitseville Neuvostoliittoon rajoittuville maille näiden joutuessa aggression kohteiksi ja (3) sitoutuvat em. tilanteissa hyvin nopeasti neuvottelemaan keskenään sotilaallisen avun määrästä ja muodoista. Kokonaisuudessaan SNTL:n ehdotukset sisälsivät tarkkan suunnitelman tehokkaan Euroopan turvallisuusjärjestelmän luomiseksi.

Paine hyväksyä Neuvostoliiton esitys kasvoi

Englannin ulkopoliittinen komitea käsitteli Neuvostoliiton esitystä. Komiteassa todettiin, että "poliittiset painotukset ehdotusta vastaan painavat sotilaallista etua enemmän" ja että komitean jäsenet eivät ole taipuvaisia hyväksymään Neuvostoliiton esitystä. Lopullisesti 26.4. Englannin hallitus totesi Neuvostoli-

ton ehdotukset mahdottomiksi hyväksyä.

Kansainvälinen tilanne kuitenkin huononi nopeaa tahtia. Hitler irtisanoi 28.4.1939 Puolan ja Saksan 1934 allekirjoittaman hyökkäämättömyysjulistuksen sekä 1935 Englannin kanssa allekirjoitetun merisopimuksen. Neuvostoliiton esitys otettiin uudelleen esille Englannin ulkopoliittisessa komiteassa 16.5.1939. Esikuntien päälliköt esittivät silloin muistion, jossa mm. todettiin: "Mikäli sopimusta Neuvostoliiton kanssa ei solmita, tulee sillä olemaan vakavat sotilaalliset seuraukset." Katsottiin, että silloin tilanne ajaa Neuvostoliittoa kompromissiin Saksan kanssa. Esikuntien päälliköt kannattivat avunantosopimusta Neuvostoliiton kanssa. Puolustuskomitean kanta säilyi kuitenkin kielteisenä. Sitä perusteltiin myös sillä, että sopimus Neuvostoliiton ja Ranskan kanssa kolmiliitosta estäisi sovittelupoliittikan Saksan kanssa.

Kansainvälinen tilanne kiristyy edelleen

Englannin alahuoneessa syntyi 19.5.1939 ankara riita ja keskustelu. Monet edustajat mm. Churchill arvosteli ankarasti Chamberlainin politiikkaa. Hän korosti, että ilman Neuvostoliittoa tehokas itärintama on mahdoton ja silloin Englannin etujen puolustaminen lännessä on mahdotonta. Hän muistutti, että "Chamberlainin hylkäsi Tšekkoslovakian sekä sen sotilaallisen potentiaalin ja velvoitti Englannin puolustamaan Puolaa ja Romaniaa perehtymättä sopimuksen tekemiseen puoleen. Jos nyt vielä hylätään Venäjän apu, niin tilanne ajaa Englannin sodista pahimpaan." Englannissa huolestuttiin huhuista, joiden mukaan saksalainen kauppa-valtuuskunta oli lähdyssä Moskovaan. Syvästi huolestuttiin, kun Saksa ja Italia 22.5.1939 solmivat liittosopimuksen t. "Terässopimuksen". 23.5.1939 Hitler antoi Wehrmachtin johdolle tehtäväksi sodan tehokkaan valmistelun. Mussoliniin puolestaan alkoi valmistella Tunisian ja Algerian kaappaamista Ranskalta. Kaiken tämän johdosta Englanti alkoi taipua ehdotukseen hyväksyä Ranskan, Englannin ja Neu-

Münchenin sopimuksen jälkeen Chamberlain esitteli Lontoossa Hitlerin allekirjoittamaa asiakirjaa. Sen piti varmistaa rauha meidän aikanamme. Maaliskuussa 1939 Hitleriläiset ylittivät Tšekkoslovakian rajan ja etenivät taistelutta Prahaan.

Trumpin presidenttikausi (2) Muuttuuko #45:n herättämä vastarinta luokkataisteluksi ?

Trumpin vastaisissa voimissa on olemassa kaksi virtausta, jotka määrittivät kahden mielenosoituksen aikana Trumpin virkaanastujaisien aikaan. Tammikuun 20. päivänä 2017 radikaali liike, jonka muodostivat antifasistiset voimat, joita johtavat sekä anarkistit että kommunistit, taistelivat Washingtonin kaduilla. Seuraavana päivänä ja myös presidenttikauden 1. vuosipäivänä miljoonat ihmiset liittyivät naisten johtamaan marssiin. Vaikka tämä marssi oli paljon suurempi kuin antifasistien, sen poliittikka oli paljon lähempänä demokraattista puoluetta, luultavasti lähempänä Bernie Sandersin siipeä.

Viime aikoina ovat miljoonat ihmiset Yhdysvalloissa tulleet ennen näkemättömällä tavalla poliittisesti aktiivisiksi. Heitä ajaa tähän sekä viha että pelko Trumpia kohtaan. Puoliksi leikillään he kutsuvat itseään nimellä "Resistance" (vastarinta, vastustus), vaikka suurin osa heidän toiminnastaan rajoittuu republikaanien korvaamiseen demokraateilla varsinkin Yhdysvaltojen kongressissa, jonka he toivovat erottavan presidentin. Virasta erottaminen on epätodennäköistä. Se on myös riittämätöntä, jos tavoitteena on estää pomojen ja pankkiirien hyökkäykset kaikkia työläisiä vastaan.

Yläkoulu- ja lukioikäisten opiskelijoiden johtamana yli miljoona ihmistä vastusti aseväkivaltaa mielenosoituksessa 24. maaliskuuta. Satojatuhansia nuoria liittyi heidän elämänsä ensimmäiseen katumielenosoitukseen. He kohdistivat mielenosoituksensa poliittisen eliitin kaikkein taantumuksellisimpiin tahoihin, erityisesti Trumpin hallintoa ja Kansallista kiviäriyhdistystä (NRA) vastaan.

Hallitseva luokka tukee imperialistista politiikkaa

Jotkut niistä, jotka osallistuvat "Resistanceen", taistelevat myös Trumpin rasismia, naisvihaa, maahanmuuttajavastaista politiikkaa ja viime aikoina koko työväenluokkaan

kohdistuvia hyökkäyksiä vastaan. "Resistance" toteuttaa myös demokraattisesta puolueesta riippumattomia toimia, esimerkiksi hallituksen karkotusuhalla olevien maahanmuuttajien oikeuksien puolustamista. Se ja erityisesti vammaisjärjestöt toimivat suoraan Obamacaren eli kohtuuhintaisen hoidon lain puolustamiseksi, sekä auttoivat estämään kongressia toteuttamasta muita vakavia leikkauksia terveydenhuoltoon.

Se mitä tämä laaja ryhmä ei ole onnistunut tekemään, on Yhdysvaltain aggressiivisen ulkopoliittikan vastustaminen. Tämä johtuu siitä, että Yhdysvaltojen koko hallitseva luokka tukee Washingtonin imperialistisia seikkailuja. Demokraattinen puolue on yhtä pro-imperialistinen kuin republikaanit. Demokraatit väittävät vain, että heidän väliintulonsa ovat "humanitaarisia".

Toinen este on se, että joitain näistä voimista ohjataan niiden toimesta, jotka keskittyvät käyttämään väitettyä Venäjän väliintuloa USA:n vaaleihin oikeudelliseksi aseeksi Trumpia vastaan. Luokkatietoisia työntekijöitä ei tule houkutella taantumuksellisen FBI:n isänmaalliseen palvontaan toivoen voivansa vaikuttaa Trumpia vastaan. Venäjän demonisointi on ensimmäinen askel sodan tiellä. Työläiset tarvitsevat massiivisen liikkeen, joka kumoaa Trumpin koko oikeistolaisten asialistan ja haastaa poliisin ICE:n (maahanmuuttopoliisi) ja FBI:n, jotka ovat ihmisten sortajia. Työläiset ja köyhät ihmiset eivät hyödy, jos he pysyvät passiivisina, vaikka

Antikapitalistisilla voimilla uusia mahdollisuuksia

Trumpin avoimessa rasismien, sovinnismin ja naisvihan osoittamisessa on se huono puoli, että hän avaa tilaa valkoiselle ylivalloille ja fasistisille aineksille puhua ja koota joukkojaan. Esimerkiksi Virginian Charlottesville'ssä elokuun 12. päivän viikonloppuna 2017 fasistit jopa tapoivat autossa olleen naisen mielenosoitusten aikana; mielenosoitusten, jotka olivat sekä maahanmuuttajavastaisia että antisemitistisiä ja joissa puolustettiin Konfederaatiota, mikä tarkoittaa orjuuden puolustamista.

Vastataakseen tähän vakavaan haasteeseen Trumpin vastaisen nuorten radikaalein siipi on alkanut taistella näitä fasisteja vastaan kaduilla. Alkaen valkoisen ylivallojan vastustuksesta tuhansista on tullut anti-kapitalisteja, ja jotkut ovat jopa suosiollisia sosialismille ja kommunismille. He ovat alkaneet lukea Marxia ja Leniniä sekä etsiä vallankumouksellista vastausta.

Suurimman osan 26 vuoden ajasta Neuvostoliiton hajojamisen jälkeen useimmat jäljellä olevat kommunistisesti orientoituneet ryhmät ovat tuskin lainkaan pystyneet rekrytoimaan uusia nuoria tovereita. Nyt lähes kaikki Bernie Sandersista vasemmalla olevat poliittiset liikkeet ovat kokeneet kasvua. Esimerkiksi Workers World -puolue on kaksinkertaistunut kahden viime vuoden aikana. Useimmat uudet jäsenet ovat olleet aktiivisia Black Lives Matter -liikkeessä, antifasistisessa liikkeessä ja kaikessa Trumpin vastaisessa taistelussa.

Antikapitalistisella vasemmistolla on ollut joitain mahdollisuuksia tehdä aloitteita, jotka vaikuttavat edellä kuvailtuun laajempaan Trumpin vastaiseen liikkeeseen. Esimerkiksi kahden päivän kuluttua fasistisesta murhasta Charlottesville'ssä Workers World -puolueen Durhamin (Pohjois-Carolina) osaston nuoret jäsenet ryhtyivät suoraan toimintaan, joka käänsi mielialan epätoivosta uhmakkuuteen.

Nuori afroamerikkalainen nainen Takiyah Thompson nousi tikkaiden päälle ja ripusti köyden Konfederaation virkamiehen patsaan ympärille ja muut vetivät patsaan alas.

Kuva Länsi-Virginian koulutyöntekijöiden lakkomielenosoituksesta.

saan ympärille. Sitten muut nuoret vetivät patsaan kumoon. Rasistit olivat pystyttäneet satoja näitä orjuutta puolustavia, massatuotettuja patsaita noin 100 vuotta sitten pelotellakseen afroamerikkalaista väestöä. Nuoret osoittivat, että vain ottamalla taistelun oikeudenmukaisuudesta omiin käsiinsä luottamatta valtion valtaelimiin, voidaan saavuttaa edistystä. Durhamin jälkeen kymmenet kaupunginhallitukset päättivät poistaa Konfederaatiopatsaat välttääkseen uudet iskut niitä vastaan. Patsasiskun tekijöitä uhattiin ensin vakavilla oikeudellisilla seuraamuksilla, mutta helmikuussa heidät kaikki todettiin syyttömiksi.

Luokkataistelua Länsi-Virginia

Toinen myönteinen merkki vastarinnasta Trumpin kaudella on ollut Länsi-Virginia'ssa maaliskuussa järjestetty opettajien lakko. Tällä osavalttiolla on sankarillinen ammattiyhdistyshistoria, erityisesti kaivos-työntekijöiden osalta vuosina 1920-1975, mukaan lukien aseelliset taistelut. Mutta kivihiihen louhinta on romahtanut, ja vuoden 2016 vaaleissa osavaltion asukkaat äänestivät ylivoimaisesti Trumpia. Kuitenkin enimmäkseen naispuoliset opettajat ja muut koulutyöntekijät uhmasivat "ei lakkoo – klauusulia", kävelivät omien konservatiivisten liittojohtajiensa yli, järjestivät kahdeksan päivää kestäneen ulosmarssin työpaikoiltaan ja saavuttivat viiden prosentin palkankorotuksen. Toiset opettajat Oklahomassa ja Arizonassa Länsi-Virginian kamppailun innoittamana suunnittelevat lakkoo.

Länsi-Virginian kehitys on muistutus siitä, että jopa maailman

imperialismin keskuksessa käydään ankaraa luokkataistelua, vaikka Yhdysvaltain kapitalistinen hallitseva luokka on dominoinut niin ideologiaa kuin valtiovaltaa. Työväenliike on perääntynyt viime neljän vuosikymmenen ajan muutamia yksittäisiä kamppailuja lukuun ottamatta. Tänä päivänä vain 10 prosenttia kaikista työntekijöistä on järjestäytynyt liittoihin, kun tämä määrä oli yli 30 prosenttia vuonna 1965. Länsi-Virginian lakko on vasta ensimmäinen askel uuden kehityksen polulla, mutta se on vahva alku.

Afroamerikkalaiset ovat taistelleet kansalaisoikeuksista. Naiset ovat taistelleet tasa-arvosta. Niin on myös LGBTQ-yhteisö Stonewall-kapinasta kaikkiin sitä seuraneisiin kamppailuihin. Paperittomat maahanmuuttajat ovat taistelleet karkotuksia vastaan. Vammaiset ovat kamppailleet esteettömyydestä. Jos ammattiliitot toteuttavat uusia kamppailuja työntekijöiden oikeuksien puolesta ja jos kaikki nämä kamppailut yhdistyvät solidaarisuuden nimissä, voi syntyä poliittinen vastarintaliike ja luokkataistelu Trump-hirviötä ja hänen edustamaansa hallitsevaa luokkaa vastaan.

**John Catalinotto
Workers World, USA
käännös: Tommi Lievemaa**

Jutun otsikon #45 viittaa Yhdysvaltojen 45. presidenttiin Donald Trumpiin. Tämän artikkelin kirjoittaja John Catalinotto kertoi Kansan äänelle, että USA:n edistyskellinen väki on alkanut käyttää erilaisia kiertoilmaisuja presidentistä, koska he ovat kyllästyneitä näkemään tämän nimeä jatkuvasti ja kaikkialla.

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 6)

Jatkoa sivulta 12

vostoliiton ns. kolmiliitto. Kuitenkin vasta 27.5.1939 Englannin Moskovin lähettiläs Seeds ja Ranskan Moskovin asiainhoitaja Payart ilmoittivat muodollisen suostumuksen hyväksyä Neuvostoliiton ehdotus kolmiliitosta. Tutustuttuaan Ranskan ja Englannin Neuvostoliitolle antamaan vastaukseen, ilmoitti uusi ulkoasiain kansankomissaari Molotov Seeds'ille ja Payart'ille vastauksen herättävän ajatuksen, että maiden hallitukset eivät ole kiinnostuneita sopimuksesta vaan siitä käytävistä keskusteluista.

Ennusmerkit olivat huonot

Kahden rintaman välinen taistelu Englannissa jatkui. Laajat kansalaispiirit kannattivat Saksan vastaisen kolmiliiton muodostamista. Churchill, vaikka olikin ankara sosialismin

vastustaja, totesi, että Englannin ai-noana pelastuksena on yhteistyö Neuvostoliiton kanssa. Hän kirjoitti, että tähän sopimukseen tulee saada mukaan myös Baltian maat, Liettua, Latvia ja Eesti. Neuvostohallitus kiirehti neuvotteluja ja toimitti 2.6.1939 Englannin ja Ranskan hallituksille sopimus-ehdotuksen tarkan luonnoksen. Siinä edellytettiin kolmen suurvallan tehokasta keskinäisapua hyökkäyksen sattuessa sekä niiden apua Belgialle, Kreikalle, Turkille, Romanianle sekä Baltian maille. Englannin ulkopoliittinen komitea käsitteli luonnosta 5.6.- ja 9.6.1939. Tulokset olivat heikkoja. Komiteassa katsoitiin, että Englannin tulee välttää konkreettisia sitoumuksia esimerkiksi Baltian maiden auttamista ja erillisrauhan kieltämistä koskevan kohdan sisällyttämistä sopimukseen. Kuvaavaa oli, että Chamberlain katsoi mahdolli-

sen sopimuksen olevan luonteeltaan "psykologinen" ja siksi tulisi rajoittaa vain lyhyeen sopimukseen. Hän esitti myös, että neuvotteluissa noudatettaisiin "kovaa linjaa". Komitean linja tähtäsi jo ennakoivasti esityksen hylkäämiseen.

Japanin hyökkäys estettiin

Tilanne kiristyi Euroopassa. Myös Japani keskitti joukkojaan Mongolian Kantasavavallan alueelle Halhin-Gol-joelle. Neuvostoliitolla ja Mongoliolla oli v. 1936 sovittu avunantosopimus. Tamtsak-Bulak'ssa 120 km Halhin Golilta sijaitseva ErAK:n esikunta. Alueelle 3.6. 1939 lähetetty Zukovin johtama ryhmä saapui esikuntaan 5.6.1939. Selvisei, että kyseessä oli laajempi sotatoimi, jota paikallisten Puna-armeijan- ja Mongolian joukkojen voimin ei kyetty torjumaan. Alueelle pyydettiin vahvennuksina ilmavoimia, kolme

ju-divisioonaa, yksi ps-prikaati sekä huomattavasti tykistöä. Halhin-Golilla käytiin 22-26.6.1939 ilmasotaa, jossa neuvostolentäjät olivat voitollisia ja vihollinen menetti 64 konettaan. Japanilaiset siirsivät alueelle jatkuvasti lisävoimia. Vihollinen siirtyi 3.7.1939 Halhin-Gol-joen yli, ylitti Mongolian 6. Rv D:n ja valtasi Bain -Tsaganin vuoren. Tykistön ja ilmavoimien tulella se sidottiin vuorelle. Japanin voimat olivat suuremmat. Niitä vastaan oli asettaa mekaanisoituja ja ps-voimia. Taistelu jatkui 5.6.1939 aamuun, jolloin japanilaiset vetäytyivät.

Alueelle saatiin lisävoimia ja materiaalia. Sen kuljettamiseen rautatieasemalta Halhin-Golille (650 km) tarvittiin 3500 kuorma-autoa ja 1400 säiliöautoa. Yksi auto suoritti helteessä 1250 km matkan viidessä päivässä. Neuvosto-armeijan ja Mongolian armeijan yhteishyökkäys alkoi 20.8.1939 aamulla. Klo 5.45 tykistö avasi tulen vihollisen ilmatorjuntaa vastaan. Pommittettavat kohteet merkittiin tykis-

tön savuammuksilla. Viholliskohteisiin avattiin tykistö- ja kranaattituli klo 08.15. Ilmaan nousi uudelleen 250 hävittäjää ja pommikonetta klo 08.30. Tykistötulen suojassa jalkaväen hyökkäys alkoi klo 08.45. Kuuden päivän taistelun jälkeen Japanin 6.A saarrettiin ja tuhottiin lopullisesti 30.6.1939 illalla.

Voitto oli tärkeä. Näin estettiin yritys luoda Hitlerin tueksi itärintama Neuvostoliittoa vastaan.

Heikki Männikkö

Lähdekirjallisuus:
Marsalkka Žukovin muistelmät: WSOY, Porvoo 1970
Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voiton, Edistys 1975
Ivan Maiski: Kuka auttoi Hitleriä, Edistys Moskova-Petroskoi
Vilnis Sipsols, Mihail Harlamov: Toisen maailmansodan aattona, Novosti (APN) Moskova
Pekka Visuri: Saksan kenraali Suomen päämajassa, Docendo Oy 2017
A.J.P.Taylor: Toisen maailmansodan synty, Kirjayhtymä 1962

Itämeren sotilaalliset jännitteet ovat lännen tekosia!

Naiset Rauhan Puolesta -verkosto on tuottanut mainion 66-sivuisen tietopakettin "Itämeren militarisointi – uhka maailmanrauhalle". Sen pääsanoma on, että Itämeren lisääntyneet jännitteet johtuvat länsimaiden ja NATO:n toimista sitä ympäröivissä maissa.

Lännen massiiviset, jatkuvat sotaharjoitukset Itämeren maissa ja sitä kautta lisääntynyt sotilaallinen liikehdintä Itämerellä eivät ole rauhaa, vaan jännitteitä lisääviä toimia. Raportissa todetaan, että "lännen varustelu ja sotilastoiminta tähtää Venäjän motittamiseen".

NATO tunkeutuu røyhkeästi itään päin

1997 allekirjoitettiin NATO:n ja Venäjän perussopimus keskinäisistä suhteista, yhteistyöstä ja turvallisuudesta. Silloin NATO vakuutti, että "ei ole aikomusta sijoittaa merkittäviä sotilasjoukkoja Keski- ja Itä-Eurooppaan". Suullisesti oli jo aiemmin, Varsovan liiton purkautuessa, annettu lupaus, että NATO ei lainkaan laaje-ne itään päin.

Toisin kuitenkin kävi. NATO alkoi 1990-luvulla levittäytyä kohti Venäjän rajoja. Lähes kaikki Varsovan liiton entiset jäsenmaat ovat nyt NATO:n jäsenmaita. NATO:n huipukokous Varsovassa 2016 päätti vielä vahvistaa sotilaallista läsnäoloa uusissa itäisissä jäsenmaissa sijoittamalla myös pysyviä joukkoja Viroon, Latviaan, Liettuaan ja Puolaan. NATO on perustanut lisäksi ohjuspuolustusjärjestelmän Puolaan ja Romaniaan.

Helmikuussa 2017 vihittiin Zaganissa, Puolassa käyttöön ensimmäinen USA:n pysyvä sotilastukikohta Itä-Euroopassa kylmän sodan päättymisen jälkeen. "Rautaprikaatissa" on 3 500 sotilasta, 87 Abrams-taisteluvänuunaa sekä muita taisteluajoneuvoja ja varusteita.

Maailman sotilasmenojen vertailu

Siprin selvityksen mukaan maailman maat käyttivät vuonna 2017 sotilasmenoihin noin 1 436 miljardia euroa. Tästä noin kolmasosa on USAn sotilasmenoja ja 7 suurimman NATO-maan sotilasmenot ovat yhteensä lähes puolet, noin 48 prosenttia.

Siprin mukaan Venäjän sotilasmenot putosivat vuonna 2017 peräti 20 prosenttia vuoden 2016 tasosta. Venäjä käytti sotilastarkoitukseen vuonna 2017 noin 55 miljardia euroa, joka on kymmenesosa USA:n sotilasmenoista.

Vaikka Venäjä on pinta-alal-

taan maailman ylivoimaisesti suurin maa, sen sotilasbudjetti oli vuonna 2017 vasta maailman neljänneksi suurin. USA:n ja Kiinan lisäksi myös Saudi-Arabia ohitti Venäjän. Samalla kun Venäjän sotilasmenot laskivat, maailman maiden yhteenlasketut sotilasmenot kääntyivät vuonna 2016 nousuun ja nousivat myös vuonna 2017. Kuka siis uhkaa ketä?

Massiivisia sotaharjoituksia

Mitä ovat Baltops, Saber Strike, Spring Storm, Iron Sword, Atlantic Resolve, Anakonda, Black Eagle, Noble Jump, ACE? Nämä ovat USA:n ja NATO:n erityyppisiä sotaharjoituksia, joita on pidetty vuosittain Itämeren ympäristössä. Useimpiin näistä myös Suomi on osallistunut.

Harjoittelee tietysti Venäjänkin, mutta omien rajojensa sisällä eikä tuhansien kilometrien päässä rajoistaan kuten USA. Joka neljäs vuosi Venäjän läntisellä alueella järjestetään Zapad-harjoitus, ja mukana on myös Valkovenäjä. Tästähän media nosti viime vuonna hirveän metelin. "Länsi"-harjoitus on siis vain joka neljäs vuosi, koska muut harjoitukset ovat kolmessa muussa ilmansuunnassa. Vuonna 2014 maaliskuussa Venäjä järjesti laivaston sotaharjoitukset Kaliningradin alueella ja 2017 oli Venäjän ja Kiinan yhteinen sotaharjoitus Itämerellä.

Mahtava on lännen ylivoima myös sotaharjoituksissa. Kuka siis uhkaa ketä?

Sotilastukikohtien saaristo

USA:lla on lähes 1 000 sotilastukikohtaa vieraissa maissa. USA:n joukkoja tai muuta sotilaallista henkilöstöä löytyy noin 160 maasta tai alueelta. Saksa, Italia, Japani ja Korea ovat suurimmat isäntämaat. Iso-Britannia toimii mm. Etelä-Atlantil-la ja Välimeren alueella. Ranska toimii Eteläisen Tyynenmeren alueella ja Afrikassa. Myös Natolla ja EUFORilla on tukikohtia yhteisten operaatioiden tueksi.

Venäjä on sotilaallisesti läsnä lähinnä sen rajoilla sijaitsevista maissa: Abhasia, Armenia, Valkovenäjä, Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Etelä-Ossetia. Lisäksi Venäjällä on tukikohta Syyriassa ja Vietnamsissa.

Kuva: Heikki Mäntikö

Hangossa muistutettiin 6.6.2016 päättäjiä, että USA-johtoisen sotaharjoituksen tuominen Suomen alueelle heikentää todellisuudessa turvallisuuttamme. Nato-johtoisen sotilaallisen toiminnan lisääminen Itämeren ympärysvaltioissa kiristää sotilaallista jännitystä tällä alueella. Kuva protestista hankoniemeltä, jossa takana lainehtii Itämeri.

Täydellinen sotilaallinen ylivoima on tässäkin mielessä länsiliittoutumalla. Kuka siis uhkaa ketä?

Sota paitsi tappaa, myös saastuttaa ympäristön

Raportin loppuosa on omistettu sodan ja sotatoteellisuuden jälkeinen saastuttajana ja myös ydinvoiman vaaroja käsitellään.

USA:n puolustusministeriö on maailman pahimpia saastuttajia. Siihen verrattuna minkä tahansa korporaation jalanjälki on kääpiömäinen. Vuonna 2014 Maureen Sullivan, entinen Pentagonin ympäristöohjelman johtaja, kertoi Newsweek-lehdelle, että hänen toimistonsa hoidettavana on 39 000 saastunutta aluetta (19 million acres) pelkästään USA:ssa.

"Maamme lähes jokainen sotilaskohde on vakavasti saastunut"

sanoo kohta eläkkeellä oleva kongressin jäsen John D. Dingell. "Sotilaskohteet muodostavat eräänlaisen myrkyllisen saariston USA:n halki McClellan ilmavoimien tukikohdasta Kaliforniassa lähellä Sacramentoa, mistä löydettiin radioaktiivista jätettä, aina Massachusettsin sotilaalliseen reservaattiin Cape Codilla asti, joka on räjähdysaineiden ja rakettipolttoainekomponentin, perkloraatin, myrkyttämä."

Tuorein kauhuesimerkki USA:n sotatoimien seurauksista on Irakin sota (2003), joka aiheutti laajan aavikoitumisen. Se lamautti merkittävän osan Irakin maataloudesta. USA:n käyttämä köyhdytetty uraani (Depleted Uranium = DU) aiheutti valtavan ympäristötaakan irakilaisille. Sekä irakilaisista että sodassa palvelleiden sotilaiden keskuu-

Syrjitty ja unohdettu Gaza

USA:n lähetystön siirto Tel Avivista Jerusalemiin on synkkä merkki maailmalle ja palestiinalaisille siitä, että USA seisoo kaikin voimin Israelin puolella ja on valmis tukemaan Jerusalemin ottamista yksinomaan israelilaisten haltuun. Jerusalemin juutalaistaminen on Israelin sionistisen politiikan kärkihanke.

Eurooppalaiset ymmärtävät melko laajalti palestiinalaisten ahdingon, mutta maiden johtajat tai EU eivät ole halukkaita sanomaan poikki-puolista sanaa USA:lle tai Israelille. Gazan kohdalla monet suomalaiset ja muut eurooppalaiset ovat valittavan usein valmiit nielemään Israelin viestin terroristikan-sasta, joka on itse syypää kohtaloon.

Gaza on piirretty sekä maalta, mereltä että ilmasta: maalla muurein. Israelin merisaarron takia kalasaalit ovat pudonneet murto-osaan entiseen. Ilmassa risteilevät Israelin sotilas- ja yllääänikoneet, jotka joskus pommittavat, joskus ei, mutta aiheuttavat aina hermoja kiristävää melua Gazan yllä.

Ajanjaksona 30.3-12.6 Israel YK:n mukaan murhasi 135 ja haavoitti 14 605 gazalaista mielenosoittajaa, jotka vaativat YK:n lupaamaan paluuoikeuttaan kotiseuduilleen. Israel selittää, että he olivat Hamasin yllyttämiä terroristeja ja vaatii korvauksia mielenosoittajien lähettämien leijojen aiheuttamista maastopaloista. Entä Gazan

tuhojen korvaukset? Israel on jo pitkään itse terrorisoinut gazalaisia viemällä heiltä normaalin elämän edellytykset.

Arabikansojen ystävyyssseura (AKYS) kerää varoja ensiaputyötä tekevän ja perusterveydenhoitoa antavan Palestinian Medical Relief Societyn Gazan toimipisteelle. Huhtikuussa saimme Gazan yhteyshenkilöltämme Loreina Tarazilta viestin, jonka mukaan Gaza on romahduksen partaalla. Aliravitsemus on silmiinpistävää. Neljännesmiljoona ihmistä on ilman työtä ja 80 % asukkaista elää köyhyysrajan alapuolella. Humanitaarista apua tarvitaan.

YK ennusti vuosi sitten, että Gazan kaistale muuttuu asumiskelvottomaksi vuoteen 2020 mennessä, mikäli sen kahden miljoonan asukkaan oloja ei pikaisesti aleta kohentaa. YK:n mukaan saarto rikkoo asukkaiden ihmisoikeuksia monella tapaa ja pahentaa kurjistumista.

YK:n humanitaarisen avun ja kehitystoiminnan koordinaattori Robert Piper on todennut, että monet asuinkelvottomuuden kriteerit ovat Gazassa jo täyttyneet. Valtaosa väestöstä ei saa riittävästi juoma- ja käyttövetä: vesi on käyttökelvotonta Israelin tuhottua Gazan ainoan vedenpuhdistamon. Sähköä asukkaat saavat vain kaksi tun-

Ensiaputyötä Gazassa. AKYSin logo näkyy rahoittamassamme ensiapulaukussa.

tia päivässä.

Israelin terroristiset tavoitteet ovat helposti nähtävissä: koko Gazan kansan vähittäinen näivettäminen. Tätä meidän tulee kaikin voimin vastustaa. Ensi askeleena tulee vaatia Suomi ja EU lopettamaan asekauppa Israelin kanssa.

Ilona Junka. Arabikansojen ystävyyssseura puheenjohtaja

Gazalaisia voit tukea AKYSin Gaza-tukitilin kautta: FI14 8000 2710 0992 26, viite 3214, Keräyslupa Poliisihallitukselta POL 2015-8218

Ehdotus Odessan joukkomurhan muistopäivästä

Suomen Rauhanpuolustajien Lapin piirijärjestö ry. on kokouksessaan 16.5.2018 päättänyt tehdä aloitteen Suomen Rauhanpuolustajat ry:n edustajakokoukseen:

Odessan 2.5. verilöylyn muistopäivästä tulisi tehdä valtakunnallinen toimintapäivä muistutukseksi siitä, että rauhaa ei rakenneta vaikenemalla rikoksista, vaan analysoimalla tapahtumia oikeudenmukaisesti ja huomioiden kaikkien ihmisoikeuksia ja turvallisuudentarpeita, sekä pitämällä kaikkia vastuullisina teoistaan.

Niin kauan, kun EU ja sen jäsenvaltiot vaikenevat Ukrainan hallitukseen liittyvien

piirien rikoksista, todellista rauhaa ei voi saavuttaa. Ukrainan kansan kärsimyksille on saatava loppu. Rauhanpuolustajien on painostettava Suomen ulkopoliittista johtoa luopumaan syntipukkiasetelmista, jotka eivät johda mihinkään vaan sen sijaan toimimaan rauhan ja oikeuden puolesta kohtelemalla kaikkia osapuolia tasavertaisesti.

Kokouksen puolesta: Tuula Sykkö, puheenjohtaja Kerstin Tuomala, sihteeri

Entinen Latvian suurlähettiläs Suomessa Anna Zigure: Latvialaiset nuoret lähtevät, koska eivät osaa venäjää

Latvian kansallisuuspolitiikka on täysin epäonnistunut. Riiaassa työnantajat eivät palkkaa latvialaisia nuoria, jotka eivät osaa venäjää. He joutuvat etsimään töitä Euroopasta.

Latviassa on koko viime kevään osoitettu mieltä maaliskuussa hyväksyttyä koululakia vastaan, joka lopettaa venäjän kielisen opetuksen maassa vuoteen 2021/2022 mennessä. Vastarintaa johtaa entinen europarlamentaarikko Tatjana Zdanoka (67). Hän jätti keväällä tehtävänsä europarlamentissa ja perusti Latviassa oman puolueen Venäläisten liitto Latviassa (Russkii Sojuz Latvii). Miellenosoituksia on ollut ennen kaikkea venäjänkielisten alueella Daugavpilsissä sekä Riiaassa. Zdanoka tähtää uuden puolueen avulla parlamenttiin ensi syksyn eduskuntavaaleissa.

Kaksisataa vuotta venäjää

Zdanoka puolustaa venäjänkielisen vähemmistön oikeutta opiskella omalla kielellään. Latviassa on opetettu venäjäksi jo kahdensadan vuoden ajan, joten mistään uudesta vähemmistökielestä ei ole kysymys. Hänen liittolaisensa ja tukijansa, Latvian antifasistisen komitean puheenjohtaja Joseph Koren katsoo, että Latvian poliittinen eliitti kärjistää koko ajan valtaväestön ja etnisen venäläisvähemmistön suhteita. "Tilanne menee koko ajan vain huonommaksi. Poliittinen eliitti tekee tahallaan tällaisia koulu-uudistuksia, jotka kärjistävät kansallisuussuhteita", Koren arvelee. Zdanoka on kommunisti, joka edelleen luputtaa väriä. Hänen äänestäjänsä ovat vasemmistolaisia ja venäjänkielisiä. Zdanokalla on vahva kannatus Latviassa venäjänkielisten pa-

rissa. "Hänellä on hyvä mahdollisuus päästä parlamenttiin vaikuttamaan asioihin", Koren ennustaa.

Latvia surkastuu

Jurmalassa asuva pariskunta, suomalainen toimittaja Jukka Rislakki ja latvialainen kirjailija, entinen Latvian suurlähettiläs Suomessa, Anna Zigure ovat pettyneitä. Heidän mielestään Latviaa vaivaa korruptio ja näköalattomuus. Anna Zigure paljastaa myös yllättävän syyn siihen, miksi väki vähenee Latviassa.

"Latvialaiset nuoret eivät saa töitä, koska he eivät osaa venäjää. Riiaassa työnantajat haluavat, että kaupan myyjät, bensakauppiat ja palveluammateissa olevat työntekijät osaavat venäjää, koska puolet asiakkaita on venäjänkielisiä. Heille ei riitä huono venäjä vaan sitä täytyy osata kunnolla. Se vie latvialaisilta työpaikat ja he joutuvat lähtemään maasta etsimään töitä Euroopasta", Anna Zigure valittaa. Aviopari on latvialaisen nationalismin tukijalareita. He eivät edelleenkään suostu kyseenalaistamaan Latvian yhden kielen - politiikan mielekkyyttä.

Korruptio syvenee

Suomalainen toimittajaryhmä vieraili Latviassa ja Jurmalassa toukokuun lopulla, Jurmalassa syötiin lounasta yhdessä Jukka Rislakin ja Anna Ziguren kanssa. Rislakki syytti lounaan lomassa latvialaista mediaa hampaattomuudesta. Ruotsalainen Bonnier on myynyt Latvi-

Kuva: Leena Hietanen

Latvian antifasistisen komitean puheenjohtaja Joseph Koren syyttää Baltian maita ja Puolaa Naton saastuttamisesta rufosofobialla.

an suurimman lehden Dienan paikallisille rahoittajille. Toimittajat jättivät lehden ja perustivat oman IR-lehden. Rislakki kehuu lehden olevan ainoan vapaan median Latvias-

sa, joka puuttuu paikalliseen korruptioon ja Jurmalassa tapahtuvaan rahanpesuun.

Jurmala on kärsinyt rikkaiden venäläisten kadosta vuodesta 2015, kun Venäjä vei Uusi laine-laulukilpailun Jurmalasta Sotshiin. Syynä oli latvialaisen antama maahantulokielto kuuluisille venäläisille laulajille. Se on entisestään tiukentanut rahavirtoja Jurmalassa ja rikkonut paikan suosiota venäläisten silmissä.

Matkailumainosta ja nimeksi asiaa

Journalistiliiton matkan ohjelma Riiaassa toukokuun lopulla oli matkailutoimittajille sopiva. Riikka esiteltiin parhaana ajankohdantana hevostastanjoiden kukkiesä. Retki maalle Rundalen linnaan tarjoili Englannin kuninkaallisten häiden aikana tuulahduksen eliitin elostelua kimalluksen ja krumeluurin keskellä.

Sivussa kuultiin asiaakin. Kuurinmaan ruhtinaalle kuuluneen Rundalen linnan historia paljasti Venäjän vallankäytön monia muotoja. Kun Kuurinmaan ruhtinas joutui epäsuosioon, hänet siirrettiin Siperiaan hovin kanssa asumaan. Oltuaan 20 vuotta syrjässä ruhtinas kirjoitti armonanelukirjeen tsaa-

Helsingin Sanomien työmarkkinatoimittaja Juha Akkanen (vas.) aistii eliitin elostelemaa elämäntyyliä Rundalen linnassa.

rille, joka päästi ruhtinaan takaisin kotitalalleen Rundaleen. Ehtona oli,

että ruhtinas ei sekaannu politiikkaan. Samoja ohjeita annettiin silloin, kuin nyt Putinin armahtamalle Mihail Hodorkovskille. Vastaavasti maanpaossa Lontoossa elänyt Boris Beresovski aneli Putinilta armoa ja oikeutta palata Moskovaan ennen kuin hirtti itsensä.

Ohjelmassa oli alunperin Venäjän venäläisten toisinajattelijoiden tapaaminen Riiaassa. Tapaaminen jäi pois ohjelmasta ehkä allekirjoittaneen läsnäolosta johtuen. Se korvaantui retkellä Riian esikaupunkiin katsomaan vaikuttavaa toisen maailmansodan muistomerkkiä Salaspilsin, jossa murhattiin Riian geton juutalaiset.

Leena Hietanen

Joukko suomalaisia toimittajia vieraili Jurmalassa nauttien lounasta Jukka Rislakin ja Anna Ziguren kanssa toukokuun lopulla. Rislakki ja Zigure istuvat pöydän päässä.

Kuva: Leena Hietanen

Yksi vaikuttavimpia toisen maailmansodan muistomerkkejä juutalaisten tuhosta on latvialaisten taiteilijoiden tekemä Salaspilsin muistomerkki Riiaassa.

Kuva: Leena Hietanen

Maduro voitti presidentinvaalit

Tämä oli neljäs kerta parin vuoden sisällä, kun maata hallitseva Venezuelen yhdistynyt sosialistinen puolue (PSUV) voitti vaalit. Enemmistömaan kuvernööreistä, pormestareista ja perustuslakia säätävän kokouksen edustajista ovat 21. vuosisadan sosialismin kannattajia. Kansan enemmistö ja maan asevoimat ovat edelleen maan demokraattisesti valitun presidentin puolella. Kansa on väärässä vain kansainvälisten suuryhtiöiden mielestä. Presidenttivaltaisessa valtiossa kuten Yhdysvalloissa presidentille on suotu paljon perustuslaillista valtaa. Hän valitsee itse johtamansa hallituksen ja toimii myös maansa armeijan ylipäällikkönä.

Edellisissä presidentinvaaleissa, jotka järjestettiin muutama viikko presidentti Hugo Chávezin kuoleman jälkeen v. 2013, Nicolás Maduro löi oikeisto-opposition vastaehdokkaan Henrique Capriles Ra-

Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa 20.5.2018 järjestetyt presidentinvaalit päättyivät istuvan presidentin Nicolás Madurón ja bolivaarisen vallankumouksen voittoon. Presidentti Maduro sai yhteensä 5,8 miljoonaa ääntä. Hänen vastaehdokkaansa oikeisto-oppositiota edustava ja entinen chavista Henri Falcon sai tyytyä ainoastaan 1,8 miljoonaan ääneen. Äänestysprosentti vaaleissa oli oikeiston boikotista huolimatta 46,1 %.

donskin 1,5 %-yksiköllä. USA:n tukema oikeisto-oppositio purki tuoloin pettymystään mellakoimalla kaduilla. Väkivaltaisuuksissa kuoli yhdeksän ihmistä.

Kansainvälinen painostus

Presidentinvaalien lopputulokseen pyrittiin vaikuttamaan kansainvälisellä painostuksella. Argentiinan lisäksi kaikki Etelä- ja Keski-Amerikan tärkeimmät valtiot, joissa oikeisto on vallassa, tuomitsivat jo ennakkoon Venezuelan presidentinvaalit. USA ja Euroopan unioni seisoi- vat käsi kädessä vankasti bolivaarista Venezuelaa vastaan. USA aikoo lisätä pakotteitaan Venezuelaa koh-

taan, koska se ei ole koskaan hyväksynyt vasemmistohallituksia takapihallaan. Venezuelan vankin poliittinen ja taloudellinen tuki löytyvät yhä Kuubasta, Boliviasta, Kiinasta ja Venäjältä.

USA on tekopyhä suurvalta, joka on pyrkinyt vaihtamaan aktiivisesti Venezuelan presidenttiä ja joka on sotkeutunut kaikin mahdollisin keinoin maan sisäisiin asioihin. Sen nykyinen presidentti Donald Trump jatkaa edeltäjiään uskollisesti seuraten taloudellista sotaa Venezuelan bolivaarista tasavaltaa vastaan. USA voisi hoitaa omat vaalisotkunsu kuntoon, ennen kuin alkaa syyttää moisesta muita.

Kuva: Venezuelanalaysis

Venezuelan presidentinvaalien jälkeen kysytään, mitä tekee USA nyt?

Miksi Venezuelaa painostetaan ja panetellaan?

Venezuelan kriisissä v. 2013–2018 on ollut yksinkertaisesti kysymys taistelusta kansallisella tasolla yhteiskunnallisesta vallasta sekä kansainvälisellä tasolla maan luonnonvarojen hallinnasta ja vaarallisen, kapitalismin kyseenlaistavan yhteiskunnallisen vaihtoehdon eliminoinimisesta. Oikeisto-oppositio on yrittänyt kolme kertaa USA:n tukemana väkivaltaista vallankaappausa v. 2002, v. 2013 ja v. 2014. Tähän asti tilanne on pysynyt hallinnassa, koska kansan enemmistö ja maan armeija

ovat kenneet liittoutumaan yhteen puolustamaan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia. Vallankumous ei ole koskaan mikään kerta-tapahtuma vaan pitkäaikainen prosessi, jonka edetessä luokkataistelu jatkuu edelleen yhteiskunnassa.

Venezuelassa ei valitse nälänhätää

YLE:n Erkki Mikkosen mukaan maan terveydenhuolto olisi mukamas romahtamassa ja arviolta jopa 90 % maan väestöstä eläisi köyhyydessä. En tiedä, mistä toimittaja Mikkonen lohkaisee tällaisia lukuja.

YK:n sitoutumattoman asiantuntijan professori Alfred de Zayasin mukaan Venezuelan bolivaarinen vallankumous kehitti 10 ensimmäisen vuotensa aikana melko hyvän toimintamallin, joka oli osittain öljyn korkean hintatason ansiota.

Jatkuu sivulla 19

Verenpunainen Varkaus - 100 vuotta luokkasodasta (2)

”Moni tuntee Pohjois-Savossa sijaitsevan Varkauden kaupungin ensisijaisesti Stora Enson paperitehtaista. Toisille Varkaus on vain hauskapaikannimi jossain päin Suomea. Minulle Varkaus ja sen ympäristö puolestaan kuvaa kotikaupunkia, paikkaa missä suurin osa perheestäni asuu edelleen, kaupunkia, jonka menneisyys kiehtoo enemmän nyt aikuisena, kuin yläasteen historian tunneilla 20 vuotta sitten. Ennen kaikkea se kuvaa synnyinseutua, joka on jättänyt leimansa myös nykyiseen maailmankuvaani.” Näin kuvasi kotikaupunkiaan Cilla Heiskanen kirjoituksensa ”Verenpunainen Varkaus-100 vuotta luokkasodasta” ensimmäisessä osassa. Siinä hän kertoi kaupungin työläistäustasta ja ajautumisesta luokkasodan partaalle. Tässä jälkimmäisessä osassa hän kertoo luokkasodan tapahtumista ja Varkauden työkansan sodan jälkeisistä kohtaloista.

Varkaudesta tulee punasaareke

Vallankumous ja sitä myötä luokkasodan syttyminen virallisesti tammi-kuun lopussa 1918 käynnisti veriset taistelut Suomessa. Valkoiset valtasivat Etelä-Suomea lukuun ottamatta suuren osa maata, mutta pieniä punasaarekkeita jäi kuitenkin kartalle. Niistä yksi oli Varkaus, jonne keskitettiin koko seutukunnan punaisten ylin johto. Punapäällikkö Aution rinnalla Varkaudessa seudun kaarteja johti työmies Aleksander Pietikäinen. Punakaartilaisia oli yli 1 000, mutta aseita oli heikonlaisesti. Kiväärejä oli reilu sata, konekiväärejä ei lainkaan. Varkautelaisten ainoa tykistöase oli Lehtoniemen konepajalla 25-vuotiaan sorvari Otto Vileniuksen valmistama pieni tykki, jonka osat oli otettu höyrylaiva Ainamosta. ”Kuolemanpataljoonaksi” kutsuttu 300:n miehen joukko hoiti taistelun ja vartiointin. Valkoisten pelättiin hyökkäävän Lehtoniemen suunnalta, joten Lehtoniemen pysäkki linnoitettiin sekä alueen kautta kulkenut junarata Pieksämäen puolelta rataosuudelta miinoitettiin. Silmukka punaisten ympärillä kiristyi, valkoiset valloittivat reunuskuntia,

ja niistä pakeni punaisia Varkauteen. Lopulta noin 80 kilometrin päässä sijainnut punainen Kuopioikin oli joutunut antautumaan.

19. helmikuuta alkoi varsinainen Varkauden piiritys. Valkoisten joukot olivat katkaisseet maantiet ja hyökkäysmiehistö oli keskitetty Varkauden naapurikuntaan Pieksämäelle sekä näiden väliselle Huutokosken asemalle. Pieksämäeltä aseistettu suojeluskunta saapui Varkauden edustalle panssarijunalla. Myös vallatun Kuopion suunnasta lähestyttiin samanaikaisesti. Varkauden punakaarti valmistautui epätoivoisesti puolustamaan kauppalaa sitä uhkaavilta valkoisilta. Helmi-kuun 20. päivänä valkoiset rynnivät Varkauteen eri suunnista. Heillä oli yli 1 000:n miehen joukot sekä tykkeineen ja konekivääreineen ylivoimainen asevalikoima punaisiin nähden. Varkautta puolustamassa olleet punaiset saarrettiin Lehtoniemessä, Taulumäellä ja Taipaleen kanavalla. Osumia valkoisten tykkituloesta sai myös työväentalo.

Saman päivän iltana punakaartilaiset vetäytyivät tehtaalle, joka tässä vaiheessa oli heidän ainoa hallussaan ollut alue. Am-

muksia ei enää ollut, miehet yrittivät rakentaa niitä itse lisää tehtaan suojissa. Valkoisten joukot sytyttivät Varkauden sahan tuleen, ja tulen loimussa heidän oli hyvä edetä syvemmälle tehdasalueelle, missä punaiset olivat saarroksissa. Helmi-kuun 21. päivän iltana kello 22 aikoihin massatehtaan tornissa motissa olleet kaartilaiset joutuivat viimein antautumaan valkoisen hirmuvalan alla.

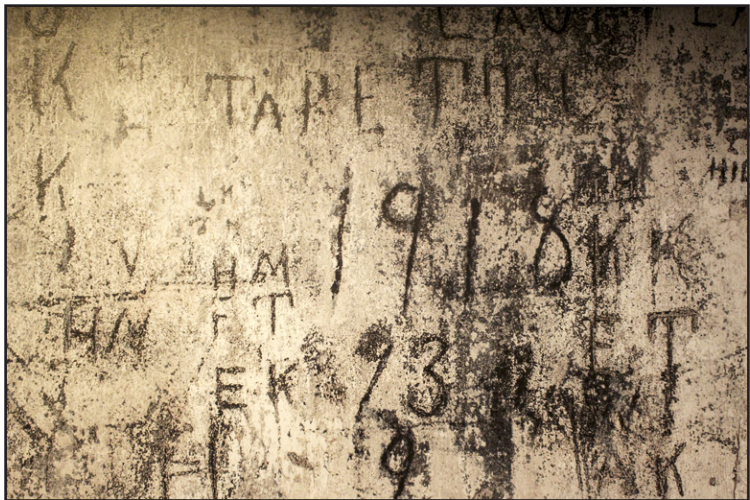
Verenvuodatus alkaa

Itse sotatoimissa kuolonuhreja kaatui niukasti; punaisia 20 ja valkoisia 12. Julmuudet tapahtuivat vasta jälkikäteen, kun antautumisesta huolimatta valkoisten ”kostotoimet” alkoivat välittömästi taistelun päätyttyä. Tärkeimmät punajohtajat ja työväenliikkeen edustajat ammuttiin samoin tein tehtaan pihalle, osa vietiin teloitettavaksi Huruslahden jälle. Massatornista antautuneet punaiset vangittiin ja vietiin Varkauden kirkkoon ja Taulumäen työväentalolle odottamaan tuomiotaan. Ruukilla aiemmin kovistellut poliisipäällikkö Anttila auttoi valkoisten joukkoja tunnistamaan tehtaan punaisia työläisiä.

Kuulustelut aloitettiin 22. helmikuuta ja niihin joutui yli 1200 varkautelaista. Näistä useita satoja ammuttiin kuulustelupäivän ja huhtikuun lopun välisenä aikana. Kymmeniä punaisia ammuttiin heti kuulusteluiden jälkeen ilman kenttätuomioistuimen päätöstä. Mieli- valtaiset teloitukset saivat nimen ”Huruslahden arpajaiset”. Kolmasosa vangituista lähetettiin vankileireille, missä osa nääntyi nälkään ja sairauksiin tai kuoli valkoisten kovaotteisessa käsittelyssä. Kaikkiaan Varkaudessa teloitettiin työväenliikkeen perimätiedon mukaan 400-450 punaista, mikä tekee uhrimäärästä väkilukuun suhteutettuna koko Suomen korkeimman, sillä asukkaita Varkauden Ruukilla oli noihin aikoihin vain nelisentuhatta, Varkauden seudulla noin 10 000. Jälkikäteen kirjoitetussa historiassa uhrimäärää on usein vähätelty huomattavasti; nimeltä tunnettuja uhreja on mainittu olleen vain noin 200.

Sodanjälkeinen aika

Teloitusten päätyttyä suurin punaisten joukkohaudoista sijoitettiin taroituksella syrjään kauppalan keskustasta. Hauta sai muistokiven tovereiden toimesta vuonna 1922,

”Tapettu”. Punaisten muistiinpanoja ruukin massatornin seinässä.

Sisällissota oli sittenkin luokkasota!

Suomen Työväenpuolue perustettiin 1899. Nimi muutettiin 1903 Forssan puoluekokouksessa Suomen Sosialidemokraattiseksi Puolueeksi. Suomessa Venäjän suurruhtinaskunnassa pidettiin eduskuntavaalit 1916 vain 17 vuotta perustamisensa jälkeen.

Noissa punaisen viivan vaaleissa oli vain yksi työväenpuolue, sosialidemokraatit. Se sai murskavoiton, peräti 103 kansanedustajaa. Vaalivoitto oli huikea saavutus, jonka seurauksena myös senaattiin saatiin työvänen enemmistö. Tämä eduskunta oli ensimmäinen työvänen enemmistöinen eduskunta, sillä se oli todellinen yhtenäinen enemmistö, kun työväenpuolueita oli vain yksi.

Vaalivoittonsa turvin se hyväksyi kesällä 1917 valtalin, jossa se julisti eduskunnan Suomen korkeimmaksi vallanhaltijaksi. Asiallisesti se tarkoitti maan julistautumista itsenäiseksi. Siitä porvareille tuli hirvittävä hätä. Siksi he menivät juoksujalkaa lakki kourassa Pietariin anomaan Venäjän väliaikaiselta hallitukselta, että se hajottaisi työvänen enemmistöisen eduskunnan. Venäjän väliaikainen hallitus komensi kasakat asialle ja eduskunta murskattiin, jauhettiin maan tasalle. Se oli vallankaappaus, kun sosialistikan-sanedustajat häädettiin eduskunnasta väkivalloin.

Tätä porvarien vallankaappauksista ei ole noteerattu selkeästi poliittista valtataistelua kiristävänä tekijänä. Venäjän väliaikainen hallitus mää-

räsi, että uudet vaalit on järjestettävä lokakuussa. Pelon ilmapiirissä syntyi eduskunta, joka jäi lyhytikäiseksi. Sen viimeinen istunto pidettiin 25.1.1918. Osa porvareitten kansanedustajista poistui Helsingistä. Josta seurasi, että väkivalloin hajotetun eduskunnan (sosialisti) enemmistö julistautui Suomen Kansanvaltuuskunnaksi.

Maan kahtiajako syntyi siis jo kesällä 1917, kun eduskunnan ja senaatin vähemmistössä ollut porvaristo sai hajotettua eduskunnan ulkopuolisten toimesta. Kun porvarivähemmistö ei hyväksynyt sosialistien enemmistöä, seurauksena oli umpikuja, josta tsaarin kenraalin ja Saksassa koulutettujen jääkäreiden toimesta seurasi porvarien ja sosialistien välinen luokkasota.

Kai Kontturi
kaikontturi.blogspot.com/

Punaiset julistamassa työväenluokan asiaa ”Vihan värit” -näyttelyssä.

mutta muistomerkki sai olla rauhasa vain neljä päivää, kunnes se revittiin irti ja heitettiin järvenpohjaan. Uusi merkki saatiin paikalle vasta vuonna 1945. Valkoiset lahtarit selvisivät ilman tuomiota, vaikka nykytutkimuksen mukaan he syöllistyivät sotarikoksiin teloitettaessaan aseetomia siviilejä. Osasyynä tuomiotta jättämiseen lieene se, että valkoiset halusivat pian unohtaa sodan raakuudet ja saada oikeutusta omille teoilleen. Toisekseen Suomi ei uuteena itsenäisenä valtiona ollut niihin aikoihin vielä ratifioinut esimerkiksi Haagin yleissopimuksia, joissa määriteltiin sodankäynnin luonnetta.

Kuten muuallakin Suomessa, myös Varkaudessa punaiset aatteet ja työväen yhdistystoiminta oli kiellettyä sodanjälkeisenä aikana. Työväentalo takavarikoitiin ja suojeluskunta piti Varkautta otteessaan. Liennytystä kahtia jakautuneen väestön keskuuteen toi 1920-luvulla ruukinsaarnaajaksi saapunut Kustaa Sarsa. Todellista anteeksiantoa ei silti syntynyt, vaan Varkaus tyytyi hiljaa vaikenemaan kohtalostaan. Katkeruus ja viha siirtyi vaietuna perintönä sukupolvilta toiselle, ja jossain vaiheessa Varkaudessa esimerkiksi oli alueita, joille työläisperheiden lapsilla ei ollut mitään asiaa. Huomionarvoista on se, että vasemiston kannatus Varkaudessa säilyi teloitettujen punaisten määrästä ja suojeluskunnan kiristysotteesta huolimatta. Kaupungin suosituin puolue tähän päivään asti on ollut SDP ja Varkaus mielletään yleisesti työläisten kaupungiksi, vaikka tehtaiden merkitys työnantajana onkin sitemmin hiipunut, ja vaikka SDP:n nykylinjasta voidaan olla montaa eri mieltä.

Muistojemme Varkaus

Muutin itse Varkaudesta Pieksämäelle opiskelun vuoksi vuonna 2002, mutta sydämessä kannan ikuisesti Varkauden leimaa ja muistoa kotikaupungin julmuuksista. Historian

Näyttely oli koskettava ja pysäyttävä. Vaikka nykyään olot ovatkin kiristymään päin, on vaikea kuvitella millaista tuskaa ja kärsimystä menneen ajan ihmiset joutuivat kokemaan.

tapahtumista johtuen Varkauden ja Pieksämäen välillä on edelleen kitkaa, ja puheissa esiintyy toisinaan molemminpuolista halveksuntaa. Käyn suht usein Varkaudessa ja toisinaan minulla on ollut tapana mennä kuljeskelemaan vanhoille seuduille. Joskus olen kierrellyt lapsuuteni maisemissa tehdasalueen liepeillä, ja monesti olen käynyt siskoni kanssa kuvailemassa Lehtoniemen hylätyllä työväentalolla. Olen surullinen, ettei mikään tahon Varkaudessa ole halunnut suojella tuota yli satavuotiasta talovanhusta, vaan sen on annettu rapistua ja lahota hiljalleen. Rakennuksen purkamisesta ollaan monesti kiistelty oikeudessa. Nykyään talo on sortumavaarassa eikä sinne enää kannata mennä muistelemaan menneitä.

Osallistuin 18. helmikuuta Varkauden museolla Varkaus 18 -muistoviikon ohjelmaan, missä avattiin Vihan värit -näyttely. Näyttelyn avajaispuheissa korostettiin rauhaan suuntautuvaa asennetta ja kehoitettiin unohtamaan vastakkainasettelu. Avajaisten alussa kuitenkin esitettiin menneen ajan kuvaelma, jossa punakaartilaiset ja suojeluskuntalaiset julistivat omat näkemyksensä silloin vallinneesta yhteiskunnan tilasta. Tunnelma oli aidon jännittynyt, kun avajaisvieraat pääsivät hetkeksi kokemaan sadan vuoden takaisen ilmapiirin kireyden. Vieraiden kasvoilta oli aistittavissa ahdistusta, jopa pelkoa, ja myönnän itsekkin tunteneeni adrenaliinipuuskan ja vihan häivähdyksen suojeluskuntalaista esittävän miehen huutaessa solvauksiaan ja ryssitellessään venäläisiä.

Myöhemmin Taulumäen torilla oli puheita ja musiikkiesityksiä, jonka jälkeen kuljimme lyhtysaattueessa Huruslahden rantaan. Rannassa odotti Varkauden nuorten pajan tekemä tulitaideteos. Polttaviin liekkeihin kadonneet numerot 1 ja 8 sekä niiden väliin sijoitettu rauhanmerkki niinikään viittasivat siihen, että nykysukupolven tulisi unohtaa sodan kauheet ja pyrkiä rauhaan. Ajatuksena se toki onkin ylevä ja teoriassa tavoiteltava, mutta nykyisen yhteiskunnan tila ei valitettavasti sysää ihmisiä, varsinkaan työläisiä siihen suuntaan. On vaikea pyrkiä rauhaan ja soppuun, kun hallitus, valtiovalta ja työnantajapuoli riistää edelleen kansalaisia ja yrittäjä heikentää työolojamme ja elintasoamme. Aikalaiset 1900-luvun alkupuolella saavuttivat ja uhrasivat paljon taistellessaan meidän työnteijöiden etujen puolesta. Turhaan on verta ja kyyneleitä vuodatettu, jos nyt luovutamme ja annamme porvariston riistää nuo edut meiltä.

Cilla Heiskanen

Venäjän uusi vanha hallitus

Ministereitä tuli ja meni

Ja todellakin, keväällä 2018 hallituksen kokoonpano uudistui melkein puoliksi - nykyisestä 32 ministeristä ja varapääministeristä 14 on uusia, vaikka monet näistäkin olivat osallistuneet joidenkin aiempien hallitusten toimintaan. Hallituksesta poisjäämiseen tai poistamiseen johtaneet syyt ovat erilaisia. Esimerkiksi varapääministeri Prihodko, jota nimitettiin jopa Venäjän ulkopoliittikan harmaaksi eminenssiksi, joutui Nastja Rybka-nimisen kevytmielisen neitosen seksuaaliseksi uhriksi. Tätä eräs toimittaja nimitti osuvasti ”ilman suomuja uivaksi” (rybka tarkoittaa nimittäin venäjäksi kalaa).

Eräät poistettiin hallituksen kokoonpanosta todellisen tai keksityn työhön kykenemättömyyden johdosta. Varapääministeri Rogozinin kohdalla se oli oikeudenmukaista - hän oli ollut puolustusteollisuuden todellakin kykenemätön johtaja. Mutta sitä vastoin entinen poikkeustilaministeri joutui ilmeisesti vastuuseen ja poistetuksi edeltäjänsä työn laiminlyönneistä sekä kykenemättömyydestä mainostaa itseään.

Erotettujen perusosasta tuli kuitenkin tapahtumien uhreja - ei mistään henkilökohtaisesta, vaan ainoastaan virkatoimiin liittyvän kaupankäynnin seurauksena. Oli vain tasapainotettava eri vaikutusvaltaisten piirien edut ja tunnetusti kaikille ei ”piparkakkuja” riittänyt. Hallituksesta erotetut eivät useinkaan joutuneet kärsimään, vaan saivat lohdutuspalkintoina johtovirkoja, vaikkakaan ei nyt aivan korkeimmasta päästä. Edellä mainittu Prihodko jopa säilytti vaikutusvaltansa, kun varapääministerin virasta hänet siirrettiin hallituskoneiston ensimmäiseksi varajohtajaksi. Mutta järkyttävin oli Rogozinin esimerkkitapaus - toimittajakoulutuksen saanut ja puolustusosalalla epäonnistunut mies nimitettiin Roskosmosin eli Venäjän Avaruushallinnon johtajaksi. Aivan kuin sadussa - rangaistukseksi hauki heitettiin jokeen.

Hallitsevan eliitin valta

Hallituksen muodostamisessa pääkysymyksenä oli hallitsevan eliitin vallan säilyttäminen ja jos hallinnon tehokkuus näyttelikin siinä jotain osaa, niin se oli hyvin vähäistä. Ja jotta eliitti ei olisi riitautunut keskenään, niin jokaiselle ryhmittymälle oli järjestettävä jokin toimeentulolähde. Useat analyytikot kirjoittavat seikkaperäisesti, mihin kirjomaan kukin ministeri kuului, mutta en tule menettelemään tällä tavoin. Luu-

Hiljattain julkistettiin Venäjän hallituksen uusi kokoonpano, jolla tullaan johtamaan maata tästä eteenpäin. Itse asiassa johtaminen on tässä liian voimakas ilmaisu, koska hallitus ei ole mikään itsenäinen elin, vaan itse asiassa vain osa presidentin hallintoa. Aikoinaan presidentti Putin puhui siitä, että ministerinvaihdokset eivät itse asiassa muuta mitään, tarkoittaen tällä ilmeisestikin sitä, että vain hän yksin johtaa politiikkaa. Tässä mielessä mikään ei ole muuttunut. Kuitenkin ministerin persoonallisuus näyttelee huomattavaa osaa, minkä asian myös Putin on viime aikoina tunnustanut.

len, että riittää sen asian ymmärtäminen, että mikään ei muutu nykyisen hallituksen politiikassa. Mitä on minkäkin nimityksen takana, ei ole enää niin tärkeää. Yhteenlaskettavien osien paikan vaihtaminen ei muuta loppusummaa.

Pääministerin rooli

Viime kuukausina minulta on jatkuvasti tivattu, pysykö Medvedev pääministerinä. Olen aina vastannut, että todennäköisimmin pysyy. Niin myös tuli käymään. Miksi? Siksi että pääministeri Medvedevin päätehtävä on toimia ukkosenjohtattimena, joka ottaa vastuun epäonnistumisista taloudessa ja sosiaalialalla (vaikka itse asiassa hänen roolinsa sosiaalipoliittikan määrittelemisessä on melko olematon).

Medvedev on kuitenkin hoitanut tehtävänsä mallikkaasti. Näin ollen hänet poistetaan tästä tehtävästä vasta sitten, kun Putin on sitä mieltä, että tilanne on muuttunut lohduttomaksi. Näin ei ole kuitenkaan vielä käynyt. Medvedev pysyy edelleen pääministerinä.

Talous ja tulot

Toistan vielä kerran, että hallituksen toiminta ei ole talouden kasvun ja ihmisten hyvinvoinnin parantamisessa näytellyt eikä tule näyttelemään merkittävää osaa.

Tosiasiat puhuvat puolestaan. En lähde erittelemään yksityiskoh- tia. Mainitsen vain pari asiaa. Ensimmäinen on bruttokansantuote (BKT), joka hallituksen talousasian- tuntijoiden arvioiden mukaan on viimeisten kymmenen vuoden aika- na kasvanut vain muutaman prosenttiyksikön verran. Eli sanalla sanoen virallisesti maan talous polkee paikallaan, kun samaan aikaan maailmantalous on kasvanut koko ajan. Tämä on tilanne virallisten tietojen mukaan, mutta riippumattomien talousasiantuntijoiden mukaan Venäjän taloudessa on tapahtunut ja tapahtuu edelleenkin huomattavaa pudotusta.

Toisena tekijänä ovat väestön

realitulot eli tulot, joissa huomioidaan myös inflaation vaikutus. Jopa virallistenkin tietojen mukaan viimeisten neljän vuoden aikana reaalitytulot ovat laskeneet 12 %. Esimerkiksi professori Deljaginin laskelmien mukaan, joista monet asiantuntijat ovat samaa mieltä, väestön enemmistön reaalitytulot ovat tänä aikana laskeneet jopa 40%! Itse asiassa se tarkoittaa tosiasiallista sosiaalista katastrofia.

Mutta toisaalta muuten ei olisi voinutkaan tapahtua. Siinäkin tapauksessa, että jätetään huomioimatta nykyisen talousmallin tehotomuus ja valtion tehotomuus kokonaisuudessaan. Jos jätetään syrjään tästä juontuva yleinen varastelu, niin valtavaa osaa näissä kaikissa vastoinikäymisissä näyttelee hallinnon järjestyttävä ammattitaidottomuus. Sekin juontaa juurensa nykyisestä talousmallista.

Ammattitaidottomuutta ministeristössä

Itse Venäjän hallituksen kokoonpano on hyvänä esimerkkinä tästä ammattitaidottomuudesta. Jos taas tarkastellaan pääministerin aatotevereita, niin välillä tekisi mieli jopa itkeä. Hallituksen useilla jäsenillä ei ole alaansa edellyttämää koulutusta eikä työkokemusta aloilta, joita he johtavat. Asiasta voidaan puhua pitkäänkin, mutta tästä syystä esitän vain muutaman esimerkin.

Ensimmäisenä mieleen tulevana asiana on entisen urheiluministerin Mutkon nimitys rakentamisesta vastaavaksi varapääministeriksi. Poikkeuksena useista muista tarkkailijoista en lähde väittämään, että edellisessä virassaan hän olisi tuhonnut kaiken. Mielestäni hän onnistui nimenomaan loistavasti hänelle uskotun tehtävän täyttämisessä - saada urheilumitaleita mahdollisimman paljon ja hinnalla millä hyvänsä. Siitä huolimatta hänen tekemänsä työ ei liittynyt millään tavoin hänen alansa kehittämiseen, se oli enemmän hyvin suppean työnte- kijäkunnan johtamista. Ja tietenkään rakentamisen kanssa Mutkolla ei ole ollut koskaan mitään tekemistä.

Yksi uusista ministereistä - poikkeustilaministeri Zinitshev - toimi pitkään Putinin henkivartijana. Mutta minkäänlaista johtotyön

ta vasten tahtoaan lomailmassa. Tämä sama terroristivaltio jakaa maailmalle neuvoja ihmisoikeuksista, vaikka omienkin kansalaisten ihmisoikeudet ovat retuperällä.

Olen koko ikäni ihmetellyt eräitten suomalaisten sielujen syvyyksiä, tarkoitan niitä, joitten mielestä Yhdysvallat on demokratia. Ei demokraattisessa maassa jaeta kuolemantuomioita, eikä poliisi ammu mustaa miestä vain varmuuden vuoksi.

**Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta.**

Kuva: Heikki Männikkö

Välttämättä mikään talouden alamäki ei tänään Venäjällä päällepäin näy. Kaupungeissa näkyy paljon korjausrakentamista, esimerkiksi Viipurissa. Tässä kuva Punaisen Lähteen torilta, josta näkyy kolme isoa taloa ”hupun alla”.

kokemusta hänellä ei ole, paitsi kah- ta kuukautta pienen Kaliningradin läänin maaherrana (missä virassa huhujen mukaan ei kyennyt lunas- tamaan hänelle osoitettua luotta- musta) sekä puolitoista vuotta Liit- tovaltion Turvallisuuspalvelun FSB:n varajohtajan hyvin erikoisessa viras- sa. Zinitshevilla ei ole koskaan ollut mitään tekemistä poikkeustilantei- den eikä myöskään sotilasyksiköi- den johtamisen kanssa.

Patrushevin pojan tapaus

Mutta kaikkein räikeimpänä esi- merkkinä on FSB:n entisen johta- jan Patrushevin pojan nimittämi- nen maatalousministeriksi. Pojal- la ei ole lainkaan maatalouskoulu- tusta. Hän on kuitenkin valmistunut Valtionhallinnon yliopistosta. Se an- taa suhteellisen hyvän taloudellisen koulutuksen, mikä ei ole kovinkaan irrallaan reaalielämästä. Tulevan toi- menkuvansa kanssa Patrushev-ju- niorilla on ollut jossain määrin te- kemistä hänen toimiessaan muu- taman vuoden Venäjän Maatalous- pankin johtajana. Tämä kokemus oli kuitenkin kielteinen, koska pankille aiheutui useiden miljardien tappiot. Ryhmäedut voittivat tässä taas ker- ran valtion edut.

Tulkintoja ”pysähtyneisyy- den” ajanjaksosta

Eräät toimittajat ilkkuivat tämän ni- mityksen johdosta nimittämällä sitä aivan oikein uudenlaiseksi aateluu- deksi. Samalla sitä verrattiin epäoi- keudenmukaisesti Brezhnevin hal- lintoon. Silloinhan oli kuulemma py- sähtyneisyyden kausi ja nyt se tois- tuisi uudelleen jossain mielessä.

Brezhnevin aikakautta, jolla oli omat ongelmansa, voidaan kui- tenkin nimittää pysähtyneisyydeksi ainoastaan Neuvostoliiton mitta- puun mukaan. Maa jatkoi silloinkin kehitystään vauhdilla, mikä taas on lähes mahdotonta nyky-Venäjällä. Ja vallan siirtämisestä perintönä ei siihen aikaan voitu puhua lainkaan. Tietenkin, samoin kuin muuallakin maailmassa, ”eliitin” lapset saivat joskus ansaitsemattomia mahdol- lisuuksia edetä urallaan. Mutta ko- konaisuudessaan Neuvostoliitossa toimi uralla etenemisessä objekti- vinen järjestelmä. Sitä varten tarvitiin alakohtaista koulutusta ja koke- musta eri tehtävistä. Tuolloin siirty- mistä alalta toiselle ei suositettu, vaan siihenkin tarvittiin ammatillista ko- kemusta.

Jos puhutaan konkreettises- ti, niin Patrushev-juniorin vertaa- minen Brezhnev-junioriin on täy- sin epäkorrektia. Ennen kaikkea ta- paus Brezhnevin pojan nimittämi- sestä varaulkomaankauppa- minis- teriksi oli yksittäinen tapaus. Mut-

ta, miksi ei luetella muita tapauksia? Nimenomaan siksi, ettei niitä juu- ri ollut. Neuvostoliiton aikoina joh- tohenkilöiden lapset eivät saaneet yleisesti virkoja, joita voitaisiin ver- rata Brezhnev-juniorin virkaan. Ny- kyään sellaisia tapauksia on vaikka kuinka paljon. Toisaalta ulkomaan- kaupan veteraanit pitivät Brezhnev- junioria ammattimaisena johtaja- na, joka hoiti tehtävänsä. Ja joka ta- pauksessa Juri Brezhnev oli alansa asiantuntija toimiessaan ulkomaan- kaupan tehtävissä lähes koko elä- mänsä ajan.

Nykymenolle vertauskohta 100 vuoden takaa

Toistan vielä kerran, että nykyisten nimitysten rinnastaminen Brezhne- vin aikaan on hyvin asiatonta. Jos kyseisiä nimityksiä pitäisi ehdot- tomasti verrata johonkin aikakau- teen, niin silloin tulisi kyseeseen eh- kä vuosi 1916, jolloin hallitukseen nimitettiin mistään välttämättä täy- sin ammattitaidottomia henkilöitä.

Tämäkään väite ei ole täysin aukoton, vaikka sama meno olikin silloin havaittavissa. Myöskään vuo- den 1917 toistumisen ”uhkaa” ei ole nyt lähiaikoina odotettavissa. Mut- ta väestö pelkää kuitenkin politiikan jatkumista Medvedevin eläkeläisille osoittaman kuuluisan lauseen hen- gessä - rahaa ei ole, mutta yrittä- kää kestää. Nykyisen strategian ja toimijoiden oloissa mitään merkit- täviä tuloksia ei ole odotettavissa. Siitä syystä entisen talousministeri Kudrinin sanoihin siitä, että nykyi- nen hallitus muistuttaa muka hyp- pyysä keskittyvää tiikeriä, voidaan yhtyä vain siltä osin, että tämä tiike- ri hyppää aikanaan pallilta toiselle ja sitten takaisin.

Kysymys eläkeiän korotta- misesta

Kaikesta huolimatta jotain uudistuk- sia tullaan toteuttamaan, mutta ne toteutetaan aivan toiseen, jo kauan sitten ilmoitettuun suuntaan. Med- vedev on sanonut, että hallituksen eräänä ensimmäisistä tehtävistä tu- lee olemaan eläkeikärajan kohotta- minen.

Jopa hallituksenkin piiristä on kuulunut joitain tervejärkisiä ääniä, jotka vakuuttavat, että tämä kansanvastainen toimenpide ei tuo- ta mitään lisätuloja valtion budjet- tiin. Näyttää kuitenkin siltä, että elä- keikärajaa tullaan nostamaan. Siinä tapauksessa Putinia äänestäneet henkilöt tulevat saamaan juuri sen, mitä voitiin jo odottaakin.

**Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri
3.6.2018**

Johdonmukaisuutta maailman tapahtumiin kantaa ottaessa

Krimin niemimaata pidetään edelleen julkisuudessa. Krimin histo- riaa tunnetaan vähän tai ei ollenkaan. Nikita Sergejevits lahjoitti -50 luvulla Krimin Ukrainalle, tosin ei olisi lahjoittanut jos olisi tie- tänyt Neuvostoliiton romahtavan. Ei Krimiä miehitetty vaan se pa- lasi Äiti Venäjän syliin ja siellä pysyy.

Krimistä johtuvia pakotteita länsi voi jatkaa vaikka ikuisesti, mutta se ei muuta tapahtunutta. Kaikki na- tokiimaiset yrittivät haukata liian suuren palan. Sevastopoliista ei tule koskaan naton sotasatamaa.

Kun noita pakotteita ja boikotteja laaditaan, niin pitäisi olla edes jonkin verran uskotta- vuutta toiminnassa. Natomaa Turk- ki on vuodesta 1974 miehittänyt

Kyproksen pohjoisosaa. Israel mie- hittää palestiinalaisten alueita vedo- ten joihinkin kansantaruihin. Aivan yhtä absurdi toimi olisi Suomen aluevaatimus Volgan mutkasta toi- seen satukirjaan eli Kalevalaan vedoten.

Yhdysvallat miehittää osaa Kuubasta. Guantánamossa on omi- tuinen lomakeidas, siellä ihmisiä pidetään yli kymmenenkin vuot-

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Mikä on vasemmiston vaihtoehto?

Pelkillä asioiden vastustamisella voidaan lietsoa kiukkua ja kerätä kansaa yhteen. Ilman positiivista ohjelmaa tuollainen kansanjoukkojen kokoaminen ei palvele mitään muuta päämäärää kuin vallanpitäjien vaihtoa. Onko tämä riittävän hyvä päämäärä? Viimeisimmistä yhdeksästä Kansan Äänestä (nettiversio) kuusi eli 6/9 eli kaksi kolmasosaa on otsikoitu SOTE-uudistuksen vastustamisella. Eli on selvääkin selvempää, mitä vastustetaan. Samalla on selvää, että on annettu vastustajan päättää agendasta, eli siitä mistä puhutaan.

Mutta mitä puolustetaan? Millaista yhteiskuntaa halutaan? Tämä ei ole ollenkaan selvää ja tästä pitää puhua, mikäli halutaan muutosta aikaiseksi. Halutaanko sellaista yhteiskuntaa, jossa tavallisen kansan ei tarvitse vaivautua osallistumaan päätöstentekoon, vaan jossa vallanpitäjinä on jokin vähemmistö, joka tekee päätökset kansan puolesta? Tällainen yhteiskunta meillä jo on! Kansan enemmistölle ongelmana näyttää olevan se, että vaaleissa valitut edustajat eivät päättäneet kansan enemmistön edun mukaisesti.

On selitettävä kansalle, miksi vaaleissa valitut edustajat eivät päättäneet kansan edun mukaisesti kapitalistisessa yhteiskunnassa. Ja on selitettävä, miksi sosialistisessa yhteiskunnassa valitut edustajat päättävät kansan edun mukaisesti. Elämme kapitalistisessa yhteiskunnassa eli rahanvaltaisessa yhteiskunnassa – pääoman diktatuurissa. Valankumouksen jälkeen tulemme elämään työväenluokan diktatuurissa sukupolvien ajan. Tuona aikana tavallinen kansa koulutetaan omak-

sumaan kollektivistinen ajatusmalli. Tuo ajatusmalli tarkoittaa sitä, että yksilö voi saada tarvitsemansa asiat vain yhteisön kautta.

Tuo ajatusmalli ei ole ollenkaan vaikea ymmärtää. Nykyäänkin yksilö saa tosiasiaassa tarvitsemansa asiat vain yhteisön kautta. Nykyään se kuitenkin hämärretään ”lottovoittajamentaliteetin” alle. Ihmisille uskotellaan, että kunhan vain heillä on riittävästi rahaa, he tulevat toimeen omillaan. Taustana on idea, että kaupassa on kaikkia tuotteita rahalla ostettavissa aivan riippumatta mistään muusta, ja tämän takia ainoa asia, josta tarvitsee huolehtia, on rahan riittävyys. Rahalla saa töpselistä tulemaan sähköä, kaupan tiskiltä tulemaan ruokaa jne. Uhraamatta ajatustakaan sille, mistä se sähkö tulee töpseliin tai ruoka kaupan tiskille. Rahan voimalla voidaan jopa hankkia uusi maapallo vanhan saastuneen tilalle. Se maksaa niin ja niin monta dollaria. Tuollainen lottovoittajamentaliteetti on Uuno Turhapuron tasoista yhteiskunta-analyysia, jota meil-

le tarjoillaan päivittäin valtamedian ja valittujen poliitikkojen taholta. Jo aiemmin mainitun valossa on selvää, että tuollainen on typerää ja paikkaansa pitämätöntä.

Mutta mikä on vasemmiston konkreettinen vaihtoehto? Valta kumpuaa taloudellisesta vallasta ja siksi kansanvalta kumpuaa kansan taloudellisesta vallasta. Toisin sanoen tuotantovälineiden pitää olla kansan kollektiivisessa omistuksessa. Tätä kutsutaan sosialismiksi. Tällä ei ole mitään tekemistä sosialidemokratian kanssa, vaikka sosialidemokratiaa kutsutaankin joillakin kielillä sosialismiksi. Sosialidemokratia tarkoittaa lyhyesti sanottuna sitä, että taloudellinen ja yhteiskunnallinen valta pysyy harvojen kapitalistien käsissä, mutta että näiltä anotaan kauniisti ”almuja” tavalliselle kansalle – vaaleissa valittujen edustajien toimesta.

Todellinen kansanvalta alkaa siitä, että tuotantovälineet otetaan kollektiiviseen omistukseen. Työväenluokan puolueen on hallittava tiedotusvälineitä, laadittava kouluissa käytettävät oppikirjat sekä huolehdittava aikuisväestön ideologisesta koulutuksesta työpaikoilla. Jos tämä tuntuu sinusta aivopesulta tai sananvapauden tai muun vapauden rajoittamiselta, olet vahvasti kapitalistisen aivopesun vallassa.

Janne Kejo

Mikä siis on vasemmiston vaihtoehto?

Ylempi kirjoitus ”Mikä on vasemmiston vaihtoehto” toteaa kritiikkinä Kansan äänelle, että yhdeksästä edellisestä numerosta kuuden etusivulla vastustetaan sote-kaappausta. ”Eli on selvääkin selvempää mitä vastustetaan, mutta samalla annetaan vastustajan päättää siitä mistä puhutaan.”

Kirjoittaja on huomannut asian oikein. Tämä on Kansan äänen linja. Katsomme, että joka hetki maassamme voimistetaan uusliberalismia. SOS-hallituksen runnaama sote-kaappaus on tämän politiikan konkreettisin ja vaarallisin ilmenemismuoto. Se on Sipilän edustamille absoluuttisille markkinavoimille talouden ja ideologian kysymys.

Mitä puolustamme ja mistä

puhumme? Puhumme välttämättömyydestä torjua sote-kaappaus ja muodostaa kansanrintama, joka ottaa tavoitteekseen rakentaa uusliberalismille poliittisen vaihtoehdon ja sitoutuu tekemään sen puolesta työtä pidemmällä aikajanelalla. Tämä on se meidän ”positiivinen ohjelma”, jota kirjoittaja hailee.

Olemmekin yksi keskeisin vaihtoehto, joka pitää tämän sote-asian esillä. Se ei toteudu vastustajan tahdosta vaan siksi, että sillä hyökäämme vastustajamme kurkkuun. Lehtemme ilmestyy vain kuudesti vuodessa. Siksi koetamme keskittää hyökkäyksemme painopisteesuuntaan. Sote on tällä hetkellä se asia, joka antaa mahdollisuuden käsitellä kaikkia painopisteealuei-

tamme.

Kirjoittaja kysyy vasemmiston konkreettista vaihtoehtoa ja hakee tällä tuotantovälineiden kollektiivista omistusta ja sosialismia. Siirtyminen sosialistiselle kehitysuralle on meidän tärkein tavoite. Vain näin voidaan luokkataistelun saavutukset turvata. Työväenliikkeen kokemus osoittaa, että siksi tarvitaan luokkataistelutaktiikka. Uusliberalismin vastainen yhteisrintama ja sote:n kaataminen ovat osa tätä taktiikkaa. Meidän kestotunnus kuuluu: ”Voittoisa työ kansa nojaa sosialismiin”. Tämä tarkoittaa, että jokainen päiväkohtainen tavoitteemme rakennetaan tukemaan tätä tunnusta.

Kansan ääni/toimitus

Suomen kummallisuuksia

Nykyisen oikeistohallituksen useimmin käyttämä sana on hyvinvointi-Suomi. Kyllähän Suomessa hyvinvointia löytyy pienen eliitin joukossa. Heillä on yrityksiä, sijoituksia, hämäreitä kauppaa ja veroja maksetaan, jos muistetaan. Kansan kahtiajako alkaa olla samanlainen kuin 100 vuotta sitten ennen luokkasodan alkua. Leipäjonot kasvavat ja samaan aikaan maata johtava muutamien poliitikkojen ja kenraalien junta suunnittelee miljardien asehankintoja.

Suomalaisten veronmaksajien rahojaa aiotaan käyttää jenkkien aseolisuuden tukemiseen. Vai kuvitteleeko joku, että Hornetit vaihtuvat ruotsalaisiin koneisiin? Ei löydy niin suoraselkäistä poliittikkoa tai kenraalia, joka uskaltaisi vastustaa amerikkalaisia koneitten hankintaa. Tuli tuossa mieleeni, maksetaanko suomalaiskenraaleille niin pientä eläkettä, että esimerkiksi amiraali Kaskealan pitää toimia amerikkalaisen asetehtaan mainosmiehenä? Saattaahan sieltä tulla pientä provisiota onnistuneista kaupoista.

Kannattaisi Kaskealankin käydä kerran Hurstin leipäjonossa ja kysellä haluavatko he uusien Hornettien turvaavan jonottajien turvallisuutta. Lähestyvien eduskuntavaalien pääteemaksi pitää nostaa asehankinnat. Eduskuntaan on

valittava henkilöitä, jotka ovat vain Suomen asioilla eivätkä Yhdysvaltojen aseeteollisuuden asialla. Aseisiin heitetty rahat voisi käyttää suomalaisten hyväksi vai onko tarkoitus kaikkien suomalaisten siirtymisen leipäjonoihin. Halvinta maanpuolustusta olisi hyvien suhteitten pitäminen kaikkiin maailman kansoihin ja etenkin naapureihin.

Suomella on käytännön historiallista kokemusta huonoista suhteista, mutta myös hyvistä suhteista itäiseen naapuriimme. Siksi ihmettelen, miksi nykyiset oikeistojohtajat haluavat huonontaa edelleen suhteita Venäjään. Ehkä tässäkin on palattava historian tapahtumiin. Suomalainen porvari ei ole koskaan luottanut omaan itseensä. Apua haettiin aluksi Saksasta. Saksan apu kelpasi, oli siellä sitten johdossa keisari, Hitler tai kuka hyvänsä.

Nyt kuvitellaan avun tulevan Yhdysvalloista tai Natosta. Ei taida porvarin uni parantua. Asekaupoissa pitää aina muistaa realiteetit. Hienonkin aseiden valmistuttua keksitään aina sen tuhoamiseen vielä hienompi ase. Suomalaisten aseostajien tulisi kuunnella asiantuntijoiden varoituksia. Toivotaan kuitenkin rauhantilan jatkuvan Pohjois-Euroopassa, ettei Suomi joudu ensi-iskun kohteeksi.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoski

Huvittava tarjouspyyntö

Suomella ei ole varaa turvata kaikkien kansalaistensa jokapäiväistä ruokaa, vaan luotetaan Heikki Hurstin jalomielisyyteen. Kaiken lisäksi toivotaan H. Hurstin jopa kerjäävän rahat leipäjonolaisten avustuksella.

Varaa on kuitenkin miljardeilla hankkia uusia hävittäjiä armeijalle. Asian tuntijoiden lausunnoille pyllistään. Hehän ovat todenneet uusienkin hävittäjien olevan vain lentäviä ruumisarkkuja oikeassa sodassa. Ilmeisesti jonkinlaista häpeilyä on ilmassa, koska uusista hävittäjistä on pyydetty tarjoukset myös Ruotsilta ja Ranskalta. Mutta jokainen tietää, että hävittäjät hankitaan Yhdysvalloista. Ei ole yhtään kenraalia eikä

militaristipoliittikkoa, joka uskaltaisi esittää koneitten hankintaa muualta kuin Yhdysvalloista.

Usein on tullut jo ikävä suomettumisen aikaa. Tämä lännen nöyrystely ja kyyristely alkaa olla traagillista eikä ollenkaan huvittavaa. Seuraavissa eduskuntavaaleissa meillä on tilaisuus pudottaa hallinnosta kaikki ulkovallan hyväksijätoimijat ja sodanlietsojat. Suomi ei saa koskaan olla hyökkäysalustana ulkomaisille sotilaille riittävän hyökätessä Venäjälle.

Reino Welling,
eläkeläinen ja sotaorpo Jämsänkoskelta

Junalla kohti Moskovaa

Vaununhoitajalta sai teetä, samo-vaarista, joka maksoi erikseen, petivaatteet kuuluivat lipun hintaan. Puheensorina oli tasaista, ja kiskojen kolke jyskytti taustalla. Kukaan ei kiinnittänyt huomiota minuun, enkä minäkään oikeastaan heihin. Ajatukseni harhaili sinne tänne pitkin Neuvostomaata, jota olin jo jonkin verran nähnytkin. Olin lukenut Suomessa, että kuinka matkustaminen toiseen kaupunkiin oli käytännössä mahdotonta, ihmisten liikkumista rajoitettiin tehokkaasti, demokratiaa ei ollut..... huvitti... Tässä sitä ulkomaalaisena matkustan junalla Leningradista kohti Moskovaa, joka ei pitäisi olla mahdollista, ei paikallisille, saati ulkomaalaisille.

Huvitti sekin, kun luin, että Neuvostoliitossa ei voi ostaa eikä saada ulkomaista musiikkia, vaikka juuri kassissani oli vinyylilevyjä ostettuna tavallisesta Leningradin taavaratalosta. Kassissani oli Led-

Olin matkalla kohti Moskovaa. Vuosi oli 1986. Olin Ulkomaalainen Neuvostoliitossa. Ostin Leningradista rautatieasemalta lipun Moskovaan. Osasin miten kuten Venäjää, jolla pärjäsin. Juna oli yöjuna. Vaunun oli avomakuuvaunu. Petivaatteet sai vaunun hoitajalta. Vaunu oli täynnä matkustajia ja kaikki haisi joltakin, kuten varmaan minäkin. Kuka söi läskillä vuorattua voileipää nautinnolla, kuka joi votkaa tai sekä että.

zeppeliiniä, deep purplea, dire straitsia, rolling stonesia ja muutamia muitakin levyjä, kyrillisin kirjaimin kannet, mutta ihan ehtaa hyvää musaa.

Viereisessä punkassa nuori pari alkoi tykätä toisistaan kovin kovasti, joten käänsin katseeni muualle, ja jatkoin mietteitäni. Leningradissa oli ystävää, jota kävin tapaamassa, siksi matkustin. Hän asui lähellä Leningradin keskustaa, Pietari Paavalin linnoituksen välitörmässä läheisyydessä. Huoneisto oli 3 huonetta ja keittiö. Vuokra oli 5 ruplaa 60 kopeekkaa kuukaudessa sisältäen sähkön ja kaasun. Tyttö asui kotonaan, ja tietenkin van-

hempansa olivat työssä sekä tietenkin tyttö, jota kävin tapaamassa. Heidän yhteiset tulonsa yhteensä olivat noin 810 ruplaa kuukaudessa. He kuuluivat hyvätulolaisiin Neuvostoliitossa, mutta eivät läheskään rikkaisiin, joita oli niitäkin. Kuten vaikka Alla Bugatsova, tai Solohov jne. Joiden tulot olivat miljoonaluokkaa tuolloin.

Junalippuni hintaa en muista, mutta ei se ollut paljon mitään. Metro Moskovaan maksoi 5 kopeekkaa. Julkiset kulkuvälineet olivat todella halpoja, ja ne toimivat, joten yksityisille autoille ei olisi ollut tarvetta, mutta koska ostovoimaa Neuvostoihmisillä oli, oma auto halut-

tiin. Jonot olivat todella pitkiä. Neuvostoliitto ei halunnut omien ostavan omaa autoa, koska julkinen liikenne oli kattava ja hyvin halpaa. Yksityisautoilua ei edistetty. Mutta niin vain yksityisautoilu lisääntyi Neuvostoliitossa. Neuvostoliitto olisi halunnut myydä ulkomaille koko autotuotantonsa, jolle kysyntä oli loputonta ja kasvoi vain.

Asuin Moskovassa ja tuloni oli 180 ruplaa kuukaudessa. Silällä pärjäsi vallan mainiosti. Vuokrasin ”pimeiltä” markkinoilta asunon, joka oli 50 ruplaa kuukaudessa, juopolta äijältä. Sähkö ja kaasu kuuluivat vuokraan. Ruoka oli halpaa, jota hain paikallisesta markettista. Suomen tiedotusvälineissä kirjoitettiin, että Neuvostoliitossa kauppojen hyllyt olivat tyhjiä eikä ollut mitään ostaa. Niin vain pujottelin hyllyjen välissä kärryillä, otin hyllyiltä sen mitä tarvitsin, menin kotiin ja tein ruokaa, jota Suomen valtamedian mukaan ei pitänyt olla olemas-

sakaan.

Neuvostoliitossa oli taksvärkkipäivä jonain lauantaina eli talkoopäivä, jolloin tein työtä ilmaiseksi. Zilin autotehtaalalla esimerkiksi. Sorvasin joitain metallikiekkokkoja yhden päivän. Autotehtaalalla palkka oli 230 ruplaa, kun kysyin liukuhihnan työn tekijöiltä. Insinöörin palkka johtajistossa oli 180 ruplaa. Eipä ollut tunkua suunnittelun puolelle, kun liukuhihnalla sai paremmin.

Oikasin jalkani lavetille ja kuuntelin tasaista kiskojen kolketta, kun ajatukseni lensi milloin missäkin. Ja viereisellä lavetilla kuului kihinää ja tirsuntaa nuorenparin seurustellessa vaimesta. Moni ei nukkunut, vaan votkaa tarjoiltiin, puheen sorinaa piisasi, kuka läiski korttia, kuka kuorsasi. Kuului elämän erilaisia ääniä.

Nautin elämästäni, vapaana, Neuvostoliitossa.

Markku Huhtala

Tukea

Kansanäänelle

Paavo Junttila 100 e, Janne Rahikainen 20 e, Jartsev 4 e, Esko Rintala 90 e, Hannu Kautto 20 e, Kai Kontturi 100 e, Heikki Männikkö 34 e, Espoon leipäpappi 5 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Jaakko Ahvola 30 e, Eira Kärki 20 e, Vanha Seppä 6 e, Lana Kortie 20 e ja Tarja Männikkö 34 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66

Keräyslupa: RA/2016/396

Harkimon silmäkääntötemppu
Jo ennen kansanedustajuutta bisnesmies Harry Harkimo oli ”jokainen on oman onnensa seppä” aatteen kannattaja. Niin pitkälle kuin muistini Harkimosta yltää, hän on ollut kiihkomielinen ammattiyhdistysliikkeen vastustaja. Herra Harkimon mielestä ay-liike on aikansa elänyt yhteiskunnan jarru, joka yhä yrittää vaikeuttaa yritystoimintaa.

Harvakseltaan ay-väki on noussut barrikadeille. Ne vähäisetkin mielen ilmaisut, joita on järjestetty ay-johdon myötävaikutuksella, on eräs äänekäimmistä arvostelijoista oikeistoleirissä ollut muuan kokoomuksen kansanedustaja Hjallis Harkimo. Puhumatta ay-kenttävään työtaistelusta, jotka eivät ole hänen mielestään tätä päivää. Kansanedustaja ja miljonääri Harkimon mielestä kansan liikehdintä ja taistelut omien oikeuksien puolesta ovat syvältä suolesta. Ei tarvita isoja massaliikkeitä, saati ay-liikkeen tapaisia organisaatioita määrittelemään työnantajan ja työntekijän välisiä suhteita tai sopimuksia.

Hjallis Harkimo yrittää suoraan sanottuna kusettaa ihmisiä uuden Nyt – liikkeen varjolla. Pöyhkeästi hän puhuu ihmisten vaikuttamisen puutteesta nykyisessä poliittisessa ja yhteiskunnallisessa elämässä. Näin puhuu mies, joka aina, kun mahdollista paheksuu ihmisten omaa aktiivisuutta vaikuttaa esim. joukkovoiman tai vastaavan kautta.

Kaiken huippuna Harkimo yrittää syöttää väitettä, kuinka uudessa Nyt – liikkeessä ei olisi kyse ideologiasta! Täyttää humpuukia ja röyhkeää ihmisten halpahintaista kosiskelua, puheet jonka mukaan perustamansa liike olisi vapaa aatteista ja ideologiasta. Tuttua ja vanhaa oikeistolaista huttua on väittää oikeistolaisen politiikan olevan irti ideologioista ja tekensä vain ihmisten tarpeista lähtevää yhteiskunnallista toimintaa. Va-

semmistolainen työväenliike ja ammattiyhdistysliike ovat menneisyyden kaikuja ideologiasta, jolla ei pitäisi olla mitään tekemistä nyky-yhteiskunnissa. Ajamansa markkinaliberalismi on mitä puhtainta oikeistolaista ideologiaa, piste. Nyt – liike on vielä astetta kovempaa oikeistolaista aatetta kuin hänen entinen puolueensa kokoomus. Kansanedustaja Harry Harkimo on viimeinen ihminen puhumaan ihmisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä yhteiskunnallisessa toiminnassa. Oman tien kulkija, yksinpurjehtija Harkimoa on todella mahdoton kuvitella uuden kansanliikkeen johtohahmoksi.

Entä sekoittaako hän toimilaan oikeistolaista pakkaa? Jotenkin tulee mieleen, kuinka Harkimon ulostulo olisi hyvinkin laskelmoitua. Ihmiset ovat lopen kyllästyneitä puolueisiin, puoluepolitiikkaan ja päätöksentekoon. Halutaanko Nyt – liikkeen kautta luoda purkautumiskanava ja väylä ihmisten tyytymättömyyksien kanavoimisiin, joiden merkitys tulee olemaan kuitenkin täysi nolla. Saahan kansa näin protestoida, kun samaan aikaan Suomea yhä määrätietoisemmin ajetaan jokaisella osa-alueella markkinavoimien armoille.

Valitettavasti media tulee tiiviisti seuraamaan Harkimoa ja hänen tekemisiään. Nähtäväksi jää tekeekö joku aikaan ohjelman: Hjallis Harkimon silmäkääntötemppu ja miten se tehtiin.

Hannu Tiainen

Maduro voitti presidentinvaalit

Jatkoa sivulta 15

Venezuelalle solidaarisuutta ei halveksuntaa

Venezuela on 95 % riippuvainen öljyvaroistaan, joilla valtio on rahoittanut sosiaalisia projektejaan. Öljyn maailmanmarkkinahinnan romahdettua yli puoleen maa on kohdannut suuria häiriöitä elintarvikkeiden, lääkkeiden sekä muiden tuotteiden hankinnassa ja jakelussa.

Alfred de Zayas vieraili Venezuelassa joulukuussa 2017 yhdellä modernilla ja hyvin siistillä köyhille kohdennetulla asuinalueella (”urbanizaciones”). CLAP-komitean kahdesti kuukaudessa toimittama avustuspaketti sisälsi 16 kiloa elintarvikkeita kuten soke-ria, riisiä, ruokaöljyä, maissijauhoa, muita jauhoja, maitopulveria jne... Tämän vuoksi Venezuelassa ei vallitse hänen mukaansa nälänhätää kansainvälisen median raporteista ja yleistyksistä huolimatta. Useilla elämän sektoreilla esiintyy kuitenkin puutetta ja joitain tuotteita on vaikea hankkia. Väestö ei kuitenkaan kärsi nälästä kuten monissa Aasian ja Afrikan maissa tai kuten São Paulon faveloissa ja muissa Latinalaisen Amerikan köyhälistön asuinalueilla.

Lähteet: The Alliance for Global Justice; Reuters; YLE; Venezuelanalysis.com ja ML:n omat artikkelit

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu jälleen syyskaudella 2018

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta ja sen sovellutuksia sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00.

Jatkamme opintotoimintaa syyskaudella 2018. Tulemme edelleen käsittelemään työväenliikkeen kapitalisminvastaisen luokkataistelun strategian ja taktiikan kehittämistä sekä työväenluokan tieteellisen maailmankatsomuksen syventämistä. Jatkamme myös eteläisen naapurimaamme Eestin työväenliikkeen ja historian tutkimista.

Opintoaineistoina tulemme käyttämään STP:n ja Kommunistien liiton asiakirjoja ja opintoaineistoja sekä ennen kaikkea kommunistisen - ja työväenliikkeen klassikkojen teoksia.

Edellisten opintoiltojen opintomateriaaleja löydät Kommunistien Liiton nettisivulta sen etusivulta aukeavien linkkien kautta os. **www.kommunistienliitto.com**. Kesän aikana, kun lehtemme ei ilmesty, tiedotamme tapahtumista ja asioista sähköpostitse, STP:n fb-sivulla sekä kommunistien liiton etusivulla.

Kommunistien Liitto ja DSL

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla torstaina 6.9.2018 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Kommunistien Liiton nettisivut toimivat. Sieltä suoraan kallellin tärkeisiin tietoihin. www.kommunistienliitto.com

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 11.8.2018 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. kysymyksiä: Sote:n kohtalo, kommunistisen liikkeen tilanne, Ribbentrop-sopimuksen arviointi, Ukrainan ja Krimin tilanne, Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä näkökohtia. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL

Tervetuloa

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>

Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>

SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com

juche.aate@saunalahti.fi

puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>

<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

Demokraattinen Sivistysliitto (DSL), Vaihtoehto EU:lle järjestö (VEU) sekä EU:n Vastainen Kansanrintama (EUvkr) järjestivät yhdessä Suomen Sosiaalifoorumin yhteydessä 21.4.2018 tapahtuman ”EU-jäsenyyden vaikutus kolmikaan-taan. Samalla periaatteella näiden järjestöjen kesken on alustavasti sovittu seuraavista tapahtumista:

”Yksityistäminen ja kilpailuttaminen Sote:n taustalla” pidetään Vastavirta-festivaalin yhteydessä 25.8.-26.8.2018 Helsingissä.

”Liittovaltiokehitys ja vapaudet” tapahtuma järjestetään Porissa syys-lokakuussa.

Nämä tiedot ovat alustavia. EUvkr:n osalta tiedotamme näihin liittyvistä kysymyksistä ja asioista sähköpostitse, STP:n fb-sivulla sekä Kommunistien Liiton nettisivuilla etusivulla sekä 3.9.2018 ilmestyvässä Kansan äänessä

EUvkr:n seuraava johtokunnan kokous pidetään 4.10.2018 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja **järjestöllistä tilannetta**, syksyn tehtäviä sekä järjestömmen osalta suhtautumista vuoden 2019 vaaleihin.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (5/18).

SFT toimii

SFT:n osalta opintokerhotoiminta on kesätauolla. Asiaan palaamme syystoiminnan alkamisen yhteydessä.

SFT osallistuu yhdessä KTP:n piirijärjestön kanssa 10.8. tapahtumaan Lapinjärvellä neuvostosotilaiden muistomerkillä.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Rauhanpuolustajien outo tie ?

Suomen rauhanpuolustajat ja sen puheenjohtaja etsivät poliittista tasapainoa hivenen outoa tietä. Menetelmä vaikuttaa olevan se, että jos Neuvostoliitto ei aikoinaan ikinä voinut olla väärässä, niin tänä päivänä Venäjä ei voi ikinä olla oikeassa. Pekka Koskisen pj-kaudella (1992-2002) pyrittiin ymmärtämään Venäjää, olematta kritiikkittömiä.

Kuva: Heikki Mämlä

YK:n päivän rauhanmarssia 24.10.2016 pidimme kummallisena. Osa edistyksellisestä väestä halusi boikotoida tilaisuutta. Puhujaksi oli kutsuttu militaristi Elisabeth Rehn. Vaadittiin rauhaa Syyriaan ja Aleppoon syyllistämättä Natoa, USA:ta, jihadistieja ym. ”Torju Nato aina” juliste ”kaihersti” useiden mieliä ja leimattiin poliittiseksi, mikä oli aiheuttaa marssin aikana järjestysmiesten kanssa tappelun. Joissain julisteissa vaadittiin ”Putinia sotatuomioistuimeen”. Keskustelut paljastivat, että USA:n ja Naton sotarikoksista ja tiedotusvälineiden Syyria-asioiden vääristelystä monet osallistujat eivät tienneet mitään. Ei nähty, että Libyan, Irakin, Jugoslavian ym. sotien aloittamiseen olisi liittynyt mitään vääryyttä. Tapahtuman aikaan Venäjän televisio näytti Alepposta kuvaa Venäjän ja Syyrian joukkojen tulitauosta ja siviileille luoduista poistumiskäytävistä. Valitettavasti Al Nusra joukot ym. asettivat tarkka-ampujat tulittamaan poistuvia. Oma televisiomme totesi vain, että kukaan ei poistunut kaupungista ja esitettiin ohjelmaa Venäjää vastaan suunnitelluista sotarikossyytteisistä. Länsisuomettuneiden junttauksesta huolimatta suuri osa tapahtuman tunnuksista oli oikeita. (KÄ/toim.)

Varmuuden vuoksi jäsenille tuputetaan Novaja Gazeta-lehteä, joka jatkuvasti kertoo kuinka väärässä Venäjän kansa on, kun se tukee presidenttiään. Tämän julkaisun toimittajiin kuuluu Condoleezza Riceltä Freedom Medalin saanut Julia Latynina. Hänen saavutuksiinsa kuuluu mm. se, että hän on rinnastanut Salvador Allendea, mutta ei Pinochetiä, Hitleriin! Hän on myös suosittelut, että vähävaraisilta venäläisiltä pitäisi viedä äänioikeus, koska he kuitenkin vain äänestävät Putinia, kommunisteja tai Zhirinovskia.

Elokuussa 2008 Georgia hyökkäsi verisesti Etelä-Ossetiaan. Monien siviilien ohella operaatiossa kuoli noin 20 venäläistä rauhan- turvaajaa, jotka olivat alueella Geor-

gian hyväksynnällä. Tästä provosoituneena Venäjä ajoi georgialaiset joukot ulos Etelä-Ossetiasta. Rauhanpuolustajien johtokunnassa ehdotin, että sanoisimme niin kuin on, että Georgia oli hyökkääjä. ”Jos me sanomme noin, niin näytämme putinisteilta”, kuului se argumentointi, jolla ehdotukseni torjuttiin.

Silloisen Vanhasen porvarihallituksen ulkomaankauppa- ja kehitysyhteistyöministeri Paavo Väyrynen ei onneksi ollut yhtä pelokas. Artikkelissaan Helsingin Sanomissa (”08/08/08 ei ollut maailmanpolitiikan käännekohta” ,HS 12.10.2008) hän yksiselitteisesti totesi, että Georgia oli hyökkääjä.

Kun Ukrainan tilanteeseen piti ottaa kantaa maaliskuun alussa

2014, minä ja johtokunnan silloinen jäsen Kerstin Tuomala ehdotimme, että rauhanpuolustajat jollain tapaa ottaisi etäisyyttä Kiovassa tapahtuneesta vallankaappauksesta. Krimin suhteen ehdotimme että, koska Venäjän toimenpiteet -krimiläisten enemmistön tuesta huolimatta-eittämättä rikkoivat tiettyjä kansainvälisen oikeuden periaatteita, niin meidän tulisi näitä syvästi pahoitella. Lopputulos oli kuitenkin että Venäjän toimenpiteet jyrkästi tuomittiin. Ja siitä lähtien rauhanpuolustajien linja on myös ollut, että se mikä tapahtui Kiovassa 21- 22. 2. 2014, ei ollut vallankaappaus, vaan vallanvaihdos. Eli ei mitään sen kummempaa, kuin mitä tapahtui Suomessa, kun Niinistö seurasi Halosta presidenttinä. Kun minä, Marjaliisa Siiran tukemana, yritin rauhanpuolustajien yleiskokouksessa Tampereella 3.6. ehdottaa, että sana vallanvaihdos, korvattaisiin sanalla vallankaappaus, niin tämä äänestettiin alas valtavalla enemmistöllä. Lisäksi yleiskokouksen kannanotosa ns. ”Krimin laitton valtaus” nähdään alkusysäyksenä itäisen Ukrainan konfliktiin, eli vastuu Poroshenkon sotarikoksista vieritetään Putinin niskaan.

Ja enemmistön näistä hirvittävästä sotarikoksista Donbassin siviiliväestöä vastaan toteutivat kesällä 2014 Ukrainan armeija ja sen aseistamat natsipataljoonat. Koko sen kesän rauhanpuolustajien johto vaikei ja oli toimeton. Ei yhtä ainuttakaan kannanottoa, ei yhtä ainuttakaan mielenosoitusta. Vasta kun Ukrainan armeija koki pahan takaiskun elo-syyskuun vaihteessa 2014, rauhanpuolustajien johto heräsi. Ja silloin tehtiin ns. tasapuolinen kannanotto, joka oli suunnilleen yhtä kriittinen kaikkia osapuolia vastaan. Onneksi Ruotsin radio sentään kesällä 2014 raportoi Luganskin todellisuudesta: vesi poikki, tulitus intensiivistä, ruumiita kaikkialla...

Stig Lång

Suomen rauhanpuolustajien aktiivi 1998-2018, johtokunnan jäsen 2000-2018, yhä Rauhanopposition aktiivi.

Porvariston pyhä viha

Porvaristo käy laajalla rintamalla ideologista vapaussotaansa kuollutta Neuvostoliittoa vastaan. Suomen ja muun Euroopan kommunistiset puolueet ovat saattaneet itsensä sellaiseen perillättömyyden alennustilaan, että tohtori Goebbelsin ideologiset perilliset eivät vaivaudu sotimaan niitä vastaan. Mutta Stalinin johtama Neuvostoliitto on kuoltuaankin niin vihattu, että sota ei näytä laantumisen merkkejä. Tässä pyhässä sodassa Suomen luokkasodassa häviölle joutuneet punikitkin kelpaavat porvariston vapaussoturien harjoitusvastustajiksi.

Savon Sanomissa (16.5.2018) komeilee Kari Haavisto kokoruhokuvalla, otsikolla Uljas päivä maan historias- sa; ”Kymmenet tuhannet taisteluissa ja vankileireillä kuolleet tai teloit- etut saattoivat kuitenkin lopulta olla pieni hinta siitä, että Suomi vältti sen sosialistisen helvetin, joka myöhemmin koitui Itä-Euroopan mai- den kohtaloksi.” Sami Vainio jatkaa valistusta (S.S.31.5.2018) ”Stalinin vainojen, teloitusten, vankileirien ja tarkoituksellisten nälänhätien mil- joonauhrien...”

Kari Haavisto uutistuoottaja- na tuottaa ”uutisia,” joilla on hy- vin vähän yhteyttä historian to- dellisuuteen. Toisin sanoen sen maailman syntyyn, jota hän kau- histelee. ”Sillä niin kauan kuin ihmis-

kunnan historiallinen liike jatkuu, niin kauan on edellinen tapahtuma seuraavan syy.” Väinö Linna Tunte- maton sotilas.

Arvoiset toimittajat mihin teiltä unohtuivat ne neljätoista mitä demokraattisinta län- tistä valtiota, jotka hyökkäsivät vallankumouksen jälkeiselle Venä- jälle aiheuttaen vuosia kestäneen ”sisällissodan.” Suomi oli muka- na omine Vienen ja Aunuksen ret- kineen. Nämä samat läntisen ar- voyhteisön maat aiheuttavat tänä- kin päivänä omia ”sisällissotiaan” ja pakolaisongelmia. Läntiset maa- han hyökkäämiset ja Mannerhei- min johtamien lahtarien keskitys- leirit olivat esikuvina bolshevikiei- le siitä, miten luokkavihollinen

kukistetaan. Sami Vainio ja Kari Haa- visto kiittääkää oikein kädestä itseä- ne siitä, että jatkatte edeltäjienne työtä lahtarien ruodussa. Te jatkat- te luokkataistelua ideologian, mieli- pidemuokkauksen alalla. Se on tär- kein taistelulentä. Ilman kapitalisti- maiden veljellistä apua sosialismista ei olisi muodostunut niin karua, kuin muodostui tämän avun jälkeen.

Vielä yksi tämän kiro- tun sosia- lismien vapaaseen markkinatalou- teen aiheuttama harmi. Sosia- lismilla oli työväenluokan keskuu- dessa vetoa-voimaa. Sen vaaran tor- jumiseksi kapitalistit joutuivat te- kemään myönnetyksiä palkankoro- tusten, vuosilomien ja sosiaaliturvan muodossa. Nyt pahan valtakuntaa ei enää ole, löysät peritään korkoineen takaisin. Tämä pakottaa porvariston ideologit panostamaan jälkiruiskutukseen, ettei taas alkaisi ilmetä viehtymystä sosialismiin.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 31.5.2018

Erään rakkaussuhteen historia

3.6.2018 taisi tulla lopullinen ero elämäni pitkäaikaisimmasta suhteesta. Lähes 50 vuotta se kesti. Kiihkeimmillään suhde oli 1980-lu- vulla, jolloin annoin kaiken energiani ja aikani – sen mitä kokopäi- vätyöltä ja pieneltä perheeltä jäi - tälle suhteelle. 1990-luvun puo- livälissä suhde sitten säröili ja alkoi viilentyä. En kuitenkaan anta- nut periksi, vaan jatkoin laimeampaa suhdetta. Muutaman viime vuoden aikana olemme sitten – kulunutta sanontaa lainatakseni - ”kasvaneet erillemme”.

Liityin Suomen Rauhanpuolustajiin 1970. Sillä vuosikymmenellä vapaa- aika meni lukemattomissa järjestöissä ja poliittisessa työssä. Rauhan- työn lisäksi eniten aikaani vei ay-toiminta, joka huipentui sitten 1980-lu- vulla ammattiyhdistykseni (se oli nimenomaan iso työpaikkayhdistys) puheenjohtajuuteen.

Kiihkeintä suhde rauhantyöhön oli 1980-luvulla, ydinaseitten vastaisessa liikkeessä. Kotimaisten mielenosoitusten lisäksi olin ulko- mailla (omilla rahoillani) marssimassa rauhan puolesta, ydinaseita vas- taan. Kesäloimat meni näihin reissuihin. Olin rauhanjunassa Helsinki- Moskova-Budapest-Wien, naisten rauhanmarssilla New York-Washing- ton, Maailman rauhanneuvoston kokouksessa Prahassa (2500 kokous- edustajaa, ympäri maailman, Afganistania myöten), Brysselissä Natoa vastaan, Murmanskin rauhanleirillä, muun muassa, tärkeimmät maini- takseni. Olin näillä rauhanmatkoilla Rauhanpuolustajien edustaja ja kan- noin ylpeänä pulupinssiä rinnassani. Samaan aikaan olin myös Rauhan- puolustajien johtoelimissä.

Rauhanliike sitten romahti samalla, kun Neuvostoliitto romahti. Rauhanpuolustajista häipyivät ensin kokkarit, sitten kepulaiset, sit- ten valtaosa demareista ja kommareista. Jäsenmäärä romahti 30 000:sta muutamaan tuhanteen ja aktiivien määrä supistui muutamaan. Taisi olla vuosi 1992, kun Pulujen toimistolla oli vain Markku Kangaspuro palkat- tuna toiminnanjohtajana sekä Koiviston Topi ja minä vapaaehtoistyössä.

Pian Kangaspuro häipyi Joensuuhun opiskelemaan. Tilalle tuli Teemu Matinpuro, muistaakseni vuonna 1993. Teemun kanssa elvytet- tiin suunnilleen kaksistaan Pulut-lehti. Rauhan puolesta -lehti oli lopet- tanut rahan puutteessa ja päätoimittaja Juha Rekolan häipyessä, koska rahaa ei ollut. Lehteä toimitimme aika monta numeroa (minä vapaaeh- toistyönä). Ihan hyviä ne olivat, minulla on ne numerot tallessa.

Suhteen viileneminen alkoi. Teemu otti uuden yhteistyökumppa- nin lehden toimitukseen. Jätin - tai jouduin jättämään - Uudenmaan pii- ritoimikunnan puheenjohtajuuden, Pulujen johtokunnan ja lehden. Vie- lä 2000-luvun alussa olin jonkin aikaa Työpaikkkojen rauhantoimikun- nassa, mutta jätin senkin.

Rauhantyötä en kuitenkaan jättänyt. Aloin toimia Naiset Rauhan Puolesta -verkostossa 1990-luvun lopulla. Mutta pari viime vuotta olin vielä Rauhanpuolustajien johtokunnassa. Pitkän suhteeni kunniaksi ja muistoksi halusin sen vielä tehdä. Lisäksi luulin, että johtokunnassa voisi vaikuttaa järjestön linjauksiin. Se osoittautui turhaksi luuloksi.

Johtokunnassa erilleen kasvaminen näkyi selvästi. Linjaerimieli- syydet maailman politiikasta, Venäjästä ja erityisesti imperialistien hyök- käyksestä Syyriaan ja Ukrainaan olivat ilmiselvät. Krimin liittymisestä Ve- näjään järjestö on sanonut virallisessa kannanotossaan: ”Tuomitsemme jyrkästi Krimin miehityksen”. Kahden vuoden työni ainoa tulos oli se, et- tä viimeisimmässä johtoklikin laatimassa kannanotossa tämä Venäjää väkivaltaiseksi, julmaksi miehittäjäksi kuvaava sanapari on lievennetty sanoiksi ”Krimin laitton haltuunotto”. Siitä on hyvä edetä totuutta koh- ti, pikku hiljaa.

Rauhanpuolustajien jäsenkokouksessa 3.6.2018 olin vielä eh- dolla järjestön uuteen johtokuntaan. Äänestys oli tulossa, kun jär- jestön arvovaltainen puheenjohtaja Kangaspuro nousi ylös ja piti mi- nua mustamaalaavan puheen sanoen, että tällaista järjestön linjauksista eri mieltä olevaa henkilöä ei pidä valita järjestön johtoon. Hän siis käyt- ti vanhanaikaista poliittisten puolueitten junttausmeininkiä vaikutta- malla avoimen jäsenkokouksen osallistujien mielipiteisiin. Huomautin Kangaspurolle, että kansalaisjärjestössä erilaisia mielipiteitä tulisi sie- tää. Ja keskustelua.

Mutta oikeassahan Kangaspuro oli. On se perin kiusallista, että johtokunnassa on joku (itse asiassa meitä oli kaksi, Stig Lång oli toinen poispotkittava) piikkinä lihassa. Kivempi on pitää kokouksia vain ”omalla porukalla”, jossa mitään keskustelua ei synny. Seuraavalla kokoustauo- la ikivanhat pulukaverini käänsivät minulle selkänsä. Se oli sitten siinä. Tauon jälkeen ehdotin kokoukselle, että ei äänestetä, vaan hyväksytään Karim Maichen hihastaan vetämä ”johtokunnan lista”, jossa minua ja Stig Långia ei ollut. Se hyväksyttiin. Kangaspuron vaikuttavan junttapuheen- vuoron jälkeen äänestys olisi ollut todella turha.

Se vähä mitä nyt enää jaksan toimia, keskitän työni oikeudenmu- kaisuuden ja rauhan edistämiseen ja tietysti mediakritiikkiin. Ka- navia kyllä on.

Marjaliisa Siira